

Úřední věstník

Evropské unie

C 267

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 53

1. října 2010

Oznámení č.	Obsah	Strana
I	<i>Usnesení, doporučení a stanoviska</i>	
	USNESENÍ	
	Výbor regionů	
	85. plenární zasedání, které se konalo ve dnech 9. a 10. června 2010	
2010/C 267/01	Usnesení Výboru regionů k lepšímu balíčku nástrojů na provádění strategie Evropa 2020 – integrované hlavní směry hospodářské politiky a politiky zaměstnanosti členských států a Unie	1
2010/C 267/02	Usnesení Výboru regionů k tématu Větší zapojení místních a regionálních orgánů do strategie Evropa 2020	4
	STANOVISKA	
	Výbor regionů	
	85. plenární zasedání, které se konalo ve dnech 9. a 10. června 2010	
2010/C 267/03	Stanovisko z vlastní iniciativy Výboru regionů – Budoucnost SZP po roce 2013	6
2010/C 267/04	Stanovisko Výboru regionů – Strategie rozšíření a hlavní výzvy 2009–2010: Potenciální kandidátské země	12
2010/C 267/05	Stanovisko Výboru regionů – Jarní balíček: Akční plán EU pro dosažení rozvojových cílů tisíciletí	17

CS

Cena: 4 EUR

(Pokračování na následující straně)

<u>Oznámení č.</u>	Obsah <i>(pokračování)</i>	Strana
2010/C 267/06	Stanovisko Výboru regionů – Propojení obchodních rejstříků	22
2010/C 267/07	Stanovisko Výboru regionů – Úloha obnovy měst v budoucnosti rozvoje měst v Evropě	25
2010/C 267/08	Stanovisko Výboru regionů – EU a mezinárodní politika biologické rozmanitosti po roce 2010	33
2010/C 267/09	Stanovisko Výboru regionů – Cesta k integrované námořní politice za účelem lepší správy Středozemního moře	39
2010/C 267/10	Stanovisko Výboru regionů – Místní a regionální spolupráce na ochranu práv dítěte v Evropské unii	46

III Přípravné akty

Výbor regionů

85. plenární zasedání, které se konalo ve dnech 9. a 10. června 2010

2010/C 267/11	Stanovisko Výboru regionů – Označení „Evropské dědictví“	52
2010/C 267/12	Stanovisko Výboru regionů – Evropská občanská iniciativa	57

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

VÝBOR REGIONŮ

85. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ, KTERÉ SE KONALO VE DNECH 9. A 10. ČERVNA 2010

Usnesení Výboru regionů k lepšímu balíčku nástrojů na provádění strategie Evropa 2020 – integrované hlavní směry hospodářské politiky a politiky zaměstnanosti členských států a Unie

(2010/C 267/01)

VÝBOR REGIONŮ,

1. **podporuje** návrh snížit celkový počet hlavních směrů pro hospodářskou politiku a politiku zaměstnanosti a začlenit je do souhrnného dokumentu, který by byl v souladu se strategií Evropa 2020;

2. **uznává**, že ačkoli jsou tyto hlavní směry určeny členskými státy, strategie Evropa 2020 by měla být prováděna v partnerství s regionálními a místními orgány, které jsou vzhledem ke svým pravomocem a schopnostem v oblastech, na něž se tyto směry vztahují, a v souladu se zásadou subsidiarity nutné pro vypracování národních programů reforem, pro jejich provádění a celkové informovanosti o strategii;

3. **žádá** Evropskou komisi a Evropskou radu, aby dodržovaly a podporovaly přístup zdola nahoru v politických oblastech, které jsou pro regionální a místní orgány důležité, a v řízení strategie Evropa 2020 a odpovědnosti za její provádění, a to tím, že uplatní víceúrovňovou a pružnou koncepci hlavních iniciativ strategie Evropa 2020 a národních programů reforem. V této souvislosti vítá, že Evropský parlament se nedávno vyjádřil ve prospěch důležitosti zapojení místních a regionálních orgánů do této strategie;

4. **zdůrazňuje**, že strategie Evropa 2020 musí být prováděna s náležitým zřetelem na cíl územní soudržnosti, který je uznán v Lisabonské smlouvě;

5. **žádá** o vyjasnění rozpočtových důsledků opatření navržených ve strategii Evropa 2020, aby se zajistilo, že příští finanční rámec bude plně odrážet priority stanovené ve strategii

Evropa 2020. Toto vyjasnění by rovněž mělo zahrnovat posouzení dopadu nových finančních nástrojů EU a nového systému finančních prostředků pro EU.

HLAVNÍ SMĚRY HOSPODÁŘSKÉ POLITIKY ČLENSKÝCH STÁTŮ A EU

VÝBOR REGIONŮ,

6. **souhlasí** s odpovídající hospodářskou a daňovou koordinací na úrovni EU i mezi členskými státy v zájmu snížení problémů, jimž již nyní čelí veřejné finance v kontextu současné finanční, hospodářské a sociální krize;

7. **vítá** iniciativu EU, jejímž cílem je přísnější kontrola rozpočtové kázně členských států a důkladné přepracování nařízení o finančních trzích;

8. **souhlasí** s tím, že Evropský parlament vyzval ve svém usnesení ze dne 10. března 2010 Komisi a Radu, aby zhodnotily potenciál různých možností daní z finančních transakcí s ohledem na jejich příspěvek do rozpočtu EU;

9. **souhlasí** se zprávou „Nová strategie pro jednotný trh“, kterou Mario Monti předložil předsedovi Barrosovi dne 9. května 2010 a v níž se doporučuje větší koordinace evropské daně s cílem odstranit daňové překážky na jednotném trhu a řešit negativní dopady daňové soutěže na zaměstnanost v EU;

10. **zdůrazňuje**, že dlouhodobé měnové stability lze dosáhnout pouze přesvědčivým upevněním a zpřísněním Paktu o stabilitě. Lze ji podpořit i posílením dlouhodobé perspektivy růstu pro všechny státy a územní celky EU prostřednictvím kombinace strukturálních politik zaměřených na udržitelný růst (strategie Evropa 2020) a politiky soudržnosti, přičemž by pro obojí měly být zajištěny odpovídající prostředky;

11. **zasazuje se** o silnější důraz na kvalitu a udržitelnost veřejných financí, které by měly být zaměřeny na veřejné investice do ekologicky a sociálně inovujících sektorů;

12. **důrazně nesouhlasí** s návrhem, který Evropská komise učinila ve sdělení z 12. května 2010 o posíleném řízení hospodářské politiky, na pozastavení čerpání z Fondu soudržnosti pro členské státy, u nichž je aplikován **postup při nadměrném schodku**. Tento návrh by byl diskriminační ve třech ohledech: i) vyčleňuje politiku soudržnosti jako jedinou politiku EU, v níž by se používaly sankce; ii) pozastavení čerpání by se nespravedlivě dotklo regionů a měst a iii) bylo by nespravedlivé vzhledem k nerovnému přidělování prostředků z Fondu soudržnosti mezi členské státy;

13. **opakovaně zdůrazňuje** nutnost posílení úlohy politiky soudržnosti coby jediné politiky EU, která nabízí integrovaný místně podmíněný přístup k rozvoji umožňující spojení evropských priorit s místními a regionálními zvláštnostmi a je zaměřená na zmenšování rozdílů mezi regiony a v rámci jednotlivých regionů;

14. **soudí**, že hodnocení růstu by nemělo odkazovat pouze na údaje o HDP, ale i na rozdělení růstu a na měřitelné cíle v oblasti vyčerpávání přírodních zdrojů;

15. **vítá** rozvoj regionálních strategií výzkumu a inovací, které podporují spolupráci veřejných orgánů, univerzit a soukromého sektoru, což napomáhá tvorbě pracovních míst a udržitelnému růstu regionů a měst;

16. **připomíná**, že místní a regionální orgány nesou odpovědnost za boj proti změně klimatu a za ochranu životního prostředí. Mohou významným způsobem těžit z nezbytného přechodu k nízkouhlíkovému hospodářství, pokud bude vytvořen odpovídající evropský rámec umožňující předvídaní technologických změn, jakož i úpravu profilů vzdělávání a odborné přípravy a podporu zadávání ekologických veřejných zakázek. **Podporuje** v této souvislosti iniciativu Paktu starostů a primátorů a její rozšíření na regionální úroveň;

17. **považuje** podporu podnikání za zásadní pro přeměnu kreativních nápadů v inovační výrobky, služby a procesy, které mohou vytvářet růst, kvalitní pracovní místa a územní, hospodářskou a sociální soudržnost. Kromě toho **vyzývá** místní a regionální orgány ke zlepšování podmínek pro činnost MSP v souladu

s iniciativou Small Business Act, zejména prostřednictvím plného využívání možností služeb elektronické veřejné správy. Dále v této souvislosti **uznává** významnou úlohu, kterou může mít podpora žen podnikatelek při stimulaci ekonomiky prostřednictvím inteligentního růstu. Požaduje vytvoření evropského rámce pro ekonomický rozvoj žen jakožto prostředku ke snižování nerovností v jednotlivých členských státech, k boji proti dětské chudobě, ke snazšímu zajištění rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem, k posílení potenciálu růstu a regionálního rozvoje rostoucí základny malých a středních podniků;

HLAVNÍ ZÁSADY POLITIKY ZAMĚSTNANOSTI ČLENSKÝCH STÁTŮ

18. **opakovaně zdůrazňuje**, že sociální partneři včetně místních a regionálních orgánů mají klíčový význam při uskutečňování politik flexikurity, poněvadž v členských státech EU zaměstnávají velký počet osob a často hrají důležitou úlohu v zajišťování vzdělání, odborné přípravy a opatření na podporu trhu práce. Je tudíž zapotřebí zapojit regiony a obce do formulace politiky od samého počátku a zvýšit tak dynamiku trhů práce a pomoci občanům v pracovním uplatnění;

19. **konstatuje**, že pro rozvoj udržitelných regionálních trhů práce má zásadní význam dlouhodobé integrované plánování a financování veřejného školství, dopravní infrastruktury, zařízení péče o děti a vzdělávacích zařízení;

20. **připomíná**, že místní a regionální orgány jsou ústředními aktéry procesu vedoucího k dosažení strategických cílů týkajících se kvality a významu vzdělávání a účasti na vzdělávání, jakož i prevence předčasného ukončení školní docházky;

21. **připomíná**, že v době rostoucí nezaměstnanosti se mladí lidé setkávají s obtížemi při vstupu na trh práce a potřebují lepší pochopení různých možností, které mají k dispozici, aby měli zajištěn hladký přechod ze vzdělávacího systému buď na trh práce nebo do úlohy podnikatelů vytvářejících pracovní místa. Z tohoto důvodu očekává, že bude do hlavních zásad zahrnut Evropský pakt mládeže a že podnikání bude ve školách více propagováno;

22. **požaduje** cílená opatření pro starší pracovníky, kteří kvůli hospodářské krizi přišli o práci, aby získali nové a lepší schopnosti pro budoucí pracovní příležitosti;

23. **zdůrazňuje**, že pro dosažení navrhovaného snížení počtu Evropanů žijících pod národní hranicí chudoby o 25 % by měla být místním a regionálním orgánům přidělena odpovídající finanční podpora, protože tyto orgány právně odpovídají za formulování, financování a provádění aktivních politik začleňování, přičemž je třeba podpořit agendu důstojné práce. Rok 2010 coby rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení je vhodným okamžikem pro upozornění na tyto skutečnosti, jež se mohou kvůli současné finanční a hospodářské krizi dále zhoršovat;

24. **zdůrazňuje**, že přístup ke službám obecného zájmu, zejména k sociálním službám, zapojení do trhu práce, přizpůsobování strukturálním změnám a politiky sociálního, hospodářského a kulturního začleňování jsou v první řadě zajišťovány místními

a regionálními orgány. Hlavní zásady politiky zaměstnanosti tudíž musí poskytovat vhodný rámec a finanční nástroje pro pomoc místním a regionálním orgánům při plnění těchto povinností.

V Bruselu dne 10. června 2010

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Usnesení Výboru regionů k tématu Větší zapojení místních a regionálních orgánů do strategie Evropa 2020

(2010/C 267/02)

VÝBOR REGIONŮ

1. **vítá** návrh účinnější strategie Komise pro růst a pracovní místa, která by měla splnit nové cíle inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění prostřednictvím důsledné odpovědnosti a úzkého partnerství na různých úrovních správy;

2. **zdůrazňuje**, že politika soudržnosti je na základě svého decentralizovaného přístupu a systému víceúrovňové správy jedinou politikou Evropské unie, která spojuje cíle strategie Evropa 2020 a nové výzvy místních a regionálních orgánů, potřebuje však dostatečné financování. Proto je nutné, aby se politika soudržnosti i nadále zaměřovala na cíle udržitelného růstu, sociálního začleňování, zaměstnanosti, boje proti změně klimatu a kvality a účinnosti poskytování veřejných služeb;

3. **navrhuje**, že politika soudržnosti musí i nadále věnovat většinu prostředků nejpotřebnějším a nejproblematičtějším členským státům a regionům Evropské unie za účelem pomoci překonat zaostalost a konkrétně tím přispět k rovnosti příležitostí regionů a k evropské solidaritě;

4. **lituje**, že navržená strategie Evropa 2020, jež se podobá Lisabonské strategii, nezohledňuje náležitým způsobem úlohu a přínos regionů a měst, jako orgánů správy 27 členských států na nižší než celostátní úrovni, které mohou díky svým příslušným vnitrostátním legislativním pravomocem přinést skutečnou přidanou hodnotu pro dosažení stanovených cílů, pokud jde o: sociální a hospodářský rozvoj, vzdělávání, změnu klimatu, výzkum a inovace, sociální začleňování a boj proti chudobě;

5. **žádá** Evropskou komisi a Evropskou radu, aby dodržovaly zásadu subsidiarity v politických oblastech, které jsou pro regionální a místní orgány důležité, neboť těmto orgánům často připadají zásadní politické pravomoci a jsou klíčovými subjekty při provádění stávající Lisabonské strategie a budoucí strategie Evropa 2020;

6. v této souvislosti **vítá**, že Evropský parlament se nedávno vyjádřil ve prospěch důležitosti zapojení místních a regionálních orgánů do této strategie a **vyzývá** k vyslyšení jeho návrhu v tom smyslu, aby Komise a Rada vzaly v úvahu rady Výboru regionů týkající se strategie Evropa 2020;

NÁVRH NA VYTVOŘENÍ ÚZEMNÍHO PAKTU MÍSTNÍCH A REGIONÁLNÍCH ORGÁNŮ PRO STRATEGII EVROPA 2020

VÝBOR REGIONŮ

7. **navrhuje** důrazně podporovat návrh Evropského parlamentu vytvořit Územní pakt místních a regionálních orgánů pro strategii Evropa 2020, jehož úkolem bude zajistit víceúrovňovou

odpovědnost za budoucí strategii prostřednictvím účinného partnerství mezi evropskými, vnitrostátními, regionálními a místními veřejnými orgány, zejména pokud jde o koncepci a provádění hlavních cílů a stěžejních iniciativ strategie Evropa 2020; Výbor regionů by měl usnadnit vytvoření tohoto Územního paktu, neboť se již zasadil o vytvoření platformy pro monitorování strategie Evropa 2020, do které je zapojeno 120 regionálních a místních orgánů;

8. **doporučuje**, aby se hlavní aktivity soustředily na dvě oblasti:

a) kontrolu politik a provádění

— nepřetržitě posuzovat možnosti a potřeby regionálních a místních orgánů za účelem splnění hlavních cílů strategie Evropa 2020;

— podporovat plné zapojení regionálních a místních vlád do plnění cílů strategie Evropa 2020 v souladu s pravomocemi každého členského státu;

b) správu a komunikaci

— přispívat k partnerství mezi institucemi v rámci strategie Evropa 2020 prostřednictvím koordinovaného třístranného jednání mezi Výborem regionů, jako shromážděním EU místních a regionálních zástupců, a evropskými institucemi na jedné straně a členskými státy na straně druhé;

— pomáhat šířit cíle strategie Evropa 2020 v regionech a městech a usnadňovat výměnu osvědčených postupů mezi tvůrci politik na místní a regionální úrovni;

9. **důrazně doporučuje** členským státům, aby pomohly svým regionům a městům vytvářet vnitrostátní územní paky, a stanovily tak, společně se svými centrálními vládami, celostátní cíle a závazky související s cíli strategie Evropa 2020 při plném dodržování svého vnitrostátního legislativního rámce;

10. **domnívá se**, že přidanou hodnotou regionálních a místních orgánů k sedmi stěžejním iniciativám strategie Evropa 2020 by mohla být následující opatření:

10.1 **Stěžejní iniciativa – Evropa méně náročná na zdroje:** posílit účinnost iniciativy Pakt starostů a primátorů, a zajistit tak, že místní a regionální orgány budou plně zapojeny do vzniku, zpracování, přijetí a provádění národních strategií a akčních plánů týkajících se změny klimatu; rozvíjet infrastruktury regionálních a místních veřejných správ, jež budou šetrné ke klimatu; stimulovat ekologické veřejné zakázky; podporovat ekologickou výrobu a spotřebu podniků na místní úrovni; zlepšovat správu a informovanost o změnách klimatu;

10.2 Stěžejní iniciativa – průmyslová politika pro éru globalizace: zkvalitnit legislativní rámec týkající se partnerství veřejného a soukromého sektoru, zjednodušit právní předpisy upravující veřejné zakázky, včetně používání elektronického zadávání veřejných zakázek; přispívat ke sladění práce a rodinného života lepší kvalitou veřejných služeb; omezit byrokratickou zátěž; podporovat malé a střední podniky: informace, lepší přístup k úvěrům a financování, odborná příprava a poradenství pro malé a střední podniky; dále rozvíjet iniciativu VR Evropský podnikatelsky zaměřený region s cílem motivovat místní a regionální orgány k tomu, aby našly nové cesty k zajištění dlouhodobého hospodářského růstu prostřednictvím podnikání;

10.3 Stěžejní iniciativa – program pro nové dovednosti a pracovní místa: místní a regionální orgány mají klíčový význam při uskutečňování politik flexikurity, poněvadž v členských státech EU zaměstnávají velký počet osob a často hrají důležitou úlohu v zajišťování vzdělání, odborné přípravy a opatření na podporu trhu práce; připravovat lidi na vstup na trh práce; zlepšovat kvalitu vzdělávání a odborné přípravy včetně celoživotního učení a přizpůsobovat nabídky kvalifikací trhu práce; rozvíjet iniciativu Erasmus pro místní a regionální úředníky a volené zástupce, která má přispět ke zvýšení znalostí o správě věcí veřejných;

10.4 Stěžejní iniciativa – Evropská platforma pro boj proti chudobě: rozvíjet teritorializedovanou agendu sociálního začleňování, jež zefektivní a zpřístupní místní sociální služby pro všechny, a začleňovat osoby vyloučené z trhu práce; zajistit větší míru komplementarity mezi fondy EU pro sociální začleňování a boj proti chudobě a zároveň využívat zákonné pravomoci a programy přizpůsobené místním potřebám; vytvořit nový rozměr boje proti chudobě uznáním explicitních potřeb žen na pracovišti a jako podnikatelek prostřednictvím nového evropského

rámce pro hospodářský rozvoj a podnikání žen; uznat potřebu zaměřit se na mladé lidi a děti; vytvářet regionální střediska pro monitorování ukazatelů a politik spojených se sociálním začleňováním;

10.5 Stěžejní iniciativa – Inovace v Unii: reformovat výzkum a vývoj, jakož i inovační systémy; zajistit přispívání regionů k dosažení cílů 3 %, regionální přeshraniční projekty a využívání ESÚS; posilovat spolupráci mezi univerzitami, regionálními výzkumnými středisky a soukromým sektorem; posilovat využívání programů EU a strukturálních fondů; přispívat k plánování Evropského výzkumného prostoru; zapojit se do programu evropských inovačních partnerství;

10.6 Stěžejní iniciativa – mládež v pohybu: modernizovat program vysokého školství, zejména v oblasti správy a financování; sdílet osvědčené postupy; přispívat do regionálního rozměru národních akčních plánů; dále rozvíjet iniciativu VR Evropské hlavní město mládeže; vyvíjet integrované činnosti zahrnující poskytování informací, poradenství a učňovské vzdělávání; podporovat mobilitu ve vzdělávání prostřednictvím projektů financovaných evropskými strukturálními fondy;

10.7 Stěžejní iniciativa – digitální program pro Evropu: zajistit interoperabilitu mezi centrálními, regionálními a místními správami v Evropě; zvyšovat využívání elektronické správy k lepšímu poskytování veřejných služeb, jako jsou vzdělávání, zdraví, sociální začleňování, územní plánování atd.; zvyšovat základní znalosti v oblasti IKT; rozvíjet koncepty podporované IKT za účelem šíření a uplatňování výsledků výzkumu a vývoje v praktickém životě; zvyšovat povědomí o podpoře zlepšování infrastruktury;

11. pověřuje svého předsedu, aby zaslal tento návrh vytvořit Územní pakt místních a regionálních orgánů pro strategii Evropa 2020 evropským institucím a členským státům, a zajistil tak pro regionální a místní orgány odpovídající úlohu v budoucí strategii Evropa 2020.

V Bruselu dne 10. června 2010

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

STANOVISKA

VÝBOR REGIONŮ

85. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ, KTERÉ SE KONALO VE DNECH 9. A 10. ČERVNA 2010

Stanovisko z vlastní iniciativy Výboru regionů – Budoucnost SZP po roce 2013

(2010/C 267/03)

VÝBOR REGIONŮ

- se domnívá, že zemědělství a zemědělsko-průmyslové odvětví jsou strategickými odvětvími pro Evropu a že koordinace společné zemědělské a potravinářské politiky v Evropské unii je nezbytná více než kdy dříve;
- má za to, že je životně důležité zachovat zásadu preference Společenství tak, aby byla zajištěna potravinová soběstačnost a zabezpečení potravin v Evropě;
- považuje tudíž za nutné vyvinout účinné nástroje, které umožní stabilizaci cen i řízení výroby, a zajistí tak stabilní příjmy zemědělců;
- se domnívá, že reformovaná zemědělská politika by měla zastavit veškeré nerovné zacházení, pokud jde o pravidla podpory různých typů výroby a různých území;
- doporučuje upustit od historických referenčních hodnot a navrhuje – kromě minimálních environmentálních požadavků k obdržení prvního stupně podpory (jednotná platba za hektar), aby byly stimulovány a hodnoceny výrobní postupy a systémy nejšetrnější k životnímu prostředí a přírodním zdrojům, a to prostřednictvím specifických dodatečných pobídek;
- považuje za nezbytné, aby evropské veřejné podpory zohledňovaly zaměstnanost v každém zemědělském podniku;
- se domnívá, že pro oblasti s trvalým přírodním znevýhodněním je nezbytná integrovanější strategie na přiměřené úrovni (např. horských masivů a ostrovů), aby bylo možné plně využít potenciálu těchto území a rozvinout přidanou hodnotu evropské podpory;
- vyzývá také Evropskou komisi k tomu, aby lépe vymezila vztah mezi politikou rozvoje venkova a regionální politikou a politikou soudržnosti, tak aby byla zajištěn vzájemný soulad opatření stejné povahy v rámci jednoho regionu;
- se domnívá, že zapojení regionální úrovně začíná nabývat zásadního významu, přestože je i nadále nutné stanovování evropského a celostátního rámce;
- se domnívá, že společné zemědělské politice musí být na období 2014–2020 přidělen konsolidovaný a posílený rozpočet odpovídající důležitosti otázek a výzev, které má řešit.

Zpravodaj: pan René Souchon (FR/SES), předseda regionální rady Auvergne

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Souvislosti a nejdůležitější otázky

Vzhledem k tomu, že probíhá všeobecná diskuse o budoucím místě a úloze zemědělství v Evropě,

1. domnívá se, že vypracování stanoviska z vlastní iniciativy k hlavním zásadám a základním cílům společné zemědělské politiky v období po roce 2013 odpovídá jeho úloze a prioritám;

2. má za to, že je nezbytné nejdříve vymezit obrysy žádoucích zásad a směrů a teprve potom zahájit diskusi o rozpočtu této politiky;

3. konstatuje, že svět v současnosti čelí velmi rozmanitým a podstatným výzvám – patří sem zvyšování počtu obyvatel, úbytek vodních zdrojů, postupné vyčerpávání fosilních i nerostných energetických zdrojů, vyčerpávání půdy, ohrožení biologické rozmanitosti a změna klimatu;

4. konstatuje, že výzvy, před nimiž dnešní zemědělství a odvětví živočišné výroby stojí, zdaleka nejsou tytéž, co v minulosti (nestálost trhů, nižší příjmy zemědělců, globalizace obchodu, demografický tlak a konkurence rozvíjejících se trhů, stále častější krize v oblasti veřejného zdraví, životaschopnost a modernizace nejmenších zemědělských podniků, vyčerpání půdy, přechod od fosilních paliv k jiným zdrojům energie a jiné environmentální, ekonomické a sociální výzvy spojené se zachováním zemědělské činnosti především v horských a jiných znevýhodněných oblastech atd.);

5. domnívá se, že je nutná reforma společné zemědělské politiky k tomu, aby se Evropská unie mohla přizpůsobit a přitom přispět k omezení rozsahu a negativních dopadů právě probíhajícího vývoje či budoucího vývoje na evropské obyvatelstvo a na venkovské a příměstské oblasti. Je nutné dosáhnout inteligentního udržitelného růstu s bezpečnými potravinami, biologickou rozmanitostí a dobrým přírodním a kulturním prostředím. Tato reforma musí spočívat na následujících deseti hlavních zásadách a širších cílech:

A. Zemědělská politika musí zůstat politikou společnou

6. konstatuje, že základním posláním evropského zemědělství je produkce potravin pro obyvatelstvo členských států při zaručení spravedlivé hospodářské soutěže a ochrany životního prostředí a to, aby tyto potraviny splňovaly také ostatní povinné požadavky na potravinovou bezpečnost, jakost a přiměřené ceny;

7. poukazuje na to, že zemědělství Unie, poskytuje evropské společnosti řadu veřejných přínosů, které nejsou tržně odměňovány (územní plánování, správa krajiny, ochrana životního prostředí a přírodních zdrojů, územní soudržnost apod.), které již samy o sobě představují přidanou hodnotu pro Unii jako celek;

8. domnívá se, že zemědělství a zemědělsko-průmyslové odvětví jsou strategickými odvětvími pro Evropu a že koordinace společné zemědělské a potravinářské politiky v Evropské unii je nezbytná více než kdy dříve;

9. má za to, že je třeba odolat veškerým snahám o renacionalizaci společné zemědělské politiky, byť by šlo o renacionalizaci částečnou;

B. Společná zemědělská politika musí Evropanům zabezpečovat soběstačné zásobování potravinami

10. domnívá se, že potravinová soběstačnost a zabezpečování potravin pro Unii musí být i nadále dvěma základními cíli společné zemědělské politiky;

11. zdůrazňuje, jaký význam má zajišťování dostatečné rozmanitosti, kvality a bezpečnosti výroby na úrovni Evropské unie, a to při co nejvyšším možném zachování optimálního rozmístění výroby v členských státech a různých regionech v souladu s jejich specifiky;

12. má kromě toho za to, že cíl spočívající v potravinové soběstačnosti znamená, že je třeba se zabývat případy výrazně nedostatečné zemědělské výroby, zejména v oblasti rostlinných bílkovin;

13. zastává názor, že evropská zemědělská výroba těžko může konkurovat výrobě kteréhokoli jiného zemědělství na světě, pokud se budou srovnávat pouze konečné ceny, a to vzhledem k rozdílům ve výrobních nákladech, právních předpisech i rozvoji;

14. má tedy za to, že je životně důležité zachovat zásadu preference Společenství;

15. dále výrazně podporuje deklaraci Evropského parlamentu (0088/2007) o zkoumání důsledků koncentrace supermarketů a jakýchkoli dalších návrhů pro vhodná následná opatření;

16. vyzývá k uplatňování jednotných a základních fytosanitárních, veterinárních a environmentálních norem na potravinářské produkty určené pro spotřebu v EU, ať už pocházejí z EU nebo ze třetích zemí;

C. Společná zemědělská politika musí zajišťovat stabilní příjmy

17. konstatuje, že v Evropě je třeba zajistit stálé zásobování;

18. domnívá se, že je nezbytně nutné, aby producentům plynul z jejich výroby odpovídající příjem;
19. je toho názoru, že prioritou musí být zachování pracovních míst v zemědělství a zemědělsko-potravinářském průmyslu;
20. má tudíž za to, že je nutné vyvinout účinné nástroje, které umožní stabilizaci cen i řízení výroby a současně zajistí stabilní příjmy zemědělců, avšak při jejich použití je zapotřebí zvýšené opatrnosti;
21. domnívá se, že účelem nástrojů k řízení výroby je zmenšit příliš velká rozpětí mezi nabídkou a poptávkou, jež sama přispívají k propadu cen;
22. domnívá se, že účelem nástrojů ke stabilizaci cen (zásahy ke stažení z trhu, tvorba zásob, záruka za klimatická a sanitární rizika, ...) je omezení dopadů nestálosti trhů;
23. je toho názoru, že na základě všeobecné dohody uzavřené v rámci jednání WTO je třeba upustit od nástroje „refundací při vývozu“ a také od všech dalších forem dotací na vývoz, jež narušují obchod;
24. má za to, že stabilita zemědělských cen v dlouhodobém měřítku je zásadní pro udržení ochoty k výrobě a dlouhodobé zachování výrobních faktorů;
25. vyzývá tedy Evropskou komisi, aby co nejdříve formulovala operativní návrhy, pokud jde o nástroje k řízení výroby a stabilizaci cen;
26. má za to, že pravidla hospodářské soutěže musí v rámci zemědělského odvětví umožnit, aby zemědělci, jejich organizace producentů a meziprofesionální organizace řídili proces získávání spravedlivých cen s cílem získat odměnu za svou činnost;
- D. *Společná zemědělská politika musí být přínosem pro všechny zemědělské podniky, napomáhat změně zemědělských postupů a prosazovat zaměstnanost a udržitelné obhospodařování území*
27. konstatuje, že společná zemědělská politika se navzdory pokroku, k němuž došlo po posledních reformách, stále vyznačuje velkými nerovnostmi mezi podporami jednotlivých typů výroby a v konečném důsledku i mezi podniky a regiony;
28. domnívá se, že reformovaná zemědělská politika by měla zastavit veškeré věcně neodůvodněné nerovné zacházení, pokud jde o pravidla podpory různých typů výroby i různých typů a velikostí podniků a různých regionů;
29. konstatuje mimo jiné, že společná zemědělská politika podporovala takové výrobní způsoby, které nejsou dostatečně šetrné k životnímu prostředí a přírodním zdrojům, a to navzdory úbytku fosilních i nerostných zdrojů energie, hromadění přípravků na ochranu rostlin, znečištění vodních zdrojů, riziku snižování úrodnosti půd i nárůstu zdravotních rizik;
30. má za to, že budoucí systémy zemědělské výroby musí být úspornější ve spotřebě vody a fosilních paliv, musí spotřebovávat méně hnojiv a přípravků na ochranu rostlin, musí být rozmanitější a musí umět lépe využívat vzájemného doplňování rostlinné a živočišné výroby;
31. domnívá se, že společná zemědělská politika po roce 2013 musí upřednostňovat podporu těm, kteří ze zemědělství žijí;
32. domnívá se, že společná zemědělská politika pro roce 2013 musí podporovat tuto proměnu a pomáhat zemědělcům v tomto vývoji;
33. konstatuje také, že pro společnou zemědělskou politiku je již několik let charakteristická výraznější podpora investic než zaměstnanosti;
34. domnívá se, že zemědělství může být i v budoucnu podstatným zdrojem pracovních míst;
35. konstatuje pak, že reforma SZP měla i takové územní dopady, jež jsou v rozporu se zachováním ekonomické aktivity spojené se zemědělstvím v těch nejohroženějších oblastech;
36. domnívá se, že společná zemědělská politika po roce 2013 musí nalézt novou rovnováhu mezi podporou, kterou poskytuje zaměstnanosti, a zachováním zemědělství v ohrožených oblastech včetně příměstských území;
37. doporučuje, aby se na celém území Evropy po roce 2013 postupně upustilo od historických referenčních hodnot ve prospěch jednotné platby za hektar zohledňující regionální kontext v oblasti nákladů na výrobu a nákladů na dopravní spojení, typologii zemědělských podniků a také vytváření veřejných statků, aby mohly být uskutečněny tyto hlavní cíle;
38. zejména navrhuje, aby byly jednotné platby za hektar a další podpory podmíněny skutečným vykonáváním zemědělské činnosti na jedné straně a na straně druhé byly více a lépe podmíněny využíváním takových výrobních systémů, jež jsou šetrné k životnímu prostředí a přírodním zdrojům;
39. navrhuje, aby evropské veřejné podpory zohledňovaly zaměstnanost v každém zemědělském podniku, a vyzývá Evropskou komisi, aby uvažovala o tom, zda je vhodné určit mezní hranici podpory na zemědělský podnik;
- E. *Společná zemědělská politika musí upřednostňovat takové výrobní systémy, jež jsou šetrné k životnímu prostředí a přírodním zdrojům*
40. domnívá se, že ochrana životního prostředí a přírodních zdrojů přirozeně představuje jeden z hlavních cílů reformy společné zemědělské politiky po roce 2013;
41. domnívá se rovněž, že zemědělcům je nutné poskytovat podporu a pomoc při získávání výrobních systémů, jež nejvíce ctí tyto zásady;

42. navrhuje – kromě minimálních požadavků k obdržení prvního stupně podpory (jednotná platba za hektar) –, aby byly stimulovány a hodnoceny výrobní postupy a systémy nejšetrnější k životnímu prostředí a přírodním zdrojům (biologické zemědělství, omezování vstupů, snižování emisí skleníkových plynů, ochrana vodních zdrojů, zachovávání biologické rozmanitosti, zachování krajiny apod.), a to prostřednictvím specifických dodatečných pobídek (např. prostřednictvím územních smluv o příslušném využití);

43. navrhuje rovněž, aby byla v oblastech obzvláště citlivých z hlediska životního prostředí upravena úroveň podpor v rámci společné zemědělské politiky a důrazně podmíněna přísnějšími požadavky na ochranu životního prostředí, přičemž by však bylo nutné se vyhnout nadměrné byrokratické zátěži;

44. pokud jde o výzvy a dopady na území, znovu opakuje svůj požadavek, aby byl zapojen do procesu stanovení pravidel společného pěstování konvenčních a geneticky modifikovaných plodin na úrovni Unie;

F. *Společná zemědělská politika musí zohledňovat přírodní nebo geografická znevýhodnění (hory, ostrovy, řídké obydlené oblasti, nejvzdálenější regiony)*

45. konstatuje, že horská území, ostrovní území či velmi řídké obydlená území, ale i další oblasti tzv. znevýhodněné se z důvodu neustálých omezení (sklon svahů, výška, klima, izolovanost, neúrodná půda) a zvláštní socioekonomické charakteristiky setkávají se zvláštními podmínkami výroby;

46. konstatuje, že tyto podmínky na jednu stranu ztěžují zemědělskou činnost (nízká ekonomická výnosnost), jsou však nezbytné pro rovnováhu životního prostředí (boj proti přírodním rizikům, ochrana biologické rozmanitosti, existence otevřené a rozmanité krajiny) a rovněž pro rozvoj venkova v těchto oblastech;

47. konstatuje mimo jiné, že třebaže je zemědělská výroba v těchto oblastech s přírodním znevýhodněním orientována spíše na kvalitu, nízké výnosy a trvalé vícenáklady vyžadují zvláštní pozornost i zacházení;

48. navrhuje, aby se tato zvláštní pozornost a zacházení realizovaly prostřednictvím dodatečné specifické platby na podporu zachování zemědělské výroby a poskytování veřejných statků, a to v souladu s přístupem založeným na místní blízkosti, vysoké kvalitě životního prostředí a územní, sociální a kulturní soudržnosti;

49. konstatuje, že přestože existuje řada nástrojů a veřejných politik, velké množství subjektů brání skutečně jednotné akci, jež je však nezbytná k udržení zemědělců na venkovských horských, ostrovních či severských územích;

50. domnívá se, že pro oblasti s trvalým přírodním znevýhodněním je nezbytná integrovanější strategie na přiměřené úrovni (např. horských masivů a ostrovů), aby bylo možné plně využít potenciálu těchto území a rozvinout přidanou hodnotu evropské podpory. V tomto smyslu by si přál v programovém období 2014–2020 plné provedení článku 174 SFEU;

G. *Společná zemědělská politika se musí soustředit na zemědělství a výživu*

51. domnívá se, že společná zemědělská politika se musí hlavně a především soustředit na zemědělství a potravinářství a že musí posilovat zemědělství ve všech regionech Evropské unie;

52. konstatuje, že v rámci druhého pilíře může docházet k záměnám či dokonce soutěžení mezi opatřeními pro zemědělský rozvoj a opatřeními pro nezemědělský rozvoj venkova; má tedy za to, že je nezbytné lépe vymezit tyto dvě kategorie opatření; obecněji vyzývá Evropskou komisi, aby lépe definovala politiku rozvoje venkova; vyzývá také Evropskou komisi k tomu, aby lépe vymezila vztah mezi politikou rozvoje venkova a regionální politikou a politikou soudržnosti, tak aby byla zajištěn vzájemný soulad opatření stejné povahy v rámci jednoho regionu;

53. obecně zdůrazňuje význam podpory pro venkovská území ve prospěch cíle územní soudržnosti;

H. *Společná zemědělská politika musí změnit některá prováděcí pravidla*

54. domnívá se, že účinná podpora výrobních systémů nejvíce šetrných k životnímu prostředí a přírodním zdrojům, zohledňování přírodních a geografických znevýhodnění a věnování větší pozornosti kvalitě života na venkově a místním iniciativám vyžadují přizpůsobení opatření a nástrojů na regionální úrovni;

55. má za to, že nezbytně nutné brát v úvahu jak územní specifika, tak regionální politické priority, jež se ostatně mohou velmi lišit v každém regionu;

56. je toho názoru, že je zapotřebí změnit pravidla provádění a řízení společné zemědělské politiky. Ta nadále nemohou spočívat výlučně na zapojení pouze evropské a vnitrostátní úrovně, jako je tomu ve většině členských států;

57. domnívá se, že zapojení regionální úrovně začíná nabývat zásadního významu, přestože je i nadále nutné stanovování evropského a celostátního rámce;

58. dále vyzývá Evropskou komisi, aby zvážila relevanci a přiměřenost současné definice prvního a druhého pilíře společné zemědělské politiky;

59. domnívá se, že je třeba zachovat a posílit specifická opatření v odvětví zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů, na něž se vztahují programy POSEI, s cílem zohlednit v těchto regionech specifickou zemědělství, které se potýká se specifickými obtížemi způsobenými nadměrnými náklady na produkci a uváděním na trh a omezenými možnostmi, které se nabízejí pro diverzifikaci jejich zemědělské výroby;

60. žádá, aby kromě regionálních kroků byla vyvinuta opatření, která by zahrnovala několik regionů nebo by probíhala na úrovni vyšší než regionální a svou povahou by doplňovala opatření uskutečňovaná regiony;

61. potvrzuje znovu zásadu subsidiarity v její konkrétní hodnotě jako způsob administrace na úrovni, jež je občanu co nejbližší;

62. domnívá se, že společná zemědělská politika po roce 2013 by měla zajistit jednoduchost svého fungování pro zemědělská hospodářství a zároveň zajistit, že zůstane transparentní a srozumitelná pro evropské občany;

I. Společná zemědělská politika musí změnit svá pravidla řízení

63. domnívá se, že regiony a venkovská společenství se již nadále nemohou spokojit s postavením pouhého spolufinancovatele, aniž by byly aktivně zapojeny do výběru určitých směrů a pravidel provádění a řízení;

64. je tedy toho názoru, že pro úspěch reformy společné zemědělské politiky musí nejdříve proběhnout všeobecné zapojení regionální úrovně, či dokonce v některých případech místní úrovně;

65. má za to, že dnes jsou to pouze regionální a v některých případech i místní úroveň, jež mohou zajistit:

- zavedení správy, jež bude efektivnější a bude účinně reagovat,
- zacílení podpor podle zemědělských, environmentálních a teritoriálních specifik jednotlivých regionů,
- efektivní přesměrování společné zemědělské politiky ve prospěch výrobních systémů, jež jsou šetrné k životnímu prostředí a přírodním zdrojům,
- podporu zemědělské výroby (pěstování okrasných květin, stromů a vína) a výrobních systémů (biologického zemědělství), jež doposud měly ze společné zemědělské politiky pouze malý prospěch,
- přizpůsobení politik podpory pro nové zemědělce regionálním a v některých případech i místním podmínkám,
- posílení spojení mezi zemědělskými podniky a zemědělsko-potravinářskými podniky,
- podporu zavedení krátkých odbytových kanálů pro zemědělské produkty,
- lepší soulad společné zemědělské politiky a regionální politiky a politiky soudržnosti,

— vyrovnanější a udržitelnější územní plánování v Evropě;

66. domnívá se, že nezbytnou podmínkou úspěšné reformy společné zemědělské politiky po roce 2013 je zavedení rámce víceúrovňové správy (na evropské, vnitrostátní a regionální úrovni);

J. Společné zemědělské politice musí být přidělen rozpočet odpovídající důležitosti otázek a výzev, které má řešit

67. domnívá se, že reforma společné zemědělské politiky po roce 2013 je nutná k tomu, aby mohla Evropská unie čelit četným výzvám a řešit významné otázky v této oblasti činnosti, jež má velmi podstatné důsledky pro obyvatelstvo i sociální, ekonomické, environmentální a teritoriální důsledky, jakož i k tomu, aby účinněji přispěla k prioritám stanoveným ve strategickém dokumentu Evropa 2020 (inteligentní růst, udržitelný růst, růst podporující začlenění), v němž by evropské zemědělsko-průmyslové odvětví mělo mít významnější zastoupení, neboť má strategický význam pro EU v rámci uvedených priorit;

68. je toho názoru, že tato reforma, která se musí prakticky projevit zejména přednostní veřejnou podporou výrobních systémů šetrných k životnímu prostředí a přírodním zdrojům, bude vyžadovat značné úsilí o přizpůsobení či dokonce rekvalifikaci zemědělců a zemědělských podniků ve všech regionech Evropy. V této souvislosti má i nadále zásadní význam, aby byl univerzitní svět intenzivně zapojen do dalšího rozvoje zemědělství a aby se zlepšilo začlenění vědecké podpory do přípravy a provádění SZP a různých činností, opatření a kontrol, které zahrnuje. Znalostní instituce umožňují transformovat četné existující požadavky na obnovu zemědělského sektoru do reálných a funkčních projektů. Musí být dobře propojeny s inovačními programy a fondy;

69. má za to, že Evropská unie si musí zajistit prostředky k tomu, aby takovou reformu provedla úspěšně;

70. domnívá se, že za tímto účelem musí být společné zemědělské politice na období 2014–2020 přidělen konsolidovaný a posílený rozpočet odpovídající důležitosti otázek a výzev, které má řešit;

Závěr

71. rád by připomněl Evropské komisi, Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie, že přidaná hodnota budoucí společné zemědělské politiky i jejího příspěvku k dosažení prioritních cílů strategie EU 2020 se bude posuzovat podle její schopnosti

— zajistit potravinovou soběstačnost a zabezpečování potravin pro Unii prostřednictvím zdravé, rozmanité a kvalitní zemědělské výroby,

- zajistit stálé a dostatečné příjmy zemědělcům a zemědělským podnikům na podporu zachování a tvorby udržitelných pracovních míst,
- přispět k boji proti změně klimatu a k zachování biologické rozmanitosti pomocí všeobecného uplatňování ekologické podmíněnosti a podpory takových výrobních způsobů, které jsou nejšetrnější k životnímu prostředí a přírodním zdrojům,

- napomoci územní soudržnosti v Evropské unii, a to zajištěním dalšího pokračování zemědělské činnosti a prosperujících venkovských společenství ve všech regionech Evropy;

72. domnívá se, že pouze taková společná zemědělská politika, která bude reformována na základě jasných směrů a dlouhodobé perspektivy a bude mít nutné finanční prostředky, může dát Evropské unii možnost řešit největší výzvy, jež před ní stojí.

V Bruselu dne 9. června 2010

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů – Strategie rozšíření a hlavní výzvy 2009–2010: Potenciální kandidátské země

(2010/C 267/04)

VÝBOR REGIONŮ

- zdůrazňuje, že podpora budoucího členství v EU u široké veřejnosti je důležitým faktorem úspěchu integračního procesu. Místní a regionální úroveň k tomu může přispět, stejně jako k takzvané absorpční schopnosti *acquis* EU a finanční pomoci;
- konstatuje, že místní a regionální úroveň má vynikající předpoklady k podpoře dialogu s občany a jejich informování o integračním procesu i o výzvách vyvstávajících v souvislosti se sblížením právních předpisů s *acquis* EU;
- zdůrazňuje, že je důležité, aby EU vybízela k účasti a dobrému přístupu k informacím na všech úrovních společnosti. Přístup k informacím má klíčový význam i v nových demokraciích. Tyto země jsou totiž často vystaveny populistickým proudům, které vždy nejsou vyváženy pluralitní diskusí;
- doporučuje více se zasazovat o podporu zranitelných společenských skupin prostřednictvím přijímání právních předpisů. V mnoha kandidátských zemích jsou opomíjeny otázky veřejného zdraví a sociální politiky i problematika zranitelnosti a rovného postavení žen.

Zpravodaj:	pan Uno Aldegren (SE/SES), člen regionální rady regionu Skåne
Odkaz:	sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě Strategie rozšíření a hlavní výzvy na období 2009–2010
	KOM(2009) 533 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Obecný postup a časový plán

1. vítá sdělení Evropské komise Strategie rozšíření a hlavní výzvy na období 2009–2010 a sdělení týkající se žádosti Islandu o členství;

2. vítá pokrok, kterého bylo dosaženo v potenciálních kandidátských zemích a který vedl k tomu, že Albánie a Srbsko podaly v roce 2009 žádost o členství, nepřetržitě uplatňování prozatímní dohody o obchodu a otázkách s ním spojených a dohod o stabilizaci a přidružení s EU ve všech potenciálních kandidátských zemích, jakož i pokračování reformy v Kosovu;

3. konstatuje, že EU vynaložila značné úsilí na přiblížení potenciálních kandidátských zemí k EU. V poslední době se úsilí soustředilo mj. na zmírnění dopadů finanční krize a na navrhovaná zjednodušení v otázkách vízové povinnosti. V obou případech se jedná o iniciativu, která obyvatelstvu objasňuje význam EU;

4. vítá zrušení vízové povinnosti pro občany Černé Hory a Srbska, které umožnilo bezvízové cestování do většiny členských států EU, a doufá, že Albánie a Bosna a Hercegovina budou brzy splňovat kritéria nutná ke zrušení víz;

5. bere na vědomí závěry Rady ke strategii Evropské unie pro region Baltského moře přijaté 26. října 2009 a prohlášení rady Jadersko-jónské iniciativy o podpoře strategie Evropské unie pro oblast Jaderského a Jónského moře, které přijali 5. května 2010 ⁽¹⁾ v Anconě ministři zahraničních věcí osmi zemí Jadersko-jónské iniciativy (Albánie, Bosny a Hercegoviny, Černé Hory, Chorvatska, Itálie, Řecka, Slovinska a Srbska), a s uspokojením konstatuje, že evropská strategie pro makroregiony představuje významný nástroj urychlení integračního procesu, v němž se rovněž uplatňují regionální a místní orgány;

6. zdůrazňuje, že podpora budoucího členství v EU u široké veřejnosti je důležitým faktorem úspěchu integračního procesu.

Místní a regionální úroveň k tomu může přispět, stejně jako k takzvané absorpční schopnosti *acquis* EU a finanční pomoci. Proto je mimořádně důležité:

- aby obce a regiony dostaly možnost se v souladu se základními myšlenkami Charty Rady Evropy pro místní a regionální samosprávu aktivně účastnit vnitrostátního integračního procesu;
- aby NPP (nástroj předvstupní pomoci) byl koncipován tak, aby obce a regiony mohly více než dosud využívat program pro investice a budování kapacit;
- aby vzhledem k tomu, že kodaňská kritéria vyžadují pevné instituce a pevný systém financování, byla místní a regionální úroveň zapojena do integračního procesu. Tím budou vytvořeny podmínky pro transparentní systém přípravy a rozhodování;
- oblastí působnosti nařízení Rady č. 1085/2006, kterým se zřizuje NPP, je podle čl. 2 odst. 1 „a) posílení demokratických institucí (...)“ a „c) reforma veřejné správy včetně zavedení systému, který umožní decentralizaci řízení pomoci poskytované přijímající zemi (...)“. Vzhledem k této oblasti působnosti a současným postupům v potenciálních kandidátských zemích by mělo nařízení v etapě programování NPP zahrnovat povinný mechanismus konzultace místních a regionálních správních orgánů;
- etapa programování NPP na vnitrostátní úrovni trvá nepřijatelně dlouho. Výbor doporučuje, aby Komise urychleně přezkoumala podmínky programování tak, aby se tyto postupy zjednodušily;

Informace

7. konstatuje, že místní a regionální úroveň má vynikající předpoklady k podpoře dialogu s občany a jejich informování o integračním procesu i o výzvách vyvstávajících v souvislosti se sblížením právních předpisů s *acquis* EU;

8. zdůrazňuje, že je důležité, aby EU vybízela k účasti a dobrému přístupu k informacím na všech úrovních společnosti. Přístup k informacím má klíčový význam i v nových demokraciích. Tyto země jsou totiž často vystaveny populistickým proudům, které vždy nejsou vyváženy pluralitní diskusí;

⁽¹⁾ www.aii-ps.org.

9. zdůrazňuje, že informace poskytované EU i analýzy situace v potenciálních kandidátských zemích musí být konkrétní a jasné. Jinak hrozí riziko chybného výkladu. To může způsobit, že se vlády, které nesou odpovědnost za integrační proces, budou potýkat s obtížemi při řešení všech aspektů tohoto procesu. Otevřená debata a dobře informovaní občané naopak mohou přispět k vytvoření lepších předpokladů pro to, že budou oslabena konfliktní systémová řešení, která postupem času prohloubila etnické rozdíly;

Budování kapacit

10. domnívá se, že program NPP by měl být využíván lépe, aby obce, regiony a občanská společnost měly předpoklady přispět svými schopnostmi k rozšíření integračního procesu. NPP navíc může přispět k budování institucionálních kapacit na všech úrovních společnosti;

11. sdílí názor Komise, že vnitřní souhra v regionech má pro integrační proces klíčový význam. Na regionální úrovni byl místními orgány vytvořen NALAS (2), který je vzorem pro výměnu mezi jednotlivými zeměmi;

12. konstatuje, že zpráva Komise by podstatně získala na významu, pokud by více zohledňovala místní a regionální úroveň. Zde se totiž bude uplatňovat největší část právních předpisů vyplývajících z integrace;

13. lituje, že Komise v kandidátských zemích pravidelně neprovádí posouzení kapacit, které by bylo zaměřeno i na nižší úroveň společnosti, než je ústřední úroveň;

Místní a regionální úroveň a občanská společnost

14. domnívá se, že občanská společnost má velký význam pro budování stabilních demokracií. Proto by v integračním procesu měl být zastoupen i občanský sektor;

15. doporučuje více se zasazovat o podporu zranitelných společenských skupin prostřednictvím přijímání právních předpisů. V mnoha kandidátských zemích jsou opomíjeny otázky veřejného zdraví a sociální politiky i problematika zranitelnosti a rovného postavení žen;

16. konstatuje, že pro integrační proces je mimořádně důležitá schopnost potenciálních kandidátských zemí naplňovat zájmy menšin. Praktická společná řešení lze často nalézt právě na místní a regionální úrovni;

17. sdílí názor Komise, že je třeba posílit institucionální kapacity potenciálních kandidátských zemí. Až Regionální institut pro veřejnou správu plně rozvine svoji činnost, bude velmi důležité, aby se místní a regionální zástupci mohli účastnit vzdělávacích programů;

Připomínky k jednotlivým zemím

Albánie

18. vítá, že se opozice opět účastní parlamentních prací, i když s určitými omezeními. V Albánii i nadále chybí koordinace mezi různými úrovněmi společnosti, která je důležitá pro integrační proces;

19. poznamenává, že v harmonizaci právních předpisů byl v mnoha oblastech, které jsou součástí *acquis* EU, dosažen úspěch, zejména od doby, kdy země podala oficiální žádost o členství v EU. Když se zahajují oficiální jednání, řídí se postupem stanoveným v Lisabonské smlouvě, který vyžaduje, aby byla provedena analýza obcí a regionů a aby byly obce a regiony zapojeny;

20. zdůrazňuje, že je důležité zapojit obce do procesu, před nímž nyní Albánie stojí, tj. do nadcházejícího procesu vyjednávání;

21. zdůrazňuje, že je velmi důležité, aby se nástroje Komise na budování kapacit v Albánii v současné reformě veřejné správy využívaly na všech úrovních (*twinning*, TAIES, SIGMA). To má mimořádný význam jak pro zřizování efektivních a transparentních institucí, tak pro podporu opatření na boj proti závažnému problému korupce;

22. zdůrazňuje, že je důležité, aby Albánie urychlila kroky k rozvoji fungujícího trhu s nemovitostmi. Tento proces rovněž obcím umožní dlouhodobě zlepšit svůj základ daně;

23. připomíná, že proces decentralizace je v Albánii stále v počáteční fázi. Přijaté právní předpisy, které mají být prováděny na místní úrovni, se ne vždy uplatňují. Uplatňování právních předpisů je důležité i kvůli ochraně zájmů menšin;

24. dále konstatuje, že se Komise v části své zprávy pojednávající o hospodářských a sociálních právech omezila na hodnocení právních předpisů, zatímco by se měla zaměřit například i na uplatňování a analýzu toho, jak se nedostatky v provádění nových právních předpisů dotýkají zranitelných skupin;

25. sdílí názor Komise, že bylo dosaženo pokroku v oblasti daní, nicméně zároveň konstatuje, že nerovnováha mezi rozdělením odpovědností a zdrojů v procesu decentralizace představuje riziko;

Bosna a Hercegovina

26. konstatuje, že ústava Bosny, která vychází z Daytonské mírové dohody, přispěla k vybudování komplexní správní struktury. Koncepce Daytonské mírové dohody byla jedním z důvodů, proč Bosně a Hercegovině chybí rozhodovací moc, která je nezbytná k přizpůsobení se evropským právním předpisům. Rozdělená Bosna potřebuje vedení, které by bylo s to překlenout rozdíly a začít hledat společná řešení. Vedení, pro něž je při rozhodování řídicím faktorem etnicita, není v zájmu bosenských občanů;

(2) Síť sdružení místních orgánů jihovýchodní Evropy.

27. lituje, že selhala jednání o ústavních reformách z Camp Butmiru, a vyzývá vedení všech etnických skupin v Bosně a Hercegovině, aby dospěla k přijatelnému řešení, a země tak získala úplnou svrchovanost a byla schopná pokračovat v reformách a procesu integrace do EU;

28. konstatuje také, že až budou důsledky tohoto bosenského vedení způsobujícího rozštěpenost veřejnosti jasné, dostane se rozhodovací systém pod tlak, který povede k reformám. Aby tento popud vznikl, musí dát EU jasně najevo, jaké existují reálné politické alternativy, tzn. trvalé zaměřování se na otázky zostřující rozdíly nebo politika, která tuto zemi připraví na čtyři svobody vnitřního trhu;

29. dochází k závěru, že otázka vízové politiky naznačuje, že se diskuse musí ubírat novým směrem a musí mít nový obsah. Vízová problematika ukazuje, že pokud to veřejnost bude požadovat, budou odhodláni i národní političtí představitelé. Odpovědnost nese v tomto ohledu EU i Výbor regionů. Jde o to, aby měli občané Bosny prostřednictvím svých místních politických představitelů možnost porozumět tomu, co integrace vyžaduje a jaký může mít přínos. V této souvislosti je třeba se více zaměřit na účast a soudržnost i na otázky hodnot a myšlenek, které jsou v souladu s úctou k člověku a jeho právům;

30. souhlasí s Komisí, že současná struktura společnosti je neefektivní, což má nepříznivý vliv na podnikatelské prostředí;

31. domnívá se, že je možné podpořit reformní úsilí v Bosně, které je zaměřeno nejen na vybudování pevnějšího státu, ale i na proces decentralizace se silnějšími obcemi. Občané, kteří chtějí mít možnost cestovat a chápou, proč se neinvestuje nebo proč jsou strukturální fondy stále v nedohlednu, mohou být skupinou, která bude směřovat diskusi do jiných oblastí než do vízové politiky. Výbor regionů by se měl účastnit informačních opatření a setkání s místními zvolenými představiteli v Bosně, kteří mohou přispět ke změnám;

32. konstatuje, že komplexní struktura společnosti přispěla k tomu, že obce a jejich svazy mají pouze omezený přístup k informacím o EU a k podpoře z NPP;

33. dochází k závěru, že národní úroveň musí být posílena v různých oblastech působnosti, v neposlední řadě tím, že bude odpovědná za společné místní předpisy;

34. vybízí k tomu, aby byl NPP přístupný i opatřením na místní úrovni;

Srbsko

35. vítá souhlas srbského parlamentu s novým statutem Autonomní oblasti Vojvodina, který vstoupil v platnost dne 1. ledna 2010 a posiluje regionální pravomoci Vojvodiny, a konstatuje, že Srbsko činí v integračním procesu významné pokroky. V souvislosti s procesem decentralizace jsou nicméně ještě poněkud dílčí a dochází k nevhodnému prolínání v oblasti působnosti různých

ministerstev. Reformy jsou prováděny s cílem rozvíjet regionální úroveň s pravomocemi v otázkách rozvoje a růstu, stále však přetrvává nejasnost ohledně praktického provádění. Posilování kapacit, jež za mezinárodní pomoci provádí srbský svaz obcí⁽³⁾, je podle názoru Výboru regionů důležitým faktorem pro modernizaci obcí;

36. domnívá se, že integrační procesu musí být provázen vnitřními reformami na všech úrovních společnosti;

37. vítá, že Národní rada pro decentralizaci Republiky Srbsko, která byla zřízena v březnu 2009, byla spolu se skupinou odborníků pověřena vypracováním rozsáhlé strategie decentralizace v souladu s evropskými standardy. To by mohlo zintenzivnit započaté reformy;

38. vítá pokroky učiněné v institucionálním upevnění obcí. Pevné, a tedy předvídatelné finance jsou prioritou, která vedle opatření na budování kapacit vyžaduje podniknutí kroků k tomu, aby obce v plném rozsahu splnily kodaňská kritéria týkající se stabilních veřejných institucí. V krátkodobém výhledu je důležitou otázkou vracení nemovitostí obcím a vytvoření možností pro obce nabývat majetek;

39. konstatuje, že určité obce se potýkají s problémy při zajištění základní úrovně služeb, přestože má Srbsko k dispozici systém pro vyrovnávání daňových pohledávek a závazků. K nezbytným reformám patří úsilí o zvýšení míry samofinancování v obcích. To lze uskutečnit v kombinaci se zásadou financování, podle níž se náklady na nové oblasti působnosti budou vyrovnávat prostřednictvím státního financování;

40. vítá iniciativu, kterou zahájilo Srbsko s cílem usnadnit obcím přijímání environmentálních opatření tím, že poskytne fond pro životní prostředí financovaný z ekologických daní. To je dobrý příklad opatření, která mohou obcím usnadnit přizpůsobit se EU. Část z těchto příjmů z daní případně obcím jako účelové příjmy, které lze využít mj. na rozvoj schopností nezbytných k posuzování vlivů na životní prostředí;

41. konstatuje, že NPP je většinou považován za nástroj k reformě ústřední správy v Srbsku a k podpoře větších infrastrukturálních opatření. V tomto ohledu je politováníhodné, že pouze velmi omezená část je určena na naléhavě nutná opatření, například na budování kapacit na místní úrovni;

42. vítá usnesení srbského parlamentu ze dne 31. března 2010 o událostech ve Srebrenici v červenci 1995 odsuzující hromadné vraždy, jež tam byly spáchány. Přijetí usnesení je důležitým krokem k vyrovnání se s minulostí. Srbská vláda tím vyslala pozitivní signál ke smíření, k vlastnímu vývoji v Srbsku a také k dalšímu přiblížení se Evropské unii;

⁽³⁾ Stálá konference měst a obcí.

Kosovo ⁽⁴⁾

43. vítá proces stabilizace v Kosovu. Opatření, která přijaly mezinárodní organizace, a mezi nimi velký počet členských států EU, připravila půdu pro zachování právního státu a větší jistotu pro občany. Vývoj směřující k větší stabilitě zároveň nese známky, které připomínají situaci v Bosně a Hercegovině, a skrývá riziko etnického rozdělení, které může zhoršit budoucí integraci. To může znesnadnit integrační proces v této zemi, jejíž občané mají pouze nízkou úroveň vzdělání a v níž jsou veřejné instituce dosud jen málo rozvinuté;

44. zdůrazňuje, že v Kosovu musí být dodržovány zásady právního státu, a uznává zásadní význam mezinárodní přítomnosti v Kosovu pro úsilí o mírové soužití jednotlivých etnických skupin v zemi;

45. vítá iniciativy zaměřené na komunální reformy a současné decentralizační snahy v Kosovu;

46. konstatuje, že stávající vývoj v Kosovu vede k dalšímu vzniku řady etnických formovaných obcí. To zároveň vyžaduje intenzivnější dialog na místní úrovni. Vzhledem k tomuto vývoji mají i spolupracující orgány místní úrovně důležitou úlohu při podpoře spolupráce na této úrovni. Při tomto úsilí by mohly být určitým překlenujícím mostem společné projekty NPP. Pro budoucí vývoj v Kosovu, a vzhledem jednak k omezeným veřejným zdrojům v této zemi i k důležité úloze institucí v podpoře sociální solidarity a všeobecných základních veřejných služeb, je mimořádně důležité, aby se zamezilo zakládání etnicky zdůvodněných dvojích institucí, jako např. škol a nemocnic. Taková opatření by totiž byla symbolem politického selhání a špatného hospodaření s veřejnými zdroji a jen by ještě více prohloubila etnické rozdíly;

47. doporučuje zaměřit se na vzdělávací kapacity Kosova, aby jeho demografické složení bylo pro zemi přínosem. Hrozí velké nebezpečí, že velká část dnešního značného počtu mladých lidí po ukončení školní docházky Kosovo opustí;

48. zdůrazňuje význam budování kapacit v institucích pro účinné využívání omezených veřejných zdrojů Kosova. Zároveň by tak bylo možné uvolnit zdroje na zlepšení situace například ve zdravotnictví;

49. podporuje názor Komise, že je třeba přijmout rozsáhlá opatření v oblasti vzdělávání s cílem zlepšit provádění nově přijatých právních předpisů o zadávání veřejných zakázek;

50. doporučuje zachovat program NPP jako zdroj plošného budování kapacit v Kosovu. Tak bude v této zemi možné zajistit široké pochopení požadavků na integraci a výhod, které plynou z členství v EU;

Černá Hora

51. vítá, že Černá Hora přistupuje k integračnímu procesu s rozhodností. Ta se projevuje v institucionalizovaném dialogu mezi vládou a zástupci místní úrovně, který probíhá několikrát do roka;

52. sdílí názor Komise, že všechny úrovně veřejné správy v Černé Hoře mají naléhavou potřebu kvalifikovaných zaměstnanců. Proto vláda spojila své zdroje k cílené koordinaci, kde je místní úroveň dostatečným způsobem zastoupena. To se projevilo nejen v tempu reform, ale i na schopnosti této země koordinovat externí financování. Všechno toto úsilí umožnilo zaměřit se v rámci programu NPP na místní úroveň;

53. konstatuje, že přes zdoluhavost reformního procesu předcházela současným reformám obcí široká diskuse o úloze starostů i o dobrovolném slučování obcí, aby byly obce lépe připraveny na strukturální pomoc;

54. vítá, že byly přijaty přísnější právní předpisy v zájmu boje proti korupci při volbách do místních zastupitelstev a korupci obecně díky častějším externím kontrolám;

55. konstatuje, že vliv obcí na výši daní je omezený, což má dopad na místní samosprávu;

56. dále konstatuje, že období tří let mezi plánováním programu a jeho zahájením, které je nezbytné k uskutečnění prvních projektů v zemi financovaných z NPP, je nepřijatelně dlouhé. I kdyby byl proces přípravy v příštím roce podpory NPP kratší, musí být v zájmu zkrácení časových lhůt zjednodušena pravidla;

Island

57. připojuje se k doporučení Evropské komise zahájit přístupová jednání EU s Islandem a zahrnout tuto zemi mezi příjemce předvstupní finanční podpory v rámci nástroje předvstupní pomoci (NPP).

V Bruselu dne 9. června 2010

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

(4) Podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1244/99.

Stanovisko Výboru regionů – Jarní balíček: Akční plán EU pro dosažení rozvojových cílů tisíciletí
(2010/C 267/05)

VÝBOR REGIONŮ

- v tomto ohledu připomíná hlavní úlohu místních a regionálních orgánů při zavádění takovýchto služeb a jejich organizování v souladu s demokratickou a účinnou správou, jejímž cílem je zlepšení situace občanů;
- bez zohlednění potřeb rozvoje na místní úrovni, zejména podporou malých venkovských hospodářství, bude vysídlování venkova zvyšovat bídu ve velkoměstech, která se stala nezvladatelnými, anebo posílí migrační proudy do jiných zemí;
- vyzývá proto Komisi, aby tento místní přístup k rozvoji využila při vypracovávání strategických dokumentů na úrovni regionů (týkajících se několika zemí) a na úrovni států ve spolupráci s partnerskými zeměmi; v této souvislosti připomíná, že je nezbytné zapojit místní a regionální orgány do vytváření a provádění rozvojových agend. Odpověď na výzvy globalizace by měla zohlednit orgány, které jsou v praxi odpovědné za demokratické řízení a místní rozvoj;
- o to více lituje, že v prvním sdělení Komise nejsou výslovně zmíněny místní a regionální orgány EU ani přijímajících států jakožto jedni z partnerů zapojených do realizace rozvojových cílů tisíciletí;
- dále by se mohlo zvážit, aby každý ze 100 000 místních a regionálních orgánů v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy rozhodl dobrovolně vyčlenit minimálně jedno euro na obyvatele na rozvojovou pomoc. Místní a regionální orgány, které přímo neprovádějí činnost decentralizované spolupráce, by mohly věnovat své příspěvky do fondu místních orgánů určeného na rozvojovou pomoc. Činnosti, jež nepřímo přispívají k rozvoji (např. zvyšování povědomí veřejnosti o chudobě ve světě), by se rovněž v rámci tohoto příspěvku mohly zohlednit.

Hlavní zpravodaj:	pan Christophe Rouillon (FR/SES), starosta města Coulaines
Odkazy:	1) Sdělení Komise „Dvanáctibodový akční plán EU na podporu rozvojových cílů tisíciletí“, KOM(2010) 159 v konečném znění, a pět pracovních dokumentů: — pokrok rozvojových cílů tisíciletí a výzvy do budoucna, SEK(2010) 418 v konečném znění; — zpráva 2010 o pomoci v oblasti obchodu, SEK (2010) 419 v konečném znění; — výroční zpráva 2010 o rozvojové pomoci, SEK (2010) 420 v konečném znění; — pracovní program na období 2010–2013 k soudržnosti evropských politik, SEK (2010) 421 v konečném znění; — výroční zpráva 2010 o účinnosti pomoci, SEK (2010) 422 v konečném znění; 2) Sdělení Komise „Daně a rozvoj“, KOM(2010) 163, a dokument SEK (2010) 426; 3) Několik tematických sdělení: o zabezpečování potravin, KOM(2010) 127, o humanitární potravinové pomoci, KOM(2010) 126, o úloze EU v oblasti celosvětového zdraví, KOM(2010) 128 v konečném znění, o vzdělávání SEK(2010) 121 v konečném znění, a o akčním plánu na období 2010–2015, pokud jde o rovnost mužů a žen v rozvoji, SEK(2010) 265 v konečném znění.

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

A. Obecné připomínky

1. sdílí politickou vůli Komise, aby si Evropská unie (EU) zachovala své vůdčí postavení v boji proti chudobě ve světě, která byla zahájena v roce 2000 prostřednictvím přijetí rozvojových cílů tisíciletí ⁽¹⁾ pod záštitou Organizace spojených národů;

2. vítá vypracování „dvanáctibodového akčního plánu EU“ Komise, který vychází z několika dokumentů tvořících „Jarní balíček“, jehož podrobný popis se nachází v příloze. Cílem EU je vypracovat společnou pozici s ohledem na summit Organizace spojených národů, který se bude konat ve dnech 20. až 22. září 2010 v New Yorku. Navzdory kontextu hluboké hospodářské, sociální a finanční krize je konečným úkolem posílit náš boj proti bídě stovek milionů žen, mužů a dětí a definovat konkrétní způsoby dodržování závazků rozvojových cílů tisíciletí, jež mají být splněny do roku 2015;

3. oceňuje, že tyto dokumenty obsahující velký počet analýz a návrhů umožňují posoudit situaci ve světě: obsahují jasné a podrobné informace o stavu (spíše mírného) pokroku každého

rozvojového cíle tisíciletí a o finančních snahách, jež vynaložily členské státy prostřednictvím oficiální rozvojové pomoci (ORP); aniž by zatajovaly zpoždění či slabé stránky, prokazují složitost iniciativ prováděných EU na interní úrovni a zároveň v různých mezinárodních orgánech, aby zalarmovaly jednotlivé zúčastněné strany; rovněž nastiňují nové směry pro urychlení pokroku, jež hož je třeba dosáhnout;

4. o to více lituje, že v prvním sdělení Komise nejsou výslovně zmíněny ⁽²⁾ místní a regionální orgány EU ani přijímající státy jakožto jedni z partnerů zapojených do realizace rozvojových cílů tisíciletí. Toto opomenutí je v rozporu s Konsensem o rozvoji z roku 2005, který seskupuje hlavní osy evropské politiky v této oblasti, sdělení Komise z roku 2008, jež výslovně uznávalo místní a regionální orgány jako aktéry rozvoje, závěry Rady k tomuto sdělení, jež byly přijaty 10. listopadu 2008, a také dialog nastolený mezi Komisí a Výborem regionů, institucionálním zástupcem místních a regionálních orgánů, a to od doby stanoviska 312/2008 final, jež bylo jednomyslně přijato VR dne 22. dubna 2009;

5. považuje za nezbytné napravit toto opomenutí, což bude součástí společné pozice EU po přezkumu Radou a Parlamentem, a uznat, že evropské místní a regionální orgány a jejich protějšky zastávají důležitou úlohu v boji proti chudobě;

⁽¹⁾ Cíl 1: snížit na polovinu chudobu a hlad ve světě; cíl 2: zpřístupnit základní vzdělání pro všechny; cíl 3: prosazovat rovnost pohlaví; cíl 4: omezovat dětskou úmrtnost; cíl 5: zlepšit zdraví matek; cíl 6: bojovat proti HIV/AIDS a jiným nemocem; cíl 7: zajistit trvalou udržitelnost životního prostředí a cíl 8: podílet se na globálním partnerství pro rozvoj.

⁽²⁾ S výjimkou dokumentu o daňovém systému, jenž paradoxně není VR určen.

B. Přípomínky k jednotlivým oblastem

6. nemá v úmyslu se podrobněji vracet k přínosu evropských místních a regionálních orgánů a místních samospráv v zemích přijímajících pomoc v rámci realizace rozvojových cílů tisíciletí při respektování demokratické správy ⁽³⁾. Již byla příležitost zdůraznit a předložit návrhy ve stanoviscích, jež od roku 2005 ⁽⁴⁾ VR přijal k tématu spolupráce na rozvoji místních samospráv, a bylo by tedy možné domnívat se, že tato problematika byla pochopena;

7. připomíná, že Akkerský akční program z roku 2008 uznává roli místních a regionálních samospráv v rámci nových struktur pomoci;

8. v době, kdy EU těží ze svého postavení na mezinárodní scéně, však považuje za vhodné zdůraznit některé body, které se přímo týkají místních a regionálních orgánů;

Realizace rozvojových cílů tisíciletí a tematická sdělení

9. připomíná, že z 8 rozvojových cílů tisíciletí se 7 velmi konkrétně týká chudoby. Posouzení stavu v roce 2010 (po dvou třetinách vymezeného období) představuje rozdílné aspekty. Jsou spíše pozitivní, pokud jde o mírný pokles extrémní chudoby, úmrtnost dětí mladších 5 let, epidemie a přístup k pitné vodě. Některé jsou však nadále negativní či velmi negativní, a sice pokud jde o hlad a podvýživu, nerovnost ve vzdělávání, úmrtnost matek, AIDS a čištění odpadních vod. Při posuzování tohoto celkového stavu, který vyplývá také z krize (potravinové a následně hospodářské a finanční), je třeba zohlednit rozdíly v rámci jedné země a především mezi různými regiony světa: jestliže např. rozmach Číny zapříčinil pokrok v některých ukazatelích, subsaharská Afrika silně zaostává v oblasti přístupu dětí k základnímu vzdělání, boje proti AIDS a přístupu k čisté vodě. Rovněž připomíná, že realizace těchto sedmi rozvojových cílů tisíciletí je podmíněna cílem osmým – „vytvořením globálního partnerství pro rozvoj“, který navzdory kontextu krize zavazuje všechny zúčastněné subjekty k solidaritě pro snížení chudoby ve světě;

10. sdílí názor Komise, že rozvojové cíle tisíciletí jsou na sobě vzájemně závislé. Pro doplnění a ilustraci příkladů z dokumentů Jarního balíčku je také možné zmínit se o přístupu k vodě, což je oblast, na níž dohlíží EU prostřednictvím programu „Facilita pro vodu“, ale která se také často vyskytuje v činnosti v oblasti spolupráce vedené evropskými místními a regionálními orgány. Pokud je voda pitná, ovlivňuje zdraví všech, avšak její dostupnost umožňuje zlepšit zemědělství, a tedy v zásadě poskytovat lepší výživu, a také změnit život žen, jejichž práce je usnadněna, a zejména malých děvčat, která budou moci mít volný čas na vzdělávání;

⁽³⁾ Dokument, který v prosinci 2009 vypracovala Spojená města a místní samosprávy („UCLG Position Paper on Aid Effectiveness and Local Government“), uvádí také řadu příkladů.

⁽⁴⁾ Stanovisko CdR 224/2005 fin, stanovisko CdR 383/2006 fin, stanovisko CdR 144/2008 fin, stanovisko CdR 312/2008 přijaté v dubnu 2009.

11. zdůrazňuje, že k pokroku v oblasti rozvojových cílů tisíciletí musí dojít prostřednictvím zavedení vnitrostátních systémů, které nebudou z hlediska koncepce a rozdělení prostředků opomíjet tzv. „základní“ služby, tj. ty, které budou schopny účinně reagovat na základní potřeby obyvatel;

12. v tomto ohledu připomíná hlavní úlohu místních a regionálních orgánů při zavádění takovýchto služeb a jejich organizování v souladu s demokratickou a účinnou správou, jejímž cílem je zlepšení situace občanů;

13. rovněž se domnívá, že místní přístup je nezbytný pro řešení jedné z hlavních výzev, které bude muset čelit realizace rozvojových cílů tisíciletí, a sice demografického vývoje: bez zohlednění potřeb rozvoje na místní úrovni, zejména podporou malých venkovských hospodářství, bude vysídlování venkova zvyšovat bídu ve velkoměstech, která se stala nevladatelnými, anebo posílí migrační proudy do jiných zemí;

14. vyzývá proto Komisi, aby tento místní přístup k rozvoji využila při vypracovávání strategických dokumentů na úrovni regionů (týkajících se několika zemí) a na úrovni států ve spolupráci s partnerskými zeměmi; v této souvislosti připomíná, že je nezbytné zapojit místní a regionální orgány do vytváření a provádění rozvojových agend. Odpověď na výzvy globalizace by měla zohlednit orgány, které jsou v praxi odpovědné za demokratické řízení a místní rozvoj;

15. místní a regionální orgány také vhodnou činností přispívají k tomu, aby si široká veřejnost lépe uvědomila, jaká je realita chudoby ve světě v kontextu krize a že je naléhavé jednat ve prospěch rozvoje. Tyto činy se vyznačují solidaritou a ochotou dělit se s ostatními a mohou se rovněž stát příležitostí pro přistěhovalecké skupiny obyvatel znovu objevit jejich kulturní kořeny a zapojit se do posilování institucí a občanských svobod v zájmu rozvoje v jejich zemi původu;

Financování rozvoje

Pokud jde o oficiální rozvojovou pomoc (ORP),

16. oceňuje, že EU (Komise a členské státy) je prvním dárce ORP na světě ⁽⁵⁾; třebaže částka ORP za rok 2010 (odhadovaná přibližně na 0,45 % HNP) je nižší než průběžné cíle, které si EU stanovila, nachází se výrazně nad průměrem bohatých zemí (0,31 % HNP v roce 2010);

⁽⁵⁾ Příloha dokumentu SEK(2010) 420 v konečném znění uvádí ORP všech 27 členských států EU a její výhledy na rok 2015.

17. musí konstatovat, že některé členské státy již zahrnuly do svých národních ORP částky, které jejich místní a regionální orgány vyčleňují na akce decentralizované spolupráce, zatímco jiné státy tak z různých důvodů nečiní;

18. zdá se mu tedy nezbytné jasně určit podíl místních a regionálních orgánů v úsilí ORP na vnitrostátní a světové úrovni;

19. domnívá se, že tato jednoznačnost údajů rovněž posílí finanční zapojení místních a regionálních orgánů do boje proti chudobě ve světě. Třebaže představuje podpora místních a regionálních orgánů ve skutečnosti více nežli finanční příspěvek, některé si již stanovily za cíl vyčlenit 0,7 % ze svých prostředků na činnosti v oblasti spolupráce ve prospěch rozvojových zemí. Další rovněž zavedly finanční mechanismy umožňující reagovat na určité specifické potřeby (např. Francie a přístup k vodě);

20. dále by se mohlo zvážit, aby každý ze 100 000 místních a regionálních orgánů v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy rozhodl dobrovolně vyčlenit minimálně jedno euro na obyvatele na rozvojovou pomoc. Místní a regionální orgány, které přímo neprovádějí činnost decentralizované spolupráce, by mohly věnovat své příspěvky do fondu místních orgánů určeného na rozvojovou pomoc, jak je tomu dnes v praxi ve Španělsku. Činnosti, jež nepřímou přispívají k rozvoji (např. zvyšování povědomí veřejnosti o chudobě ve světě), by se rovněž v rámci tohoto příspěvku mohly zohlednit;

Co se týká daňových systémů rozvojových zemí,

21. sdílí obavy evropských orgánů, pokud jde o spolupráci s rozvojovými zeměmi za účelem stanovení jejich daňových příjmů na základech a metodách odpovídajících demokratické správě a potažmo boje proti daňovým rájům a korupci. VR podporuje kroky, které mají evropské orgány v úmyslu podniknout v této oblasti;

22. v tomto ohledu by rád zdůraznil čtyři skutečnosti:

- místní a regionální orgány zemí přijímajících pomoc potřebují prostředky, aby mohly splnit odpovědnost, která jim byla svěřena, aniž by závisely výlučně na nahodilém přínosu ORP, zejména prostřednictvím rozpočtové podpory;
- jejich odpovědní pracovníci rovněž potřebují technickou pomoc, kterou je EU podle svého prohlášení připravena poskytnout odpovědným pracovníkům na vnitrostátní úrovni;
- evropské místní a regionální orgány se již bezodkladně zabývaly touto ústřední otázkou tak, že do institucionálního rozměru své decentralizované spolupráce zahrnuly pomoc s organizací a řízením místních daňových soustav;

- je však nutné zajistit možnost zacílit případné prostředky z evropského rozpočtu tam, kde jsou k dispozici, více na podporu místních a regionálních orgánů;

23. zdůrazňuje úlohu, kterou ve spolupráci s občanskou společností hrají místní a regionální orgány při vzdělávání v zájmu rozvoje a při zvyšování povědomí veřejnosti o problematice chudoby ve světě. Bez iniciativ blízkých občanům a důvěry ve využívání prostředků by bylo ještě těžší, aby za doby krize evropští občané pochopili nezbytnost finanční solidarity s ostatními kontinenty této planety;

Institucionální mechanismy

Pokud jde o soudržnost evropských politik

24. vítá iniciativy EU zaměřené na provádění zásady Evropského konsensu o rozvoji, podle níž evropské politiky, jež se netýkají rozvoje, nesmí být v rozporu s úsilím, jež je třeba vynaložit na realizaci rozvojových cílů tisíciletí, a připomíná, že v rámci dvanácti dotyčných politik Rada v listopadu 2009 rozhodla, že úsilí se především zaměří na pět prioritních oblastí: obchod a finance, změna klimatu, celosvětové zabezpečování potravin, migrace a bezpečnost;

25. upozorňuje, že jako důsledek, máme-li zmínit pouze některé body, musí reforma společné zemědělské politiky po roce 2013 zohlednit celosvětové zabezpečování potravin, a dále upozorňuje, že v rámci migrace vysoce kvalifikovaných odborníků pocházejících z rozvojových zemí by měla být podporována možnost návratu, aby nebyly těmto zemím odepřeny hlavní kompetence pro jejich rozvoj a realizaci rozvojových cílů tisíciletí, zejména v oblasti zdraví. Způsob, jakým je veden místní rozvoj územního celku, musí také zohlednit environmentální rozměr;

V oblasti účinnosti pomoci,

26. VR ve svém stanovisku 312/08 final přijatém v dubnu 2009 otevřeně vítá „rozhodný pokrok“ Pařížské deklarace v oblasti harmonizace pomoci přijaté v roce 2005 a vyslovil přání, aby na základě dohody a transparentnosti docházelo k propojení různých úrovní spolupráce. Jelikož harmonizace příslušných činností předpokládá, že jsou známy, VR ve spolupráci s Evropskou komisí připravil realizaci „Internetového atlasu decentralizované spolupráce“, aby byly k dispozici kompletnější informace než doposud, „kdo v rámci evropských místních orgánů dělá co, kde a jak“;

27. by rád zdůraznil, že vazby vytvořené mezi místními a regionálními orgány Evropy a jejich protějšky v partnerských zemích umožňují dosáhnout konkrétního pokroku v uplatňování zásad demokratické odpovědnosti a souběžnosti s prioritami a specifiky partnerských zemí, které jsou jádrem Pařížské deklarace a Akkerského akčního programu a nesmí zůstat problematikou mezi jednotlivými státy;

28. konstatuje, že akce vedené na úrovni místních a regionálních orgánů nejsou přehlíženy ve zprávě vypracované v únoru 2010 s ohledem na schůzi generálního tajemníka OSN v září 2010, jejímž tématem bude realizace rozvojových cílů tisíciletí do roku 2015 ⁽⁶⁾. Tento dokument zdůrazňuje význam, který tyto akce představují z toho důvodu, že vycházejí ze součinnosti zá-
sahů a účasti dotyčného obyvatelstva;

29. usilovně žádá, aby ve společné pozici EU, která bude přijata na závěr červnového zasedání Evropské rady, političtí činitelé nezapomněli na to, že cílem realizace rozvojových cílů tisíciletí je zlepšení každodenního života stovek milionů osob a že účinnost

hlavních mechanismů mezinárodní pomoci se měří právě na místní úrovni;

30. požaduje tedy, aby byla v analýzách a návrzích zvolených v červnu EU a v září mezinárodním společenstvím výslovně zohledněna nižší než státní úroveň. 100 000 místních orgánů Evropy může být malými potůčky, z nichž vzniknou velké řeky životelky. Toto spojení států a místních orgánů je příležitostí k posílení demokratických institucí a k podpoře spravedlivého rozdělení bohatství, a může tak vyřešit hrozbu, kterou představuje extrémní chudoba, a toho, jak dosáhnout cílů tisíciletí v souladu s politickými a humanistickými závazky přijatými v roce 2010.

V Bruselu dne 9. června 2010

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

⁽⁶⁾ Dokument OSN A/64/665.

Stanovisko Výboru regionů – Propojení obchodních rejstříků

(2010/C 267/06)

VÝBOR REGIONŮ

- připomíná zásadní úlohu Výboru regionů, který jako zástupce zájmů místních a regionálních orgánů ve svých dosavadních stanoviscích předložil možnosti a alternativní návrhy zaměřené na podporu hladkého fungování vnitřního trhu, větší transparentnosti, usnadnění výměny informací a snížení administrativní zátěže na místní a regionální úrovni;
- uznává zásadní význam obchodních rejstříků při zajišťování přeshraničního a účinného fungování vnitřního trhu, neboť poskytují spolehlivé a aktuální údaje pro obchodní účely nebo snazší přístup ke spravedlnosti všem zúčastněným stranám ve všech členských státech;
- konstatuje, že přístup k informacím o přeshraničních fúzích, přemístování sídel nebo zřizování poboček v dalších členských státech je každodenní nutností pro hladké fungování vnitřního trhu;
- zdůrazňuje, že vyskytující se překážky pro přeshraniční obchodněprávní aktivity je třeba přičíst spíše absenci celoevropsky platného elektronického průkazu totožnosti, např. evropského elektronického průkazu totožnosti, který by právně umožnil používání digitálního podpisu a vzájemné uznávání tohoto podpisu. V souvislosti s propojením obchodních rejstříků se jedná o jeden z nejdůležitějších bodů, na který by se měla rovněž rychle zaměřit pozornost.

Zpravodaj: pan Silberg (EE/UEN-EA), člen rady obce Kose

Odkaz: Zelená kniha Propojení obchodních rejstříků

KOM(2009) 614 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Úvod

1. vítá iniciativu Evropské komise týkající se zelené knihy Propojení obchodních rejstříků;

2. je potěšen, že Evropská komise vyzývá všechny strany zainteresované na zelené knize Propojení obchodních rejstříků, aby se vyjádřily k tématu;

3. připomíná zásadní úlohu Výboru regionů, který jako zástupce zájmů místních a regionálních orgánů ve svých dosavadních stanoviscích předložil možnosti a alternativní návrhy zaměřené na podporu hladkého fungování vnitřního trhu, větší transparentnosti, usnadnění výměny informací a snížení administrativní zátěže na místní a regionální úrovni;

4. sdílí názor Evropské komise, že obchodní rejstříky ⁽¹⁾ mají rozhodující úlohu: evidují, prověřují a uchovávají informace o společnostech, např. o právní formě, sídle, kapitálu a osobách oprávněných společnost zastupovat, a zpřístupňují tyto informace veřejnosti;

5. souhlasí s Evropskou komisí, že přeshraniční spolupráci mezi obchodními rejstříky výslovně vyžaduje směrnice o přeshraničních fúzích ⁽²⁾ a statut evropské společnosti ⁽³⁾ (SE), jakož i statut evropské družstevní společnosti ⁽⁴⁾ (SCE);

6. zastává názor, že obchodní rejstříky, ačkoli evropské právní předpisy stanoví minimální požadavky na základní služby, mohou nabízet doplňkové služby, které se mohou v jednotlivých zemích lišit. Podniky také stále více expandují za hranice jednotlivých států a mají možnost být založeny v jednom členském státě, ale vykonávat podnikatelskou činnost částečně nebo zcela v jiném členském státě. To vše vedlo ke zvýšení poptávky po veřejném přístupu k informacím o společnostech na přeshraniční úrovni;

⁽¹⁾ Pojem „obchodní rejstřík“ používaný v této zelené knize označuje všechny ústřední, obchodní či podnikové rejstříky ve smyslu článku 3 první směrnice v oblasti práva obchodních společností (68/151/EHS).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/56/ES ze dne 26. října 2005 o přeshraničních fúzích kapitálových společností (Úř. věst. L 310, 25.11.2005, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE) (Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení (ES) č. 1435/2003 ze dne 22. července 2003 o statutu Evropské družstevní společnosti (SCE) (Úř. věst. L 207, 18.8.2003, s. 1).

7. zdůrazňuje, že zatímco jsou informace o společnosti v zemi její registrace dostupné, přístupu k těmto informacím z jiného členského státu mohou často bránit technické, právní, jazykové a jiné překážky;

8. zastává názor, že stávající spolupráce mezi obchodními rejstříky na dobrovolném základě však nestačí, a proto je nutné, aby se přeshraniční spolupráce mezi rejstříky stala účinnější než dosud. V rámci této spolupráce je zejména významné zabezpečit přeshraniční přístup k informacím o společnostech, které jsou v těchto rejstřících uloženy, a zajistit transparentnost, právní jistotu a důvěryhodnost těchto informací;

9. zdůrazňuje, že současná finanční krize znovu ukazuje, jaký význam má transparentní fungování finančních trhů. V souvislosti s opatřeními přijímanými k oživení ve finančním sektoru je možné považovat zlepšení přístupu k aktuálním, oficiálním a spolehlivým informacím o společnostech za nástroj obnovení důvěry v trhy v celé Evropě;

Hlavní sdělení

10. uznává zásadní význam obchodních rejstříků při zajišťování přeshraničního a účinného fungování vnitřního trhu, neboť poskytují spolehlivé a aktuální údaje pro obchodní účely nebo snazší přístup ke spravedlnosti všem zúčastněným stranám ve všech členských státech;

11. uznává zásadní důležitost mobility podniků pro hospodářský růst, a doporučuje proto zavedení plně integrovaného systému, jenž by umožňoval rovný přístup k informacím v celé Evropské unii;

12. konstatuje, že přístup k informacím o přeshraničních fúzích, přemísťování sídel nebo zřizování poboček v dalších členských státech je každodenní nutností pro hladké fungování vnitřního trhu;

13. oceňuje úsilí členských států, které se zúčastnily dobrovolného projektu na vytvoření účinné platformy pro výměnu informací, vyzývá však Evropskou komisi k předložení návrhu právního rámce pro evropskou spolupráci mezi obchodními rejstříky, jenž by stávající dobrovolný systém nahradil plně integrovaným rejstříkem založeným na informačních a komunikačních technologiích;

14. připomíná důležitou úlohu malých a středních podniků v evropském hospodářství a žádá členské státy, aby přijaly statut evropské soukromé společnosti, jenž by, v kombinaci s účinným systémem pro propojení obchodních rejstříků, usnadnil expanzi malých a středních podniků na jednotném trhu;

15. žádá vytvoření digitálního evropského obchodního rejstříku, vycházejícího z vzájemných přidružení a disponujícího pokročilými řešeními v oblasti informačních technologií;

16. doporučuje přezkum souvisejících směrnic o podnicích za účelem jejich přizpůsobení současným technickým možnostem, obzvláště používání systémů informačních technologií;

17. sdílí názor, že by bylo v každém případě prospěšné, kdyby bylo při propojování obchodních rejstříků široce využito práce, která již byla vykonána zejména v souvislosti s evropským obchodním rejstříkem a projektem BRITE. Co se týká části, jež upravuje technické postupy spolupráce obchodních rejstříků sítě (fúze, přemísťování sídla, pobočky apod.), je třeba souhlasit s Evropskou komisí, že systém může být nejnázatelněji vytvořen na bázi dnešního projektu BRITE;

Návrhy

18. připomíná, že podnikům byly díky rozsudkům ESD v minulých 10 letech (zejména ve věci Centros (C-212/97), Überseering (C-208/00), Inspire Art (C-167/01)) umožněny přeshraniční aktivity a přemísťování sídel do zahraničí;

19. zdůrazňuje, že v praxi není v mnoha případech možné tohoto práva využívat. Důvodem k tomu není ani tak chybějící propojení obchodních rejstříků, jako spíše okolnost, že ustanovení obchodního práva a registrace podniků v členských státech přemísťování sídla do zahraničí a podobné přeshraniční činnosti nepodporují a že ani evropské právní předpisy nic takového výslovně nepožadují;

20. je názoru, že pouze propojení obchodních rejstříků tento problém nevyřeší. K jeho řešení by musela být v zásadě vytvořena materiální a procesní právní ustanovení o přemísťování sídla podniků, která by musela mimo jiné upravovat i součinnost obchodních rejstříků;

21. je přesvědčen, že jednou z největších překážek pro vznik opravdové soutěže mezi státy a regiony je, že přemísťování sídla v EU je v podstatě téměř nemožné. Hospodářská soutěž by způsobila to, že podnikatelé budou lákáni nejlepším podnikatelským prostředím. Přemísťování sídla je však dnes velmi složité;

22. uznává, že propojení obchodních rejstříků by podnikatelům napomohlo k tomu, aby v rámci své obchodní činnosti získali informace o svých partnerech, a to je v každém případě vítané. Ze systému propojených obchodních rejstříků by tak vznikla společná databáze se standardizovanými údaji, jejíž pomocí by bylo

možno tohoto cíle dosáhnout, pokud bude zaručena správnost informací uvedených v rejstříku. Kromě toho by se mělo usilovat o sjednocení obsahu rejstříků;

23. domnívá se, že dohoda o správě, uváděná v zelené knize, se nezdá být pro propojení adekvátním nástrojem. Má-li každý vnitrostátní obchodní rejstřík umožňovat přístup ke standardizovaným údajům ve standardizované podobě, musí se budoucí systém řídit buď přepracovanou směrnicí o zveřejňování informací o společnostech nebo jiným způsobem;

24. dodává, že snahy by měly být spíše zaměřeny na to, aby byly jak přeshraniční informace, které budou k dispozici prostřednictvím budoucího systému, tak informace o vnitrostátních obchodních rejstřících pro každého přístupné na internetu pokud možno bezplatně nebo za nízký poplatek. Díky poplatkům, jež státy v souvislosti se zanášením příslušných informací vybírají, jsou související náklady beztak již pokryty – veřejný sektor by neměl obchodovat s veřejnými údaji. Jinak by pod záminkou budoucí směrnice vznikla konkurence stávajícím podnikům, které nabízejí konzultační služby;

25. sdílí názor, že je prospěšné propojit údaje zjištěné v rámci provádění směrnice o transparentnosti s budoucí sítí obchodních rejstříků. Mělo by se proto zvážit, zda se při tvorbě příslušné právní úpravy vydat spíše cestou směrnice, nebo snad dokonce nařízení;

26. poukazuje na to, že absence propojených obchodních rejstříků vlastně doposud nepředstavovala pro přeshraniční obchodněprávní aktivity žádnou významnou překážku. Inteligentní elektronická řešení (jaká jsou zaváděna např. mezi Estonskem, Portugalskem a Finskem) již dnes umožňují velmi rozsáhlou spolupráci, protože již dnes je možné elektronicky nahlížet dokonce do obchodních rejstříků v zahraničí, aniž by při tom bylo nutné tam jezdit;

27. zdůrazňuje, že vyskytující se překážky pro přeshraniční obchodněprávní aktivity je třeba přičíst spíše absenci celoevropsky platného elektronického průkazu totožnosti, např. evropského elektronického průkazu totožnosti, který by právně umožnil používání digitálního podpisu a vzájemné uznávání tohoto podpisu. V souvislosti s propojením obchodních rejstříků se jedná o jeden z nejdůležitějších bodů, na který by se měla rovněž rychle zaměřit pozornost;

28. poukazuje rovněž na to, že všechny iniciativy musejí být v souladu se zásadou subsidiarity a zásadami proporcionality a lepší právní úpravy.

V Bruselu dne 9. června 2010

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů – Úloha obnovy měst v budoucnosti rozvoje měst v Evropě

(2010/C 267/07)

VÝBOR REGIONŮ

- sdílí přesvědčení, že v procesu, jehož prostřednictvím EU dospěje ke strategickým rozhodnutím pro následující programové období (2014–2020), bude muset EU uznat strategický význam obnovy měst a usilovat o posílení městského rozměru ve všech svých politikách, aby se města znovu stala výzkumnými laboratořemi, v tomto případě ovšem za použití skutečně bohatého programu činnosti, který pomůže Evropě najít východisko z hospodářské a finanční krize;
- navrhuje zřízení iniciativy s názvem „Obnova měst pro inteligentní, udržitelná a začlenění podporující města“. Města v EU se musejí stát privilegovanými místy realizace sedmi stěžejních iniciativ, jež byly formulovány ve sdělení Komise s názvem Evropa 2020;
- vyzývá Komisi, aby pozorně analyzovala výsledky začleňování iniciativy Společenství URBAN do operačních programů EFRR a vypracovala zprávu o hodnocení výsledků v polovině období. V rámci tohoto hodnocení by mohla být zjištěna nutnost posílit v následujícím programovém období specifickou povahu iniciativ zaměřených na obnovu měst v rámci strukturálních fondů a také zlepšit koordinaci s ostatními politikami v rámci evropské městské agendy;
- zdůrazňuje, že v oblastech postižených úpadkem by město mělo být znovu učiněno atraktivním místem k životu schopným naplnit cíle každého člověka bez ohledu na úroveň jeho příjmů; domnívá se, že chudé městské oblasti nesmějí a nemohou být ponechány vlastnímu osudu, neboť jsou zdrojem nevyužitého potenciálu a představují plýtvání zdroji v podobě lidského a fyzického kapitálu, který leží ladem namísto toho, aby byl produktivně využit a přispíval k celkovému hospodářskému růstu;
- domnívá se, vážným problémem ve většině městských oblastí je prohlubování sociální nerovnosti. V tomto ohledu by nový cíl územní soudržnosti zakotvený v Lisabonské smlouvě měl pobídnout všechny úrovně veřejné správy k zohlednění těchto nerovností ve všech odvětvových městských politikách tvořících integrované strategie obnovy měst.

Hlavní zpravodaj: Spyridon Spyridon, radní prefektury Atény – Pireus (EL/ELS)

Odkaz: Žádost španělského předsednictví

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

Podíl měst na rozvoji a přechod od renovací k městské obnově

VÝBOR REGIONŮ,

1. domnívá se, že města a regiony (jako aglomerace měst a jejich sousedních obcí) jsou líhni představitosti a tvořivosti a skýtají jak příležitosti k řešení hospodářských a finančních problémů, jimž čelí Evropská unie, tak prostředky boje proti sociálnímu vyloučení, kriminalitě a chudobě. VR se však domnívá, že je nutno je uznat ve strukturálních programech, aby mohlo dojít ke změně a obnově;

2. uznává, že města a městské oblasti ⁽¹⁾ rostoucí měrou významně přispívají k udržitelnému rozvoji všech úrovní správy, jakož i mezi nimi. Města jsou středisky kultury, hospodářství, vzdělanosti, výzkumu a vývoje, služeb založených na znalostech, finančního sektoru, jsou uzly regionální a mezinárodní přepravy osob a zboží a podstatnou měrou přispívají k integraci skupin obyvatelstva nejrůznějšího původu;

3. konstatuje, že některé městské oblasti postihly environmentální, hospodářské a sociální problémy, připomíná však také řadu příkladů úspěšné obnovy měst v Evropě spolufinancované z prostředků EU;

4. zdůrazňuje, že v řadě případů docházelo ke koncentraci populace ve městech ve vlnách, které přesahovaly kapacitu a plány místních orgánů, což lze přisoudit nezákonné výstavbě a migraci uvnitř státu. Došlo k prohloubení sociálních problémů, některé skupiny obyvatel byly odsunuty na okraj, a to na úkor jejich pracovního a sociálního potenciálu, který je přitom silný. Ve městech rozvinutých zemích tvoří znevýhodněné městské čtvrti nedílnou součást městského prostředí a jsou faktorem sociálního vyloučení a zvyšování nejistoty;

5. konstatuje, že strukturální změny v hospodářském sektoru, přesun výrobních jednotek a zavádění nových technologií, zejména v nákladní dopravě (např. roztržštění nákladu), způsobily rychlý pokles hodnoty infrastruktury a půdy (přístavů, vlakových nádraží), mají obrovský vliv na hospodářskou a společenskou funkčnost městských čtvrtí i celých měst, a staví je tak před zcela nové výzvy;

⁽¹⁾ V tomto stanovisku je třeba vzít v potaz městské regiony (jako konurbace měst a jejich sousedících obcí).

6. zdůrazňuje, že základem odpovídajícího modelu, jehož oblast působnosti bude zahrnovat formy podpory, by měly být politiky zaměřené na obnovu měst od obnovy městských ploch po oživení stávajícího bytového a domovního fondu. Nový model udržitelného města by se měl opírat o inovativní integrovaný přístup k obnově měst, který v souladu s Lipskou chartou bude přihlížet k environmentálním, sociálním a ekonomickým aspektům. Mělo by jít o model, jenž nebude usilovat o neomezenou expanzi nebo výstavbu na úkor zeleně, ale naopak se zaměří na regulaci růstu, prevenci živelné zástavby, revitalizaci stávajícího bytového a domovního fondu a sociální struktury, zvýšení ekologické účinnosti, opětovné zhodnocení bývalých průmyslových objektů a podporu udržitelnějších způsobů dopravy, na územní plánování na různých úrovních (regionální, okresní či místní) a na používání smíšené zástavby jako zásadního měřítko;

7. připomíná, že na sklonku dvacátého století vznikla naléhavá potřeba cílenějších a víceodvětvových opatření, jež by vedla k revalorizaci měst. Složitost těchto problémů vedla k přijetí multitematického přístupu, jenž si pak vynutil vypracování programů obnovy měst, kde byl do značné míry použit integrovaný přístup k definici cílů i výběru metodiky a nástrojů provádění, a to na pozadí širších zeměpisných souvislostí a úspor z rozsahu. Výbor se domnívá, že chudé městské oblasti nesmějí a nemohou být ponechány vlastnímu osudu, neboť jsou zdrojem nevyužitého potenciálu a představují plýtvání zdroji v podobě lidského a fyzického kapitálu, který leží ladem namísto toho, aby byl produktivně využit a přispíval k celkovému hospodářskému růstu;

Úloha místních a regionálních orgánů v obnově měst a význam správy pro VR

VÝBOR REGIONŮ,

8. zdůrazňuje, že regionální a místní orgány by měly mít rozhodující, vedoucí úlohu při přípravě, provádění, monitorování, podpoře a hodnocení integrovaných strategií obnovy měst a obecně při zvyšování kvality městského prostředí. Rozmanitost evropských měst vyžaduje specifická místní řešení a především provádění opatření na místní úrovni. Díky celé řadě programů a iniciativ EU bylo na evropské úrovni i v jednotlivých městech shromážděno o rozvoji měst množství poznatků. Výbor se domnívá, že místní orgány by měly být motivovány k využití poznatků shromážděných na evropské úrovni, zvláště v případě tzv. „městského *acquis*“;

9. domnívá se, že možností přijmout opatření na podporu obnovy měst je celá řada a že strategie obnovy měst musejí zohlednit množství faktorů stojících za vznikem problémů, s nimiž se potýkají některé městské oblasti. Ekonomický pokles v posledních letech může úměrně silněji zasáhnout některé městské oblasti, jež se vzhledem ke své socioekonomické struktuře pomaleji adaptují na tyto změny než jiné části města. Programy obnovy měst by měly hledat inovativní způsoby, jak obrátit aglomerační dopady centrálních městských oblastí ve výhodu pro místní obyvatele;

10. domnívá se, že města v těsné součinnosti s příměstskými oblastmi mají velké výhody pro lidi i podniky, a to nejen jako hnací síla ekonomiky a střediska obchodu, ale také jako prostředek podpory práv jednotlivce a centrum tvořivosti, výzkumu a excelence. Na druhou stranu mezi příčiny problémů, s nimiž se města potýkají, patří proměny životního stylu a demografické změny, ještě častěji pak nevhodný model městského rozvoje. Obnova a udržitelnost měst patří v současnosti mezi nejvýznamnější položky programu místních a regionálních orgánů v EU, které se snaží o kombinaci udržitelného růstu s moderní infrastrukturou (s důrazem na technologie), vysoké atraktivitu pro podnikatele a čistého a zdravého životního prostředí;

11. domnívá se, že již existují mnohé osvědčené postupy, nejsou však dostatečně šířeny či zaváděny do praxe. VR tudíž opakuje svoji výzvu k vytvoření virtuální sítě určené k šíření osvědčených postupů mezi městy a regiony Evropy. VR se aktivně zapojuje do iniciativ, jako je Pakt starostů a primátorů a cena „Evropské zelené město“, a účastní se též monitorovací činnosti k Lipské chartě EU o udržitelném evropském městě, a to v rámci skupiny členských států EU pro rozvoj měst (Urban Development Group, UDG). Výbor regionů rovněž nedávno přijal stanoviska k souvisejícím tématům, jako jsou podíl měst a regionů na plnění evropských cílů v oblasti změny klimatu a energetiky, opatření na podporu energetické účinnosti a akční plán EU pro městskou mobilitu;

Činnost EU v oblasti rozvoje evropských měst

VÝBOR REGIONŮ,

12. je toho názoru, že ačkoli smlouvy o EU výslovně neřadí městskou politiku mezi evropské politiky, byl od roku 1990 zaznamenán značný pokrok v otázce městského rozvoje, a to jak z hlediska programů, tak co se týče poznatků o opatřeních ve městech. V uvedeném období fungovala města jako pokusné laboratoře pod širým nebem a dosáhla pozoruhodných výsledků i přesto, že měla k dispozici pouze omezené prostředky;

13. zdůrazňuje, že EU může sehrát klíčovou úlohu při podpoře strategií obnovy měst. Komise by měla být vyzvána, aby s využitím „městského acquis“ zesílila své snahy o zpřístupnění veškerých dostupných poznatků a podpůrných opatření orgánům na

místní úrovni, a to v konzistentní a strukturované podobě. Měly by sem patřit všechny politiky EU s přímým dopadem na rozvoj měst, se zvláštním důrazem na politiku v oblasti soudržnosti, zaměstnanosti, sociálních záležitostí, životního prostředí, širokopásmové sítě a dopravy;

14. vítá nedávno aktualizovanou Příručku o městském rozměru v politikách Společenství na období 2007–2013, kterou zveřejnila meziútvarová skupina Evropské komise pro rozvoj měst, a vyzývá Komisi, aby zvážila možnost aktualizovat a formalizovat evropskou městskou agendu, která by byla připojena k novému akčnímu rámci nebo akčnímu plánu městského rozvoje, mezi jehož prioritami by byla obnova měst a zároveň by pamatoval na rozmanitost kontextů, v nichž by tato agenda a tento rámec nebo plán měly být aplikovány;

15. podporuje všechny stávající iniciativy přispívající k udržitelnému rozvoji měst, a zejména k integrované obnově měst, v kontextu politiky soudržnosti, tj. městské složky strukturálních fondů, projektů Urban Audit a Urban Atlas, programu URBACT a iniciativy JESSICA. Výbor však vyzývá Komisi, aby pozorně analyzovala výsledky začleňování iniciativy Společenství URBAN do operačních programů EFRR a vypracovala zprávu o hodnocení výsledků v polovině období. V rámci tohoto hodnocení by mohla být zjištěna nutnost posílit v následujícím programovém období specifickou povahu iniciativ zaměřených na obnovu měst v rámci strukturálních fondů a také zlepšit koordinaci s ostatními politikami v rámci evropské městské agendy;

16. vítá nový přístup k financování iniciativ zaměřených na obnovu měst pod hlavičkou projektu JESSICA, zvláště z toho důvodu, že zavádí jasný vztah mezi financováním a potřebou rozvinutých integrovaných plánů městského rozvoje; chtěl by však zdůraznit, že užitečným a nutným nástrojem řešení selhání trhu v oblasti městského rozvoje jsou také granty. Výbor má také určité obavy, pokud jde o zviditelnění projektu JESSICA, úroveň informovanosti místních a regionálních orgánů a zaznamenané problémy při provádění na úrovni členských států;

17. domnívá se, že je třeba podpořit změny v regulaci strukturálních fondů, pokud jde o způsobilost investic do energetické účinnosti a obnovitelné energie v oblasti bydlení. Bude však nutné lépe ozřejmit podpory v oblasti bydlení, v podobě, kterou nabýly po změně nařízení o EFRR, pokud jde o způsobilost intervencí do bydlení ve prospěch marginalizovaných společenství, stejně jako bude zapotřebí důsledně žádat, aby byly zasazeny do rámce integrovaného programu městského rozvoje. Výbor chce proto navrhnout, aby strukturální fondy podporovaly též podporu bydlení ve vážně zanedbaných oblastech. Kvalitní bydlení je nezbytným předpokladem úspěchu programů obnovy měst. Finanční podpora by měla být poskytována pouze v rámci integrovaných programů a za přísných podmínek tak, aby byla přínosem pro místní obyvatele a nepřispívala k přeměně těchto oblastí na lukrativní zóny pro lidi s vyššími příjmy;

Udržitelná obnova měst

VÝBOR REGIONŮ,

18. konstatuje, že města EU byla vyzvána, aby se připojila k úsilí Unie překonat finanční a hospodářskou krizi a pracovat na prohloubení evropské integrace. Všechny tři rozměry, jež jsou pro španělské předsednictví zásadami rozvíjení problematiky úlohy obnovy měst v celkovém rozvoji měst, představují pilíře udržitelného rozvoje. V okamžiku provádění programů obnovy měst bude zapotřebí je obohatit o vhodné tematické priority, jež tuto problematiku zasadí do dnešního socioekonomického prostředí. Přesněji řečeno se Výbor domnívá, že bude zapotřebí zařadit na přední místo programu jednání otázky, jako jsou městská správa, úloha místních a regionálních orgánů, financování obnovy měst, přínos informačních a komunikačních technologií pro obnovu měst, význam způsobu organizace a fungování místní samosprávy pro přípravu a provádění programů obnovy měst, místo inovací v obnově měst a konečně také přínos obnovy měst k rozvíjení vnějších vztahů a internacionalizaci měst. Konstatuje dále, že regionální a místní orgány mají zásadní roli při obnově měst, od územního plánování po urbánní plánování a jeho provádění, přičemž obnova měst musí mít přednost před vytvářením nových městských oblastí, a zlepšování stávajících měst před rozšiřováním měst;

Ekonomický rozměr obnovy měst – příspěvek k inteligentnímu růstu

VÝBOR REGIONŮ,

19. zdůrazňuje, že ekonomické změny v posledních letech, zvláště v důsledku internacionalizace hospodářství, mohou úměrně silněji zasáhnout staré nebo vnitřní městské oblasti, jež se vzhledem ke své socioekonomické struktuře pomaleji adaptují na tyto změny než jiné části města. V tomto ohledu vycházejí opatření v rámci politiky soudržnosti z myšlenky, že územně nevyvážený růst nejen poškozuje sociální soudržnost, ale vede také k omezení potenciálního hospodářského růstu. Ještě více to platí na místní úrovni, jak např. opět nedávno zdůraznila Barcova zpráva;

20. podtrhuje potřebu stimulovat inovační hospodářské činnosti tím, že bude vytvořeno vhodné prostředí a pobídky, špičkové moderní infrastruktury a lidský kapitál, jenž bude disponovat kvalitním vzděláním a bude připraven na celoživotní učení;

21. domnívá se, že ochrana kulturního dědictví, jak hmotného, tak nehmotného, prostřednictvím obnovy center měst s maximálním respektováním historického a architektonického dědictví je přidanou hodnotou pro jejich image, prestiž a přitažlivost, a podporuje kulturní rozmanitost, která sehrává ekonomicky významnou úlohu v rozvoji znalostní ekonomiky a výrobního průmyslu,

a zároveň prospívá rozvoji na místní úrovni díky stimulaci specializovaných místních pracovních míst, která často vyžadují vysoký stupeň specializace;

22. poukazuje na skutečnost, že projekty obnovy měst samé jako postupy i jako výsledky by měly vytvářet, vstřebávat a dále šířit znalosti a inovace;

23. zdůrazňuje, že strategie obnovy měst musejí zohlednit množství faktorů, které stojí za vznikem hospodářského rozkladu některých městských oblastí. Mezi ty nejpodstatnější patří funkční zastarávání budov, nemoderní infrastruktura a problémy s přístupností. Řada firem opouští město s cílem snížit provozní náklady a získat více prostoru, stejně jako mnozí zaměstnanci následují své firmy a hledají vyšší kvalitu života (sociální služby, dopravní obslužnost) či nižší náklady na vlastní existenci (nižší nájem, výhodnější ceny nemovitostí). Mají-li být naplněny požadavky firem, které se chtějí usazovat v obnovených oblastech, měly by programy obnovy měst hledat inovativní způsoby využití dostupných ploch a zlepšit poskytování služeb ze strany města přeměnou aglomeračních účinků centrálních městských oblastí na jejich výhodu;

24. připomíná, že problémy v oblasti městské mobility, jimiž jsou zejména dopravní zácpy, sužují mnohé městské oblasti v Evropě, a řešením není pouze výstavba lepší infrastruktury či nalití většího objemu peněz do podniků veřejné dopravy. Městská mobilita zvyšuje možnosti nabízené obyvatelstvu a podnikům, a jako taková představuje jak faktor hospodářské konkurenceschopnosti, tak i hnací sílu sociální soudržnosti. Výbor zdůrazňuje, že účinná a dostupná veřejná doprava by měla být k dispozici všem občanům, protože hraje klíčovou roli při odstraňování izolace znevýhodněných oblastí. Zdůrazňuje, že vzhledem k poškození životního prostředí ve městech musí být větší význam přikládán opatřením na podporu městské dopravy šetrné k životnímu prostředí (výzkumné a demonstrační projekty zaměřené na vozidla vypouštějící málo emisí či žádné emise, činnosti na podporu jiných způsobů a možností dopravy, jako je spolujízda, podpora jízdy na kole ve městech). Výbor regionů rovněž znovu vyjadřuje podporu vypracování plánů udržitelné městské mobility alespoň pro velká města a doporučuje, aby se zavádění pobídek na úrovni EU, jako je financování projektů městské dopravy, odvíjelo od plánů udržitelné městské mobility a od uzavírání dohod o partnerství pro mobilitu mezi veřejným a soukromým sektorem;

25. zdůrazňuje nutnost zahájit kampaň na podporu ducha podnikání realizací pobídek zaměřených na vytvářené cílové skupiny, vytvářením příležitostí na podporu zájmu o podnikání a pořádáním konkrétních takto zaměřených akcí. Uznává v této souvislosti, že významně může k inteligentnímu růstu ekonomiky přispět podpora žen v podnikání;

Environmentální rozměr obnovy měst – příspěvek k udržitelnému růstu

VÝBOR REGIONŮ,

26. konstatuje, že environmentální rozměr obnovy měst bude muset povýšit na prioritu tři hlavní otázky: změnu klimatu, boj proti znečištění přírodních zdrojů, které má původ v lidské činnosti, spolu s rentabilním využití těchto zdrojů v širším slova smyslu, a konečně ochranu přirozeného prostředí;

27. je přesvědčen, že i když je Evropa již značně urbanizovaná, dá se očekávat, že bude nadále pokračovat trend rozšiřování městského území v některých oblastech, zvláště v nejdynamičtějším velkých a středních aglomeracích. Rostoucí města mohou potenciálně ničit zdroje a narušovat kvalitu půdy a vody. Výbor proto zdůrazňuje, že integrované programy obnovy měst mají potenciál k tomu, aby zastavily nebo dokonce zvrátily tento trend tím, že ovládnou neomezený růst měst a zajistí obnovu městského prostředí;

28. zdůrazňuje, že na druhé straně se během tohoto století očekává zrychlení průběhu změny klimatu a zvyšování hladiny moří v důsledku emisí skleníkových plynů vlivem lidské činnosti. To představuje rostoucí problém zejména pro pobřežní městské oblasti, které budou muset vynaložit značné výdaje, a to např. na provedení opatření na ochranu pobřeží nebo protipovodňových opatření. Proto je rovněž tak důležitá práce skupiny členských států EU pro rozvoj měst na referenčním rámci pro udržitelné evropské město, jehož cílem je kromě tradičnějších environmentálních hledisek týkajících se městských oblastí zahrnout též rozměr změny klimatu a problémy spojené s jejím zmírněním a s přizpůsobením se této změně;

29. uděluje vysokou prioritu boji proti znečišťování přírodních zdrojů v důsledku lidské činnosti a považuje jej za zásadní cíl obnovy měst; zvláštní váhu pak přikládá opatřením, jež posilují prevenci znečištění. Výbor dále se stejnou naléhavostí zdůrazňuje, do jaké míry bude důležité dohlížet na vyměření a omezení spotřeby materiálů, které poškozují přírodní prostředí, a to prostřednictvím hodnocení celého jejich životního cyklu (výroba, použití, likvidace);

30. podtrhuje, že regenerace stávajících budov za účelem zvýšení jejich energetické účinnosti je z hlediska nákladů jedním z nejefektivnějších způsobů, jak splnit cíle Kjótského protokolu v oblasti klimatických změn, jelikož se odhaduje, že může o 42 % snížit emise CO₂ z budov a náklady související s energiemi;

31. konstatuje, že města jsou odpovědná za 70 % emisí skleníkových plynů, a proto Lipská charta vyzývá města, aby snížila svoji uhlíkovou stopu, zachovala své zdroje a biologickou rozmanitost, šetřila energií a podporovala přístup k hlavním veřejným službám. Z tohoto důvodu Výbor konstatuje, že je nutné neprodleně přijmout opatření ke snížení spotřeby energie ve městech, v první řadě pomocí dobrého energetického řízení, za druhé pak výrobou energie z obnovitelných zdrojů. Podobná opatření budou zapotřebí v oblasti výstavby, a sice ve smyslu snížení energetické náročnosti budov;

32. vítá Pakt starostů a primátorů, který zahrnuje přes 3 000 evropských měst, která se zavázala překročit tři „dvacetiprocentní cíle“, což je minimální závazný požadavek EU do roku 2020. S touto iniciativou přišla Evropská komise, stejně jako s cenou „Evropské zelené město“; Výbor regionů obě tyto iniciativy vítá a podporuje a hodlá rozšířit Pakt starostů a primátorů o regionální úroveň;

33. uznává význam zeleně a vodních ploch pro programy obnovy měst. Zelené a vodní plochy mají zásadní vliv na zlepšování klimatu ve městech, neboť město „ochlazuje“, poskytují čerstvý vzduch, filtrují znečištění a snižují hladinu hluku. Na druhé straně zelené rekreační oblasti také přispívají k obyvatelnosti měst, a tím rovněž posilují sociální soudržnost. Zelenější města jsou cílem, na který by se měli všichni zaměřit;

34. upozorňuje na probíhající celosvětový úbytek vodních zdrojů a apeluje na to, aby programy obnovy měst chránily zásoby vody, zvláště pokud jde o objem pitné vody a o řádnou správu a provádění substitučních postupů při využívání těchto zdrojů. Je třeba také omezit náročnost měst na spotřebu vody;

35. soudí, že chceme-li, aby města úspěšně čelila mezinárodní konkurenci, byla atraktivní a zajišťovala kvalitu života pro své obyvatele, je rozhodujícím faktorem estetická kvalita zástavby; navrhuje proto přijetí opatření pokrývajících rozměr architektury a umění;

36. uznává hodnotu biotopů a uděluje vysokou prioritu ochraně a správě těch z nich, které obklopují města nebo se nacházejí v jejich blízkosti, neboť se jedná o významný parametr obnovy měst, který by měl být kombinován s opatřeními zaměřenými na osvětu a informovanost občanů v oblasti životního prostředí;

37. konstatuje, že města udržují pevné vztahy s regiony, jež je obklopují, zejména pak s dynamickým prstencem předměstí, a že o tento vztah je nutné řádně pečovat;

Sociální aspekty obnovy měst – příspěvek k výraznému růstu

VÝBOR REGIONŮ,

38. domnívá se, že v řadě měst sociodemografické změny způsobily přesun obyvatel z domácností ve starších městských oblastech do nových obytných zón ležících více na periferii, na

předměstí nebo jednoduše do nových měst v blízkosti velkých aglomerací. Mezi důvody patří dostupnost levnějšího a atraktivnějšího bydlení, vyšší kvalita života a širší spektrum služeb. V posledních desetiletích opouštějí lidé s nadprůměrnými příjmy město a vracejí se pouze pozvolna díky úspěšnosti některých programů obnovy měst. Výbor proto zdůrazňuje, že v oblastech postižených úpadkem by město mělo být znovu učiněno atraktivním místem k životu schopným naplnit cíle každého člověka bez ohledu na úroveň jeho příjmů;

39. zdůrazňuje, že bydlení vždy bylo, je a bude jedním z ústředních témat obnovy měst, jedním z jejichž hlavních cílů je zajistit lepší životní podmínky těm nejvíce znevýhodněným částem společnosti;

40. domnívá se, vážným problémem ve většině městských oblastí je prohlubování sociální nerovnosti. Nerovnosti mezi městskými čtvrtěmi jsou výsledkem vzniku sociálně-územních ghet, která jsou občas důsledkem nevhodné politiky bydlení a poskytování služeb, které se omezuje na bohaté zóny a do znevýhodněných předměstí nedosáhne. V tomto ohledu by nový cíl územní soudržnosti zakotvený v Lisabonské smlouvě měl pobídnout všechny úrovně veřejné správy k zohlednění těchto nerovností ve všech odvětvových městských politikách tvořících integrované strategie obnovy měst. Výbor proto zdůrazňuje, že udržitelné město musí být založeno na městské solidaritě a na aktivním boji proti vyloučení a diskriminaci posilováním sociální soudržnosti mezi městskými částmi, socioprofesionálními kategoriemi, ženami a muži a mezi lidmi z různých prostředí. Městská solidarita musí být vyjádřením našeho cíle budovat evropskou společnost, která více podporuje začlenění a soudržnost;

41. domnívá se, že bude zapotřebí konkrétněji usilovat o řádnou integraci přistěhovalců do života města, neboť jde o cestu řešení problémů v této oblasti;

Partnerství pro obnovu měst

VÝBOR REGIONŮ,

42. zdůrazňuje, že programy obnovy měst musejí vždy zahrnovat veřejný, soukromý a neziskový sektor a ústředními aktéry těchto programů musejí být místní komunity. Byť je obnova měst trvalým a nikdy nekončícím procesem, není možné uplatňovat univerzální řešení; široké zapojení zúčastněných stran napomůže poučení z úspěchů ostatních a prevenci opakování chyb. V tomto směru hrají místní a regionální orgány klíčovou úlohu jako spojovací článek mezi různými hospodářskými a sociálními subjekty i jako tvůrci cílených opatření. Dokumenty pro územní a městské plánování jsou platformy, v nichž se setkávají všechny správy a mají možnost hledání politické shody;

Tematické priority

VÝBOR REGIONŮ,

43. domnívá se, že v následujícím programovém období bude zapotřebí dokončit přechod od programů městské renovace, kde se zájem soustředil na přírodní i lidskou činnost vytvářené prostředí, k programům obnovy měst v tom smyslu, že škála opatření bude rozšířena o sérii tematických priorit; cílem těchto priorit bude, aby evropská města zítřka odpovídala očekáváním svých občanů, nabízela infrastrukturu a prostředí, jež budou stimulovat znalosti a profesní schopnosti a dovednosti pracovníků, představovala životaschopný a atraktivní rámec pro život, práci a odpočinek, nabídla každému maximální příležitosti bez vyloučení kteréhokoli jednotlivce a využívala přírodní zdroje tím nejšetrnějším způsobem tak, aby fungovala v rámci konkurenční ekonomiky s nízkou spotřebou uhlíku;

Řízení strategií obnovy měst

VÝBOR REGIONŮ,

44. zdůrazňuje, že obnova měst musí být považována za trvalý a integrovaný proces založený na dlouhodobé vizi udržitelného městského rozvoje. Kvalitní řízení programů obnovy měst musí začínat už ve fázi analýzy. Pro tyto účely je nutné shromáždit tvrdá data o hospodářství, sociálních aspektech a životním prostředí postižených oblastí, pocházející ze spolehlivých zdrojů a za použití kvalitně nastavených a srovnatelných ukazatelů. V této souvislosti je zvláště relevantní činnost v rámci projektu Urban Audit Evropské komise a probíhající práce na referenčním rámci pro udržitelné evropské město;

45. poukazuje na nutnost nalézat nové způsoby uspořádání městské politiky, s jejichž pomocí by byly nastaveny politiky obnovy měst na místní a regionální úrovni s podporou orgánů na celostátní a evropské úrovni, a domnívá se, že místní orgány se musejí chopit vedoucí úlohy v rozvíjení politik soudržnosti, integrace a spolupráce, a tímto způsobem chránit přírodní zdroje a zajišťovat ekologicky účinný rozvoj svých oblastí, a dále též podporovat a rozvíjet dialog mezi četnými formami kulturní rozmanitosti. Z důvodu maximální účinnosti veřejné politiky již řada místních a regionálních orgánů vyvinula nové formy městské správy, jež přibližují programy obnovy měst občanům. Integrované městské politiky zahrnují partnery stojící mimo orgány veřejné moci (často mezi ně patří obyvatelé postižených oblastí), a to prostřednictvím různých participativních systémů, jež v některých zemích mohou mít podobu smluv nebo úmluv. Výbor je přesvědčen, že výraznější zapojení veřejnosti a úloha svěřená městským komunitám má za cíl vytvoření sociálního kapitálu jako předpokladu úspěchu politik městského rozvoje;

46. potvrzuje, že podle jeho odhadu budou muset programy obnovy měst zajistit co nejlepší využití všech vhodných médií, tištěných i elektronických, k posílení informačních, komunikačních a popularizačních opatření týkajících se programů a metodiky účasti (místní referenda, shromáždění, demokracie online apod.). Programy obnovy měst se budou muset stát součástí procesu učení ve vztahu k rozvoji měst v EU a ujmout se svého dílu odpovědnosti za informování občanů o problémech, s nimiž se setkávají, a výhledech, jež se před nimi otevírají;

47. uznává, že v souladu se zásadou subsidiarity se otázky týkající se obnovy a rozvoje měst nejúčinněji řeší na místní úrovni. Výbor se přesto domnívá, že podpora EU může nabídnout zjevnou výhodu v oblasti městského rozvoje, neboť je prokázáno, že její podpora je zapotřebí k řešení problémů, jež postihují její hospodářskou, sociální a územní soudržnosti. Domnívá se proto, že politiky obnovy a rozvoje měst by měly být rozvíjeny na základě „evropského městského acquis“, které má podobu stávajícího souboru právních nástrojů, politických iniciativ a mechanismů výměny zkušeností a osvědčených postupů mezi městy. Připomíná, že politiky rozvíjené v této oblasti by též měly dodržovat zásadu proporcionality a přihlížet k širšímu územnímu rámci;

48. zdůrazňuje, že financování z prostředků EU může být zvláště užitečné při podpoře spolupráce místních orgánů v celém funkčním městském regionu. To znamená, že lze přijmout společnou finanční odpovědnost v celém regionu za skupiny obyvatel a městské čtvrti ohrožené vyloučením. Finanční nástroje EU by měly být zpřístupněny funkčním městským regionům pod podmínkou, že místní orgány budou účinně spolupracovat na přidělování vlastních prostředků;

Financování obnovy měst

VÝBOR REGIONŮ,

49. konstatuje, že rozvojový program má za cíl spíše naplnění některých potřeb než budování budoucnosti. Při podrobnějším studiu této problematiky vychází najevo, že finanční zdroje určené na programy obnovy měst budou muset představovat specifický parametr, který bude působit ve prospěch jejich životaschopnosti a efektivity. Mezi oblastmi, jimiž bude zapotřebí se zabývat, patří vztah mezi státními a místními prostředky, způsob financování programů, systematický nebo případ od případu, mísení veřejných zakázek a soukromého kapitálu, místní daňový systém, půjčky, vyhodnocení přínosů renovačních zásahů, rozdělení výdajů mezi jednotlivé uživatele a příjemce či zdroje prostředků a strategická hodnota veřejných dotací a jejich váha. Podrobněji bude nutné rozpracovat mechanismy financování a realizace programů obnovy měst. Přestože lze odhadnout, že nástroje jako fondy městského rozvoje či tři projekty na „J“ (Jessica, Jérémie, Jaspers) budou v tomto smyslu přínosem, specifikace a výsledky jejich využití zůstávají zatím otevřenou otázkou;

50. soudí, že dosud nebyl plně doceněn přínos dobrovolnictví v programech obnovy měst, a jelikož se jedná o budoucí opatření, uvádí, že rozvíjení a upevňování ducha podnikání a jeho budování na úrovni místní samosprávy i v programech obnovy měst bude představovat samostatné téma;

Přínos informačních a komunikačních technologií k obnově měst

VÝBOR REGIONŮ,

51. domnívá se, že panuje-li nad něčím obecný souhlas, je to přesvědčení, že informační a komunikační revoluce má významný dopad na organizaci, fungování a morfologii evropských měst. Bude nutné důrazněji trvat na tom, aby programy obnovy měst obsahovaly opatření zaměřená na rozvoj špičkových informačních a komunikačních řešení technické infrastruktury a na vývoj aplikací a obsahu, jež zvýší kvalitu života občanů a fungování veřejných služeb, zvýší úroveň služeb poskytovaných soukromým sektorem a budou motivovat k využití těchto nástrojů;

52. považuje za nevyhnutelnou skutečnost, že při využívání potenciálu se objeví i hrozby. Ochrana a bezpečnost aplikací a komunikace, ochrana osobních údajů a respekt k soukromí a osobnosti občanů jsou otázkou klíčového významu, která bude muset být dále rozpracována. Využití informačních technologií v oblasti městské bezpečnosti zároveň vyvolává zásadní otázky týkající se demokratického fungování společnosti. Obnova měst bude muset počítat s diskusí, která se rozvine o těchto tématech, a nabídnout řešení problémů, které vyplnou;

53. konstatuje, že využitím pevně propojených a bezdrátových infrastruktur vedou nejpokročilejší elektronické aplikace k tvorbě virtuálních prostředí (okolní město, digitální město, všudypřítomné město), jež občanům nabízejí prostor k interakci a komunikaci. Digitální město představuje paralelní svět, který bude rovněž muset figurovat na programu obnovy měst;

Inovace a učení v obnově měst

VÝBOR REGIONŮ,

54. je toho názoru, že podpora inovací povede ke zvýšení výkonnosti měst a přispěje k jejich hospodářské udržitelnosti. Programy obnovy měst musejí proto nabízet prostředí, infrastrukturu a pobídky, jež přitáhnou inovace;

55. domnívá se, že v podobném smyslu je třeba podporovat jako jednu ze strategických priorit obnovy měst také vytváření středisek učení jako aktivních prvků hospodářského života měst;

56. je podobně přesvědčen, že obnova měst musí posilovat vazby mezi vzděláváním, podniky, výzkumem a inovacemi a podporovat novátorské podniky;

Význam organizace a fungování místních orgánů pro definici a realizaci programů obnovy měst

VÝBOR REGIONŮ,

57. domnívá se, že rozhodnout o realizaci programu obnovy měst, připravit jej, monitorovat jeho realizaci, v případě potřeby jej přehodnotit a na závěr vypracovat hodnocení jsou činnosti vyžadující administrativní aparát vybavený určitým minimem specifických administrativních a řídicích schopností, jehož přítomnost je třeba zajistit u všech místních a regionálních orgánů. Jedná se o nutnou podmínku, z níž vyplývá nutnost zařadit do programů obnovy měst opatření zaměřená na posílení kapacit místních orgánů. Rámcově lze uvést opatření jako vývoj správy informačních systémů nebo geografických informačních systémů, jež usnadňují činnost a zvyšují kvalitu rozhodovacího procesu, případně zavedení certifikovaných postupů (ISO, EMAS atd.), jež zvyšují kvalitu služeb poskytovaných občanům. Stěžejní místo v přípravě obnovy měst musejí zaujímat opatření, jež při definování způsobů fungování místních orgánů zajistí trvalý důraz na zájem občanů. Nová organizace místních a regionálních orgánů představuje zároveň výzvu i nutný předpoklad realizace programů zaměřených na obnovu měst, a proto je nutné se na ni od nynějška zaměřit i v tomto ohledu;

Přínos obnovy měst k rozvoji vnějších vztahů

VÝBOR REGIONŮ,

58. konstatuje, že opatření zaměřená na podporu měst, jejich valorizaci (marketing měst) a potvrzení jejich identity (vytvoření značky města) jsou nedílnou součástí činnosti místních a regionálních orgánů. Se zvyšujícím se stupněm internacionalizace mají města čím dál více konkurentů v boji o přilákání kapitálu, investic a kvalifikovaných pracovních sil. Rozšiřují své rozvojové plány tak, aby získala prostředky nutné k zajištění prosperity svých

občanů. Pořádání významných sportovních, obchodních a kulturních akcí je pouze jedním z kolbišť – být patří mezi ta nejviditelnější – kde se projevuje jejich vzájemná rivalita;

59. kromě tohoto soupeření je však také zřejmé, že města mezi sebou rovněž spolupracují. Spojování do tematických či geografických sítí dosáhlo v EU zcela mimořádného stupně, a to díky cíleným iniciativám, jako jsou Urbact, Interact, twinning apod. Jako zvláště užitečný nástroj se ukázala výměna osvědčených postupů. Opatření, jež přispívají k internacionalizaci evropských měst, tak budou rovněž muset získat místo mezi akčními programy obnovy měst;

II. ZÁVĚRY A DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

60. sdílí přesvědčení, že v procesu, jehož prostřednictvím EU dospěje ke strategickým rozhodnutím pro následující programové období (2014–2020), bude muset EU uznat strategický význam obnovy měst a usilovat o posílení městského rozměru ve všech svých politikách, aby se města znovu stala výzkumnými laboratořemi, v tomto případě ovšem za použití skutečně bohatého programu činnosti, který pomůže Evropě najít východisko z hospodářské a finanční krize;

61. navrhuje zřízení iniciativy s názvem „Obnova měst pro inteligentní, udržitelná a začlenění podporující města“. Města v EU se musejí stát privilegovanými místy realizace sedmi stěžejních iniciativ, jež byly formulovány ve sdělení Komise s názvem Evropa 2020. Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění; ⁽²⁾

62. soudí, že nastal čas k přijetí rozhodnutí v této věci. V diskusi o rozpočtovém rámci na následující programové období i při přípravě rozpočtu na období právě probíhající bude nutné jasně položit otázku financování obnovy měst.

V Bruselu dne 9. června 2010

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

⁽²⁾ KOM(2010) 2020 v konečném znění.

Stanovisko Výboru regionů – EU a mezinárodní politika biologické rozmanitosti po roce 2010

(2010/C 267/08)

VÝBOR REGIONŮ

- vyjadřuje obavy ohledně vážných důsledků, které bude mít ztráta biologické rozmanitosti, a to jak z důvodů etických, tak s ohledem na zajištění hospodářské a sociální stability, zmírnění klimatických změn a dosažení rozvojových cílů tisíciletí;
- zdůrazňuje, že pokud má být v EU i v celosvětovém měřítku zachována biologická rozmanitost, měly by mít místní a regionální orgány k dispozici dostatečné lidské zdroje, finanční prostředky a technické nástroje, které budou přiměřené jejich odpovědnosti a snahám, jež vyvíjejí s cílem zastavit ztrátu biologické rozmanitosti. VR vyzývá místní a regionální orgány, aby šly příkladem;
- vyzývá k tomu, aby se strategie EU pro biologickou rozmanitost pro rok 2020 zaměřovala na omezený soubor dílčích cílů, mezi něž patří zemědělství, rybolov, využití půdy a poškozování a fragmentace přírodních stanovišť, a které umožní místním a regionálním orgánům měřit svůj příspěvek a včas zavést nápravná opatření;
- žádá, aby v rozpočtech EU v období po roce 2013 byly pro dosažení cílů výrazně navýšeny finanční prostředky, a vyzývá Evropskou komisi, aby maximalizovala výhody financování z prostředků EU, především tak, že bude řešit současné neúplné čerpání ze strukturálních fondů v oblasti biologické rozmanitosti a hledat způsoby, jak zlepšit zavedený model financování biologické rozmanitosti a soustavy Natura 2000;
- vyzývá EU a Evropskou komisi, aby prozkoumaly, zda je možné, aby se VR stal pozorovatelem delegace EU na 10. zasedání konference smluvních stran (COP 10) Úmluvy o biologické rozmanitosti, a zajistilo se tak, že názor místních a regionálních orgánů bude odpovídajícím způsobem zastoupen, a nabízí svoji účast formou podpory decentralizované rozvojové spolupráce na tomto poli;
- vyzývá COP 10, aby strategický plán 2011–2020 doprovodila konkrétním rozhodnutím určeným subnárodními orgány, včetně akčního plánu pro místní orgány a biologickou rozmanitost na období 2011–2020, s cílem posílit a zhodnotit významný příspěvek subnárodních orgánů k provádění strategického plánu Úmluvy o biologické rozmanitosti.

Zpravodajka:	paní Linda Gillham (UK/EA), radní samosprávného města Runnymede
Odkaz:	sdělení Varianty koncepce a cíle EU v souvislosti s biologickou rozmanitostí po roce 2010
	KOM(2010) 4 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

Zapojení místních a regionálních orgánů do lepší správy a komunikace

VÝBOR REGIONŮ,

A. Obecné poznámky

1. se domnívá, že ochrana biologické rozmanitosti má zásadní význam pro zdraví a kvalitu života lidí, a to přímo i nepřímo pomocí služeb poskytovaných ekosystémem. Každý má právo na zdravé a udržitelné životní prostředí, k čemuž je nutné zachování a udržitelné využívání biologické rozmanitosti při respektování ústřední úlohy, kterou hraje v celosvětovém měřítku v rámci boje proti hladu a v zabezpečení potravin. Výbor vyjadřuje obavy ohledně vážných důsledků, které bude mít ztráta biologické rozmanitosti v ekosystémech pro současné a budoucí generace, a to jak z důvodů etických, tak s ohledem na uznání vnitřní hodnoty biologické rozmanitosti, zajištění hospodářské a sociální stability, zmírnění klimatických změn a dosažení rozvojových cílů tisíciletí;

2. kromě důrazu na přirozenou hodnotu přírody jako dědictví lidstva podporuje úsilí o hospodářské zhodnocení biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb a jejich začlenění do tvorby politik. Vítá skutečnost, že díky mezinárodní studii „Ekonomika ekosystémů a biodiverzity“ (The Economics of Ecosystems and Biodiversity, TEEB) se zlepšuje porozumění hospodářské hodnotě biologické rozmanitosti a skutečnosti, že nečinnost představuje nesmírné finanční náklady. VR vítá skutečnost, že místní a regionální rozměr bude specifickým tématem zprávy TEEB „D2 Zpráva pro místní orgány“;

3. zdůrazňuje, že cíle EU a mezinárodní cíle pro rok 2010 jsou po celém světě zásadní pro podnícení užitečných akcí na podporu biologické rozmanitosti prováděných na místní a regionální úrovni. V Evropské unii existuje řada příkladů osvědčených postupů. Výbor se však vážně obává, že ani cílů EU, ani celosvětových cílů v oblasti biologické rozmanitosti pro rok 2010 nebylo dosaženo v důsledku jasného rozdílu mezi sliby a skutečně provedenými opatřeními;

4. domnívá se, že mají-li být splněny cíle ochrany biologické rozmanitosti, musejí orgány veřejné moci včetně místních a regionálních orgánů nalézt rovnováhu mezi rozvojovými politikami a cíli biologické rozmanitosti, a dále též podporovat využití pobídek určených na podporu zachování biologické rozmanitosti;

5. zdůrazňuje úlohu místních a regionálních orgánů při zastavení ztráty biologické rozmanitosti a při zavedení strategií na ochranu biologické rozmanitosti ve svých obcích / regionech. To by mělo být zvaženo vzhledem k nedávným zjištěním průzkumu Eurobarometr z března 2010 zaměřeného na postoj Evropanů k biologické rozmanitosti, podle kterého si význam tohoto termínu uvědomuje pouze 38 % Evropanů a pouze 17 % Evropanů se cítí přímo dotčeno úbytkem biologické rozmanitosti. VR potvrzuje, že je za tímto účelem ochoten podpořit projekty na zachování biologické rozmanitosti a přispět k podnícování zájmu občanů na místní a regionální úrovni a vytváření součinnosti mezi zainteresovanými stranami a orgány veřejné správy, a to pořádáním akcí během OPEN DAYS 2010;

6. zdůrazňuje, že pokud má být v celosvětovém měřítku zachována biologická rozmanitost, měly by mít místní a regionální orgány k dispozici dostatečné lidské zdroje, finanční prostředky a technické nástroje, které budou přiměřené jejich odpovědnosti a snahám, jež vyvíjejí s cílem zastavit ztrátu biologické rozmanitosti. Místní a regionální orgány mají nejlepší pozici na to, aby podpořily jednak místní společenství v ochraně místního životního prostředí a jednak dobrovolné organizace inspirující veřejnost a zapojující ji do ochrany přírodního prostředí. Mezi další důležité odpovědnosti patří vzdělávání, zdravotnictví a kvalita života, územní plánování a vlastnictví půdy. VR vyzývá místní a regionální orgány, aby šly příkladem;

7. domnívá se, že Mezinárodní rok biologické rozmanitosti 2010, který vyhlásila OSN, posílí na úrovni EU a na mezinárodní úrovni politické závazky řešit celosvětovou krizi biologické rozmanitosti a zároveň podnítí aktivní účast místních a regionálních orgánů;

8. vítá projekty, které zahájilo mnoho místních a regionálních orgánů s cílem přispět k ochraně biologické rozmanitosti, například projekty zaměřené na zakládání chráněných území a regeneraci poškozených stanovišť, ochranu mokřadů a jiných ekosystémů, vytváření pásů zeleně či urbanismus využívající kritéria zachování biologické rozmanitosti, a zvýšit osvětu občanů o biologické rozmanitosti, např. soutěže o nejlepší zahrady a zelené plochy v městských oblastech. Zahrady v rezidenčních čtvrtích poskytují významné útočiště ptákům a zvěři a jsou důležité tím, že ochlazují a čistí vzduch a ukládají uhlík;

B. Směrem ke strategii EU pro biologickou rozmanitost pro rok 2020

9. vítá novou koncepci na rok 2050 a nový ambiciózní cíl „zastavit do roku 2020 v EU úbytek biologické rozmanitosti a degradaci ekosystémových služeb a v maximálním proveditelném rozsahu je obnovit a současně zvýšit příspěvek EU k odvrácení úbytku biologické rozmanitosti v celosvětovém měřítku“, jak bylo dohodnuto na zasedání Rady pro životní prostředí dne 15. března 2010 a schváleno Evropskou radou ve dnech 25. a 26. března 2010. To dokazuje, že EU je znovu odhodlána dosáhnout hmatatelných výsledků;

10. vyjadřuje však obavy, že v rámci cíle udržitelného růstu podle strategie Evropa 2020 bude biologická rozmanitost i nadále podřízena vzorcům hospodářského růstu a snaze o dosažení nízkouhlíkového hospodářství, aniž by byla uznána ve své vlastní podstatě;

11. vítá zařazení ekosystémových služeb do cíle pro rok 2020, jak již dříve doporučoval, a to za účelem obnovy těchto služeb a tím i zvrácení současného trendu. V této souvislosti však žádá Evropskou komisi i členské státy, aby vyjasnily, jak by se mělo omezení „obnovit je do co největší míry“ uvedené v tomto cíli vykládat na místní a regionální úrovni;

12. souhlasí s Radou v tom, že je nyní třeba urychleně a účinně zasáhnout, aby se předešlo vážným ekologickým, hospodářským a společenským důsledkům;

13. uznává, že toto je důležitý krok, aby EU na 10. zasedání konference smluvních stran (COP 10) Úmluvy o biologické rozmanitosti, které se bude konat v říjnu v japonském městě Nagoja, prokázala odhodlanost jednat a „jít příkladem“;

14. podporuje výzvu Rady pro Evropskou komisi, aby předložila strategii EU pro biologickou rozmanitost pro rok 2020, v níž zohlední výsledky 10. zasedání konference smluvních stran (COP 10) Úmluvy o biologické rozmanitosti;

15. zastává názor, že tato strategie EU pro biologickou rozmanitost pro rok 2020 bude schopná dosáhnout cílů EU na období po roce 2010 a celosvětových cílů pouze tehdy, pokud bude rozhodným způsobem podporovat místní a regionální orgány a další uživatele či vlastníky půdy. Ve strategii je třeba řešit stávající neúplné čerpání prostředků ze strukturálních fondů na environmentální otázky a otázky biologické rozmanitosti a podporovat výměnu osvědčených postupů, aby místní a regionální orgány získaly možnost vyvíjet činnost v praxi. Podpora osvědčených postupů mezi správními orgány a vytvoření fóra, na němž se budou určovat společné problémy a sdílet řešení biologické rozmanitosti, napomůže vybudovat kapacitu místních a regionálních orgánů;

16. s uspokojením konstatuje, že jeho výzvu k vytvoření „ekologické infrastruktury“⁽¹⁾ Rada vyslyšela⁽²⁾, čímž se Evropské komisi otevírá cesta k vypracování strategie EU pro ekologickou

infrastrukturu po roce 2010. Tato strategie by měla v souladu se zásadou subsidiarity zahrnovat územní rozměr a umožnit začlenění stávajících iniciativ, zejména na místní a regionální úrovni, do jednotného rámce;

Úloha místních a regionálních orgánů při podpoře strategie EU pro biologickou rozmanitost pro rok 2020

17. zdůrazňuje, že nová strategie EU pro biologickou rozmanitost v roce 2020 by byla úspěšná, pokud by se všechny zainteresované subjekty a místní subjekty zapojily do tvorby politiky a do jejího provádění na základě modelu víceúrovňové správy. Je důležité spojit všechny subjekty zapojené do ochrany biologické rozmanitosti a ekosystémů, včetně odborných vědeckých pracovníků, vlastníků akčních plánů pro biologickou rozmanitost, nevládních organizací a vzdělávacích institucí;

18. trvá na nutnosti v plné míře provést směrnice o ptácích a o stanovištích také v regionálním a místním měřítku, urychlit provedení a plný rozvoj soustavy Natura 2000 a zavést přiměřené financování – s přihlédnutím také k tomu, že biologická rozmanitost je v EU rozprostřena nerovnoměrně – a účinná řídicí a regenerační opatření;

19. vítá v tomto směru výzvu využívat participativní přístupy, kterou přednesla Rada pro životní prostředí. Výsledkem těchto přístupů „budou nezbytné a doplňkové iniciativy „zezdola“ pocházející od stran, které se přímo podílejí na hospodaření s půdou a využívání mořských oblastí, a zejména místních společenství“;

20. zdůrazňuje, že místní a regionální orgány jsou důležité při zvyšování povědomí občanů o významu biologické rozmanitosti a požaduje větší podporu ze strany členských států při provádění evropských a vnitrostátních právních předpisů;

21. vyzývá místní a regionální orgány, aby vytvářely programy biologické rozmanitosti a zohledňovaly cíle pro biologickou rozmanitost ve svých územních plánech a územních rozhodnutích, podporovaly rozšiřování zelených ploch, předcházely degradaci půd, poškozování ekosystémů a fragmentaci krajiny a přírodních stanovišť, minimalizovaly negativní dopady změny klimatu a hledaly příležitosti ke kombinaci obnovy či budování přírodních stanovišť s iniciativami v oblasti územního plánování. Zároveň také připomíná, že u řídce zalidněných oblastí a oblastí s dobrým přístupem k zeleným plochám, kde jsou již rozsáhlá přírodní území chráněna, je důležité upřesnit a zvýšit kvalitu ochrany a zlepšit soulad s ostatními způsoby využití půdy;

22. domnívá se, že skutečnost, že Rada uznala, že pro optimální využití zdrojů v boji proti ztrátě biologické rozmanitosti je nutné rozvíjet výměnu osvědčených postupů, znamená, že Evropská unie a členské státy by měly zesílit podporu této výměny mezi místními a regionálními orgány;

(1) CdR 22/2009 fin.

(2) Závěry Rady pro životní prostředí ze dne 15. března 2010.

23. vyjadřuje podporu iniciativám a sítím, jež propagují závazky přijaté místními a regionálními orgány na dobrovolném základě a zajišťují šíření těchto osvědčených postupů na celoevropské úrovni, jako jsou například projekt LIFE + a „evropská hlavní města biologické rozmanitosti“;

Začlenění biologické rozmanitosti do hlavních odvětví

24. poukazuje na to, že ochrana biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb je průřezovým tématem, které vyžaduje systémový přístup, v němž musí všechny různé subjekty na všech úrovních spolupracovat;

25. připomíná doporučení pro jednotlivá odvětví, která uvedl ve stanovisku Nový impuls pro zastavení ztráty biologické rozmanitosti ⁽³⁾, a zdůrazňuje, že účinná a stabilní ochrana biologické rozmanitosti je možná, pouze pokud se začlení do širší strategie a širších politik týkajících se těch hlavních odvětví, která nesou odpovědnost za ničení přírodních stanovišť, jejich fragmentaci a poškozování způsobené změnami ve využívání půdy atp. Mezi tato odvětví patří zemědělství a lesnictví, energetika, doprava, změna klimatu, regionální rozvoj a územní plánování. Stejně tak každá mezinárodní obchodní dohoda, do níž bude zapojena EU, musí zohledňovat ztrátu biologické rozmanitosti a usilovat o její zmírnění;

26. opakuje výzvu členským státům, aby přehodnotily své daňové systémy tak, aby byly příznivější pro biologickou rozmanitost, a to například snížením DPH u produktů ekologického zemědělství a produktů vyrobených v lokalitách Natura 2000 a dále zrušením poplatků, daní a dotací, jež vyvolávají chování nepříznivé pro biologickou rozmanitost;

27. zdůrazňuje, že ochrana a obnova biologické rozmanitosti nabízí určité nákladově efektivní možnosti zmírňování změny klimatu či přizpůsobení se změně klimatu, např. tvorbu zelených koridorů k rozvoji a obnově mokřadů, obnovu přirozeného toku řek, podporu zelených střech či propojení důležitých biotopů;

Stanovení rozumných dílčích cílů, ukazatelů a nákladově efektivních opatření na jejich dosažení

28. vyzývá Evropskou komisi, aby se zaměřila na omezený soubor dílčích cílů, pomocí nichž bude strategie vyjádřena jasně a jednoduše a které umožní místním a regionálním orgánům měřit svůj příspěvek a včas zavést nápravná opatření. Je třeba přejít od cílů týkajících se stavu, jež je obtížné měřit, k cílům „souvisícím s tlaky“. Počet dílčích cílů by měl být omezen na 5 či 6 a tyto cíle by měly zahrnovat zemědělství, rybolov a mořské prostředí, využití půdy a poškozování a fragmentaci přírodních stanovišť;

29. doporučuje, aby dílčí cíle v oblasti využití půdy a územního plánování byly pečlivě stanoveny z hlediska subsidiarity a uvolňovaly tlaky, které přináší poškozování a fragmentace přírodních

stanovišť. Místní a regionální orgány hrají zásadní úlohu v zavádění koncepce ekologických sítí a mají nejlepší pozici, aby zohlednily různé potřeby koncentrovaných oblastí s vysokou hustotou zalidnění nebo řídce zalidněných rozlehlých oblastí. Místní a regionální orgány by mohly být nejdůležitějšími přispěvateli k danému cíli;

30. zdůrazňuje, že je důležité, aby Evropská agentura pro životní prostředí stanovila do června tohoto roku jasnou referenční hodnotu, a bylo tak zajištěno neustálé monitorování dílčích cílů a ukazatelů pro zastavení ztráty biologické rozmanitosti a monitorování obnovy ekosystémů a podávání zpráv o těchto cílech a ukazatelích a o této obnově. Provádění příznivé činnosti vyžaduje kvalitní referenční údaje a neustálé monitorování. Pro dosažení tohoto cíle bude třeba výrazně vyššího financování. To je částečně možné zajistit pomocí závazků pro developery, ale pokud EU a členské státy neschválí výrazně vyšší financování k tomuto účelu, nebudou finanční prostředky, jež mají místní a regionální orgány k dispozici, postačující;

31. vyzývá EU a členské státy, aby do svých referenčních hodnot a ukazatelů zavedly koncepci ekosystémů. Příkladem je první soubor biofyzických map ekosystémových služeb, který vydala Evropská agentura pro životní prostředí;

Financováním k dosažení nového cíle

32. poukazuje na to, že stávající prostředky vyčleněné z rozpočtu na ochranu biologické rozmanitosti nejsou postačující k dosažení cílů, včetně cílů soustavy Natura 2000, a žádá, aby v rozpočtech EU v období po roce 2013 byly tyto finanční prostředky výrazně navýšeny. Při vytváření nových směrnic a programů pro podporu je nutné zajistit, aby opatření, která by mohla narušit biologickou rozmanitost, byla z podpory vyloučena;

33. vyzývá Evropskou komisi, aby maximalizovala výhody financování z prostředků EU, především tak, že bude řešit současné neúplné čerpání ze strukturálních fondů v oblasti biologické rozmanitosti a životního prostředí a hledat způsoby, jak zlepšit efektivitu zavedeného modelu pro financování biologické rozmanitosti a soustavy Natura 2000;

34. znovu opakuje svoje požadavky ⁽⁴⁾ na používání systému ekologické podmíněnosti pro regulaci přístupu k veřejné podpoře, především ve Společné zemědělské politice a Společné rybářské politice. Dále vyzývá členské státy, aby podporovaly spravedlivý příspěvek jednotlivých hospodářských odvětví na náklady na obnovu ekosystémových služeb;

35. vzhledem k nedávným závěrům Evropské agentury pro životní prostředí ⁽⁵⁾ doporučuje reformovat společnou zemědělskou politiku tak, aby umožňovala lepší podporu zemědělství s vysokou přírodní hodnotou;

⁽⁴⁾ CdR 22/2009 fin, CdR 218/2009 fin.

⁽⁵⁾ Technická zpráva Evropské agentury pro životní prostředí (EEA) č. 12/2009 – Distribution and targeting of the CAP budget from a biodiversity perspective.

⁽³⁾ CdR 22/2009 fin.

36. vyzývá Evropskou komisi, aby zavedla vhodné mechanismy financování, jež by místním a regionálním orgánům umožnily budovat kapacity na zastavení ztráty biologické rozmanitosti a na její ochranu na svých územích a podporovat výměnu osvědčených postupů mezi regiony;

Invasivní druhy

37. poukazuje na to, že podle rozhodnutí přijatých na posledních pěti konferencích smluvních stran Úmluvy o biologické rozmanitosti (CBD) jsou invazivní, nepůvodní druhy označovány za hrozbu pro biologickou rozmanitost na celosvětové úrovni;

38. bere na vědomí Evropskou strategii pro invazivní cizí druhy, která byla vypracována v roce 2003 v rámci Bernské úmluvy. Cíl 5 „Akčního plánu EU do roku 2010 a na další léta“⁽⁶⁾ vyzývá členské státy, aby vypracovaly národní strategie pro invazivní cizí druhy. VR v této souvislosti znovu opakuje svoje požadavky⁽⁷⁾, aby Evropská komise vypracovala strategii EU pro invazivní druhy;

39. zdůrazňuje, že reakce na změnu klimatu je jedním z faktorů ovlivňujícím rozsah šíření druhů. To bude pokračovat i v nadcházejících desetiletích a další druhy tak budou mít možnost stát se invazivními;

40. lituje, že si široká veřejnost dostatečně neuvědomuje, jaké hrozby přináší invazivní cizí druhy. Lepší uvědomění a pochopení těchto otázek je klíčem k širšímu zapojení. Veřejnost by mohla změnit své zvyklosti, a pomoci tak snížit pravděpodobnost výskytu invazivních druhů a riziko jejich snadného šíření a rovněž by mohla napomoci s jejich odhalením a sledováním. Místní a regionální orgány mají nejlepší postavení k tomu, aby zaangažovaly širokou veřejnost na místní úrovni, a zlepšilo se tak její pochopení a zapojení;

41. poukazuje na to, že místní a regionální orgány mohou rovněž sehrát úlohu prostřednictvím vzdělávání a jako vlastníci půdy. Jejich odborní zaměstnanci mohou navíc pomoci národním vládním organizacím řešit problém invazivních druhů pomocí partnerství s hlavními mimovládními zájmovými skupinami s optimálním využitím dostupné kapacity a dostupných zdrojů na zlepšení schopností odhalování a sledování;

C. Příspěvek VR k Úmluvě OSN o biologické rozmanitosti (CBD) a její 10. konferenci smluvních stran (COP 10)

42. uznává, že otázky biologické rozmanitosti nekončí na hranicích států, a proto vyzývá, aby se přikročilo k důsledné činnosti nejen na úrovni EU, ale i v mezinárodním měřítku;

43. zdůrazňuje, jaký význam má zachování a obnova biologické rozmanitosti (včetně ekosystémových služeb) v globálním měřítku pro odstranění chudoby, zabezpečení potravin i místní rozvoj na celém světě. Domnívá se, že provádění Úmluvy o biologické rozmanitosti (CBD) díky tomu představuje zásadní příspěvek k dosažení cílů tisíciletí a zejména cíle 7 týkajícího se environmentální udržitelnosti;

44. vyzývá EU a Evropskou komisi, aby prozkoumaly, zda je možné, aby se VR stal pozorovatelem delegace EU na COP 10, a zajistilo se tak, že názor místních a regionálních orgánů bude odpovídajícím způsobem zastoupen nejen v národních delegacích, ale i v delegaci EU⁽⁸⁾;

45. nabízí svoji účast na činnosti Úmluvy o biologické rozmanitosti a na 10. zasedání konference smluvních stran této úmluvy, a to formou podpory decentralizované rozvojové spolupráce mezi evropskými místními a regionálními orgány a těmito orgány v rozvojových zemích v oblasti udržitelné správy biologické rozmanitosti a ekosystémů;

46. vyzývá COP 10, aby přijala revidovaný a aktualizovaný Strategický plán pro úmluvu o biologické rozmanitosti na období 2011–2020, a zajistila se tak návaznost ve strategickém plánování CBD po roce 2010;

47. vítá zmínku v návrhu strategického plánu, že zachování a obnova ekosystémů obecně poskytují nákladově efektivní způsoby, jak se vypořádat se změnou klimatu, a že reagování na změnu klimatu tedy otvírá řadu příležitostí pro ochranu biologické rozmanitosti a její udržitelné využívání;

48. souhlasí s potřebou většího souladu na mezinárodní a vnitrostátní úrovni, pokud jde o úsilí o řešení změny klimatu a biologické rozmanitosti vzájemně se posilujícím způsobem, při němž by se co nejlépe využívalo příležitostí, jež skýtají stávající globální procesy v rámci úmluv z Ria;

49. uznává, že dosavadní provádění CBD není postačující na dosažení mezinárodního cíle pro rok 2010;

50. podporuje strategické cíle a hlavní a vedlejší cíle pro rok 2020, které jsou dosažitelné a také měřitelnější a poskytují účinnější rámec prostřednictvím vnitrostátních a zejména regionálních a místních cílů. Navrhuje snížit počet cílů, aby se strategie stala pochopitelnější a cílenější;

51. navrhuje nový hlavní cíl, ve kterém budě explicitně stanoveno, že všechny smluvní strany CBD zapojí do roku 2020 místní a regionální orgány do provádění úmluvy. Toto zapojení se musí týkat zejména přezkumu a provádění národních strategií a akčních plánů pro biologickou rozmanitost a podpory rozvoje kapacit na úrovni místních a regionálních orgánů;

⁽⁶⁾ Dokument SEK(2006) 621 připojený ke sdělení Evropské komise Zastavení ztráty biologické rozmanitosti do roku 2010 - a v dalších letech, KOM(2006) 216 v konečném znění.

⁽⁷⁾ CdR 22/2009 fin.

⁽⁸⁾ Výkonný tajemník sekretariátu CBD zaslal všem smluvním stranám CBD dne 4. února 2010 sdělení, v němž je vyzval, aby do svých delegací na COP 10 jmenovali starosty měst a zástupce místních orgánů.

52. vyzývá 10. zasedání konference smluvních stran, aby přijalo konkrétní rozhodnutí určené subnárodním orgánům a bere v této věci na vědomí návrh rozhodnutí Úmluvy o biologické rozmanitosti pro 10. zasedání konference smluvních stran o městech, místních orgánech a biologické rozmanitosti a související návrh akčního plánu pro města, místní orgány a biologickou rozmanitost na období 2011–2020 ⁽⁹⁾. Takto koherentní akční plán je nutný k dalšímu posílení a zhodnocení významného příspěvku subnárodních orgánů k provádění strategického plánu Úmluvy

o biologické rozmanitosti na období 2011–2020. VR uznává v této věci Globální partnerství pro města a biologickou rozmanitost a program sdružení ICLEI s názvem Místní opatření na podporu biologické rozmanitosti;

53. bere na vědomí singapurský index biologické rozmanitosti měst (CBI), který bude prezentován na COP 10. Tento index by měl být dále rozpracován, aby mohl být dobrovolně uplatněn u jiných orgánů.

V Bruselu dne 10. června 2010

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

⁽⁹⁾ Dokument ze dne 27. ledna 2010 – http://www.cbd.int/authorities/doc/CBD%20Plan%20of%20Action_2010_01_draft.doc.

Stanovisko Výboru regionů – Cesta k integrované námořní politice za účelem lepší správy Středozemního moře

(2010/C 267/09)

VÝBOR REGIONŮ

- vyzývá, aby byly vytvořeny účinné mechanismy, jež podpoří všechny středomořské státy a umožní jim adekvátní měrou přispívat k účinné správě tohoto jedinečného regionu, a zvláštní pozornost se věnovala ochraně mořského prostředí a biologické rozmanitosti;
- naléhá, aby byla věnována zvláštní pozornost zejména jeho opakovaným výzvám k vytvoření jednotného zjednodušeného finančního mechanismu, který by sváděl všechny námořní otázky do rámce evropského pobřežního a ostrovního fondu;
- doporučuje, aby byla věnována větší pozornost a uznání potenciální úloze místního a regionálního rozměru, a to jak v EU, tak ve středomořských státech, které nejsou členy EU, a aby se s ohledem na to dostalo větší pozornosti, koordinaci a podpoře práci Evropsko-středomořského shromáždění zástupců regionů a měst (ARLEM);
- vyzývá Komisi, aby posoudila doporučení a přijetí opatření ke koordinaci zvláštních přímých akcí mezi členskými státy Evropské unie a středomořskými zeměmi, které nejsou členy EU, s ohledem na boj proti mezinárodnímu organizovanému zločinu ve středomořském regionu, v neposlední řadě s ohledem na fenomén obchodu s lidmi, drogami a zbraněmi;
- naléhá, aby se Výboru regionů a místním a regionálním úrovním správy, jež zastupuje, rozhodně dostalo plné příležitosti k aktivní účasti na práci skupiny kontaktních míst na vysoké úrovni v rámci členských států, jíž má Komise navrhnout, aby pravidelně projednávala utváření integrované námořní politiky;
- vyzývá, byly v krátkodobém až střednědobém horizontu vypracovány odpovídající politické nástroje a mechanismy, určené k účinnému provádění další integrace námořní politiky a vedoucí ke zvýšení úrovně harmonizace a zjednodušení námořních politik.

Zpravodaj:	pan Michael Cohen (MT/SES), starosta města Kalkara (Sindku, Kalkara)
Odkaz:	sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu – Cesta k integrované námořní politice za účelem lepší správy Středozemního moře KOM(2009) 466 v konečném znění

VÝBOR REGIONŮ,

Úvod

1. sdílí názor, že oblast Středomoří se vyznačuje zvláštními příležitostmi a výzvami, zejména ve vztahu ke správním záležitostem;
2. s lítostí konstatuje, že Středomoří je stále ještě oblastí s velice nerovnými sociálními a hospodářskými podmínkami;
3. pozoruje dále, že Středozemní moře představuje uzavřené a křehké prostředí vystavené intenzivní a často nebezpečné námořní činnosti;
4. zdůrazňuje význam podpory udržitelného přístupu k využívání dostupných mořských zdrojů, jež je v zájmu současné i budoucích generací;
5. s lítostí poznamenává, že dlouhodobá intervence člověka a nadužívání přírodních zdrojů ve Středozemním moři se těžce podepsaly na stavu mořského prostředí;
6. podporuje názor, že zvýšená hospodářská námořní činnost a ochrana prostředí mohou jít ruku v ruce, pokud bude použit vhodný správní mechanismus usilující o dosažení uspokojivé rovnováhy hospodářských hledisek na jedné straně a sociálního a environmentálního rozměru na straně druhé;
7. bere na vědomí, že celkovým záměrem Komise je dosažení vyšších hospodářských výnosů z moře a současné snížení dopadu na ekosystém Středomoří;
8. podporuje názor, že integrovaná námořní politika, přestože je primárně určena členskými státy, může být úspěšná – a zvláště v oblasti jako je Středomoří, kde je pouze třetina států členy EU – pouze tehdy, když se podaří dosáhnout vyššího vzájemného pochopení a silnější spolupráce se středomořskými partnery, kteří nejsou členy EU;
9. vítá prohlášení rady Jadersko-jónské iniciativy o podpoře strategie Evropské unie pro oblast Jaderského a Jónského moře, které přijali 5. května 2010 v Anconě ministři zahraničních věcí osmi účastnických zemí Jadersko-jónské iniciativy (Albánie, Bosny a Hercegoviny, Černé Hory, Chorvatska, Itálie, Řecko, Slovinsko a Srbsko), jehož cílem je mimo jiné podpora podstatného sdílení rozvojových politik, k nimž náleží námořní politika, členskými státy EU a dalšími účastnickými státy Jadersko-jónské

iniciativy, zejména prostřednictvím podpory přijetí společných rozvojových strategií zahrnujících místní subjekty a zejména pak místní a regionální orgány;

10. zdůrazňuje skutečnost, že mořské prostředí a jeho správa má významný vliv na místní a regionální rozměr a jsou jím také zpětně přímo ovlivňovány;

Klíčové úkoly

11. uznává složitost témat a tlaků vyvíjených na tvůrce politik při práci na tak důležité součásti evropského a světového hospodářského systému, jako je Středomoří;
 12. poznamenává, že současná úroveň hospodářských činností, zejména v oblastech, jako je námořní doprava a překládka v lodní dopravě zboží, rybolov a turistika, zanechává značné stopy na středomořském ekosystému a podstatně znehodnocuje životní prostředí;
 13. sdílí přesvědčení, že ve Středomoří je třeba naléhavě a odpovídajícími prostředky řešit kombinaci znečištění pocházejícího ze zdrojů na pevnině a z lodí, odpadky, dopady na biologickou rozmanitost, nadměrný odlov a degradaci pobřežních oblastí;
 14. je si vědom skutečnosti, že jedinečné kulturní a přírodní dědictví ve středomořské oblasti je rostoucí měrou ohrožováno;
 15. rovněž si uvědomuje, že středomořské oblasti jsou vysoce rizikové z hlediska potenciálních důsledků změny klimatu;
 16. vítá konstatování, že nelegální imigrace po moři je velkým problémem regionu, a podporuje požadavek, aby partneři ve Středomoří spolupracovali na řešení tohoto fenoménu a bránili souvisejícím ztrátám na lidských životech;
- ## Cesta k lepší námořní správě
17. sdílí znepokojení nad tím, že ve většině středomořských států je každá odvětvová politika prováděna vlastní správou a je proto složité získat přehled o kumulativním dopadu námořních činností;
 18. rovněž je znepokojen skutečností, že velký podíl námořního prostoru tvoří volné moře a pro pobřežní státy je tudíž obtížné plánovat, organizovat a regulovat činnosti, které přímo ovlivňují jejich teritoriální vody a pobřeží;

19. pozoruje, že se politiky a činnosti vyvíjejí izolovaně a bez řádné koordinace všech oblastí činnosti ovlivňujících moře a všech účastníků na místní, vnitrostátní, regionální a mezinárodní úrovni, což není ku prospěchu možnostem dosažení lepší správy ve Středomoří a ztěžuje dosažení tohoto cíle;

20. zároveň souhlasí s tím, že pro dosažení dobré správy má zásadní význam účast zainteresovaných subjektů, transparentní proces rozhodování a uplatňování dohodnutých pravidel;

21. souhlasí s tím, že je nutné ve Středozemním moři vytvořit environmentální kulturu, která by byla základním prvkem osvětové činnosti a podílu na procesech námořní udržitelnosti na všech úrovních;

22. připomíná, že místní a regionální orgány mají nejlepší podmínky pro to, aby identifikovaly, co je třeba k provádění politiky v místech a na úrovni regionů mořské oblasti; mohou tak sehrát významnou úlohu v postupu k integrované námořní politice ve středomořské oblasti;

23. v této souvislosti poznamenává, že místní a regionální správy se již aktivně podílejí na rozvoji a úspěšném provádění regionálních iniciativ sledujících tento záměr ⁽¹⁾;

Úloha středomořských pobřežních států

24. podporuje výzvu středomořských členských států, aby usilovaly o vytváření svých vlastních integrovaných námořních politik;

25. vítá vytvoření systému umožňujícího sdílení informací a osvědčených postupů;

26. vítá návrh Komise, aby se vnitrostátní kontaktní místa na vysoké úrovni v členských státech pravidelně zabývala Středozemním mořem s cílem projednat pokrok dosažený při vytváření integrované námořní politiky;

27. vyjadřuje podporu úsilí Komise, jež pobízí členské státy k výměně osvědčených postupů ve vztahu k tematice integrované námořní správy, zejména prostřednictvím programů pro Středozemní moře v rámci cíle „Evropská územní spolupráce“;

28. sdílí názor, že charakteristická polouzavřenost Středozemního moře a přeshraniční dopady námořních činností vyžadují zvýšenou úroveň spolupráce s partnerskými středomořskými zeměmi, které nejsou členy EU;

29. vítá návrh Komise na stimulování výměny osvědčených postupů mezi Evropskou unií a středomořskými státy, jež nejsou členy EU a mají zájem o integrovaný přístup k námořní tematice, vytvořením pracovní skupiny pro integrovanou námořní politiku;

30. podporuje myšlenku, aby byl postup sdílení informací a rozvoj podpůrných programů rozšířen na státy v oblasti Středomoří, které nejsou členy EU, aby byly motivovány ke změně svého uzavěřeného a odvětvového pohledu a zaujaly k námořní tematice holistický a integrovaný přístup;

31. podtrhuje skutečnost, že poskytování technické pomoci a rozvoj konkrétních společných programů kooperace v podmínkách existujících politických iniciativ (jako je nástroj pro evropské sousedství a partnerství) je krok správným směrem;

32. vyjadřuje mínění, že zapojení akademických, profesních a nevládních organizací tento proces posílí;

33. vyzývá Komisi, aby uznala, že místní a regionální orgány mohou významně přispívat v tomto ohledu, a měly by se jim tedy poskytnout všechny příležitosti a potřebné nástroje k aktivnímu zapojení ve všech uskutečňovaných programech a iniciativách;

Správa námořního prostoru

34. se znepokojením konstatuje, že významná část středomořských vod leží mimo jurisdikční pravomoc nebo výsostná práva jakéhokoliv pobřežního státu, což znamená, že pobřežní státy mají přinejmenším omezené možnosti v takových oblastech uplatňovat a vymáhat právní předpisy;

35. je si vědom skutečnosti, že ve Středozemním moři existují složité a politicky citlivé otázky ve vztahu k vymezení hranic sousedících a protilehlých států, jež mohou brzdit počátek skutečně integrované námořní politiky ve středomořské oblasti;

36. soudí, že úmluva Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS) z roku 1982 může sloužit jako základ pro zaměření se na vymezení takových pohraničních situací, a je přesvědčen, že by se Evropská unie měla snažit motivovat ty středomořské státy mimo EU, které tuto úmluvu dosud neratifikovaly, aby tak učinily;

37. podporuje úsilí Komise zaměřené na určení hlavních překážek bránících ratifikaci, provádění a dodržování rozhodnutí dosažených v rámci stávajících dohod a možností zlepšení multilaterální spolupráce a pomoci;

38. sdílí názor, že práce organizací zabývajících se námořními záležitostmi v oblasti Středomoří musí být transparentnější a opatření přijímaná a prosazovaná těmito orgány musí být systematicky monitorována a prováděna;

39. podporuje názor Komise, že je třeba lépe objasnit úlohy a povinnosti pobřežních států, a to zejména s ohledem na řízení námořních oblastí z hlediska udržitelného rozvoje;

⁽¹⁾ KOM(2009) 540 v konečném znění.

40. podporuje návrh na provedení studie o nákladech a přínosech souvisejících se stanovením námořních oblastí;

41. vyzývá Komisi k pevnějšímu postoji v uznání toho, že je nutné podpořit a dále posílit lepší správu námořního prostoru na úrovni nižší než regionální;

Lepší zapojení zainteresovaných subjektů

42. sdílí názor, že zapojení těchto subjektů musí být při provádění integrované námořní politiky ve Středomoří klíčovou prioritou;

43. zaznamenává úsilí Komise podpořit platformy zainteresovaných subjektů, aby se pravidelně zabývaly tématy přímo souvisejícími se Středozemním mořem;

44. podporuje doporučení Komise prozkoumat možnosti lepšího zapojení zainteresovaných subjektů ze všech pobřežních států v oblasti Středomoří;

Průřezové nástroje pro integrovanou námořní správu

45. souhlasí se závěrem, že lepší námořní správa musí být doplněna účinnými nástroji zaměřenými na dosahování námořního hospodářského růstu a na zabezpečení ochrany životního prostředí a lepší budoucnosti obyvatel žijících na pobřeží;

Územní plánování námořních prostor a strategie pro mořské prostředí

46. vítá pozitivní očekávání Komise, že námořní činnost ve Středomoří pravděpodobně poroste přes současnou globální hospodářskou krizi;

47. zároveň je však znepokojen tím, že pokud tato zvýšená námořní činnost nebude odpovídajícím způsobem regulována a nebude vymáháno dodržování předpisů, může případně vést ke zhoršení již tak křehkých sociálních a environmentálních vazeb existujících v oblasti Středomoří;

48. sdílí názor, že plánování námořních prostor v oblasti Středomoří může, s přihlédnutím k případným již zavedeným vnitrostátním plánovacím systémům, posloužit k zajištění účinného správního nástroje pro uplatňování zásad řízení založeného na ekosystémech, řešení vzájemně souvisejících dopadů námořních činností a jakýchkoliv konfliktů vznikajících při využívání prostoru a zachování přirozených mořských prostředí;

49. podporuje použití společných zásad definovaných Rozvrhem pro zajištění územního plánování námořního prostoru v konkrétních podmínkách Středomoří;

50. zastává mínění, že prioritou by mělo zůstat splnění soustavy cílů pro dosažení dobrého stavu mořského prostředí do roku 2020, a to prostřednictvím vytváření integračních strategií pro mořské prostředí založených na ekosystémovém přístupu k lidským činnostem s dopadem na mořské prostředí; z tohoto

hlediska je důležité věnovat pozornost nejen otázkám, jako je znečištění moře způsobené přístavy a pobřežními středisky, ale také kvalitě vody v řekách ústících do Středozemního moře a potřebě zajistit vysoce kvalitní systém čištění odpadních vod pro města a lokality ležící podél těchto řek a pobřežních oblastí;

51. zastává názor, že místní a regionální orgány mohou poskytnout výrazné přispění v tomto směru, a proto vítá návrh Komise na zahájení projektu, jenž by otestoval aplikaci územního plánování mořských prostor na subregionální úrovni za účelem podpory konkrétních přeshraničních postupů;

52. vítá vypracování společné prováděcí strategie na podporu členských států v plnění jejich závazků vyplývajících z rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí, přestože má jisté výhrady, zda cíle komplexního posouzení mořských vod a souvisejícího využívání může být reálně dosaženo do konce tohoto roku;

Integrované řízení v pobřežních oblastech a na ostrovech

53. podporuje důraz, jenž se klade na tematiku změny klimatu jako oblast prioritního zájmu;

54. vítá zaměření na rozvoj přístavů, cestovní ruch v pobřežních oblastech a ochranu námořního dědictví a mořského prostředí, včetně stanovišť sítě NATURA 2000;

55. shoduje se s názorem, že akvakulturu je nutno považovat za prvek, který je zapotřebí zohlednit v rámci integrovaného řízení pobřežních oblastí a který je součástí kultury a výrobního systému pobřežních oblastí Středozemního moře;

56. souhlasí, že existuje rozsáhlý potenciál pro další rozvoj v celé středomořské oblasti, která je ze své podstaty z hlediska kultury velmi bohatá;

57. s uspokojením zaznamenává důraz kladený na zvláštní téma ostrovních států a regionů, zejména obtíže související s fyzickou dosažitelností;

58. podporuje výzvu k integrovanému přístupu k řízení středomořských pobřežních zón;

59. souhlasí s konstatováním, že průřezové nástroje správy mohou pobřežím regionům ve Středomoří pomoci lépe řešit sociální, environmentální a hospodářskou udržitelnost, a to integrovaným způsobem;

60. znovu zdůrazňuje svou podporu iniciativě Komise k přijetí právních nástrojů pro celou oblast při uskutečňování cílů integrovaného řízení pobřežních zón Středozemního moře (2);

(2) V souladu s Protokolem o integrovaném řízení pobřežních zón oblasti Středozemního moře ze dne 21. ledna 2008.

61. souhlasí, že je výměna osvědčených postupů důležitým nástrojem ke zlepšování postupů, a podporuje proto iniciativu Komise zaměřenou na poskytnutí internetového soupisu nástrojů integrovaného řízení pobřežních zón, osvědčených postupů a případových studií;

62. podporuje záměr uskutečnit iniciativy k rozvoji znalostní základny o integrovaném řízení pobřežních zón ve Středozemí a zvláštní důraz na mezinárodní spolupráci;

63. považuje za přínosné přijetí opatření k posílení rozhraní mezi pevninou a mořem, zejména propojení pozemního a námořního plánování;

64. zároveň však vyzývá Komisi k odvážnějšímu přístupu a k navržení nových a účinnějších nástrojů, umožňujících efektivní provádění stanovených cílů, při zohlednění potenciální přidané hodnoty, již by znamenalo zapojení místních a regionálních orgánů do tohoto procesu;

65. vyslovuje se pro vytvoření námořních akčních skupin, které by spájely různé odvětvové aspekty v současnosti řízené samostatně a jejichž záměrem by bylo zlepšit komplementaritu a součinnost strukturálních (EFRR, ESF) i nestrukturálních fondů (Evropský rybářský fond), jež mohou mít uplatnění v námořní oblasti;

Usnadnění opatření založených na znalostech

66. souhlasí s tím, že rozvoj udržitelného námořního hospodářství a účinné správy pobřeží vyžaduje politiky, postavené na těch nejlepších dostupných vědeckých znalostech;

67. vyzývá Evropskou komisi, aby podněcovala iniciativy na udržitelné řízení přístavních oblastí;

68. sdílí obavu, že při sběru a šíření základních údajů nutných k posouzení stavu životního prostředí ve Středozemním moři a možných výnosů získaných z přírodních zdrojů je zapotřebí vyvinout většího úsilí;

69. podporuje záměr Komise prosazovat význam vědeckých doporučení a shromažďovat údaje, pokud jde o společnou rybářskou politiku a schvalování a provádění právních předpisů v oblasti životního prostředí ve Středozemí;

70. souhlasí, že upevněná infrastruktura mořského výzkumu, integrované úsilí v oblasti výzkumu a technologického rozvoje s využitím námořních seskupení a technologických platforem a spolupráce mezi členskými státy a regiony, to vše je nezbytné pro nalezení koherentních řešení pro dosažení plného hospodářského potenciálu Středozemního moře v rámci přístupu založeného na ekosystémech, a považuje proto rozvoj multidisciplinárních pozorování mořských ekosystémů včetně mořského dna za krok správným směrem;

71. uznává, že důležitý krok znamená vytvoření Evropské námořní sítě pro pozorování a sběr dat (EMODNET), sloužící ke

zlepšování vědomostní infrastruktury a k překonávání překážek při získávání podkladů, přístupu k nim a při jejich využívání;

72. vítá záměr Komise zavést integrovanou námořní síť ERA-NET (European Research Network) zaměřenou na posílení koordinace v námořním výzkumu mezi členskými státy, a to včetně Středomoří;

73. souhlasí, že by bylo užitečné vyvinout zvláštní výzkumné úsilí přesahující hranice jednotlivých témat, které bude zaměřeno na integraci znalostí o Středozemním moři do všech relevantních vědních oborů;

74. vítá vypracování evropského atlasu moří, sloužícího k osvětě a rozvoji sdílené námořní identity v mořských oblastech, a to včetně Středomoří;

75. poznamenává, že vzhledem ke zvláštním geopolitickým poměrům ve středomořské oblasti závisí konečný úspěch jakékoliv iniciativy nebo opatření do značné míry na plné účasti všech středomořských států a na existenci vhodných společných programů a iniciativ na budování kapacity;

76. podporuje proto dlouhodobý strategický rámec pro vědeckou spolupráci v celé středomořské oblasti, který tak umožní, aby se spolupráce na námořním výzkumu rozvíjela v rámci strukturovaného programu s cílem reagovat na společné výzvy;

Integrovaný dohled pro bezpečnější námořní prostor

77. souhlasí, že pro úspěšnou správu námořních činností a překonání klíčových problémů souvisejících s bezpečností a ochranou lidského života, jakož i pro zachování mořského ekosystému, je nezbytně zapotřebí dohledu nad námořními činnostmi a operacemi;

78. je přesvědčen, že začlenění rybolovných činností a překládek, k nimž dochází na pobřeží členských států i v mezinárodních vodách Středozemního moře, do námořního dohledu je nezbytné;

79. podporuje názor, že je nezbytné přísné uplatňování právních předpisů EU týkajících se námořní bezpečnosti;

80. domnívá se, že je zapotřebí většího úsilí při budování kapacit v námořních správách a přístavních orgánech středomořských partnerských zemí, které nejsou členy EU, aby byly schopny dostat úkolu zajištění Středomoří jako bezpečného a jistého námořního prostoru;

81. souhlasí s názorem, že je vhodná doba k tomu, aby byly výsledky projektu SAFEMED využity k zaplnění regulačních a strukturálních mezer mezi členskými státy EU a středomořskými partnerskými zeměmi, a podporuje návrh Komise, aby Evropská agentura pro námořní bezpečnost zahájila programy technické spolupráce se středomořskými partnery;

82. pokud jde o námořní dohled nad pohybem plavidel, vyzývá Komisi, aby rozšířila rozsah regionálního středomořského serveru automatického identifikačního systému tím, že budou nečlenské státy podněcovány, aby byly začleněny do jeho působnosti;

83. uznává přínos agentury FRONTEX k lepšímu střežení Středomoří, zejména pokud jde o drtivé tlaky způsobené nelegální migrací, jimž jsou vystavovány členské státy EU;

84. uznává, že středomořské partnerské země mohou být prostřednictvím dialogu a finanční pomoci povzbuzovány k přímému zapojení do činností agentury FRONTEX ve Středomoří;

85. obává se však, že agentura FRONTEX je dosud vybavena velmi nedostatečně k tomu, aby mohla účinně provádět úkoly jí svěřené, a podporuje Komisi v jejím úsilí zajistit vybavení agentury nástroji a zdroji, nezbytnými k plnění jejího mandátu;

86. zároveň vyjadřuje svou obavu, že nedávno schválené pokyny pro ostrahu hranic EU vytvořily situaci, kdy státy, jež nejsou schopny nést zvýšenou zátěž nelegální migrace, mohou být odrazovány od aktivní účasti na misích FRONTEX, což vážně snižuje potenciální úspěšnost takových misí;

87. zastává názor, že k tomu, aby byli pohnáni před spravedlností ti, kdo svou kriminální činností usnadňují nelegální migraci, je zapotřebí více přímých opatření jak na území EU, tak mimo něj;

88. zároveň nabádá Komisi k tomu, aby nepolevovala v úsilí o to, aby byla na všech úrovních, jak na území EU tak mimo něj, zjednáвана co největší úcta k lidským právům a základním svobodám migrantů;

89. podporuje každou iniciativu, zaměřenou na podporu pozitivních výsledků dosažených v boji proti drogám na moři;

90. s politováním konstatuje, že se sdělení nezmiňuje o stále rostoucí hrozbě terorismu včetně námořního pirátství, jež se bohužel rozmáhá v oblastech nepříteli vzdálených;

91. vítá každé úsilí o integraci námořního dohledu ve Středomoří prostřednictvím podpory výměny informací a posílením spolupráce mezi vnitrostátními orgány zodpovědnými za sledování a dohled na moři;

92. nezastává však názor, že zahrnutí středomořských partnerských zemí do integrovaného námořního dohledu si zaslouží další zvážení, nýbrž by mělo být pro Komisi prioritou;

93. zároveň zdůrazňuje skutečnost, že úspěšného dohledu nad námořními činnostmi a operacemi a zvýšení bezpečnosti nemůže být dosaženo bez aktivního zapojení místních a regionálních orgánů;

Závěry

94. souhlasí s tím, že problémy týkající se Středomořího moře vyžadují sdílené a integrované reakce vycházející ze zlepšené námořní správy, a podporuje kroky Komise k tomu, aby byla uznána úloha koordinace a podpory vnitrostátních opatření v oblasti středomořské námořní politiky;

95. v této souvislosti poznamenává, že sdělení jako celek respektuje zásady subsidiarity a proporcionality, i když je zklamán zjištěním, že sdělení ne vždy věnuje dostatečnou pozornost místnímu a regionálnímu rozměru, a to zejména v souvislosti s navrhovanými programy a iniciativami, a vyzývá proto Komisi k přijetí opatření, jež zajistí, aby byla dána místním a regionálním orgánům příležitost k přímé účasti na těchto programech a iniciativách a společná reakce na hlavní výzvy, jimž čelí oblast Středomoří. Komise musí uznat, že ve členských státech existují rozdíly ve struktuře místní úrovně a že kompetence této úrovně jí v různých státech dávají různý stupeň možnosti se žádoucím způsobem zapojit;

96. souhlasí s názorem, že integrovaný přístup k námořním záležitostem by neměl oslabovat nástroje a cíle zavedené za účelem dosažení pokroku v určitých námořních oblastech;

97. souhlasí, že úspěšně integrovaná námořní politika ve Středomoří má potenciál usnadnit a optimalizovat účinnost a výsledky v různých oblastech činností týkajících se tohoto regionu;

98. zároveň však musí s politováním konstatovat, že Komise neuvádí podrobnosti ohledně financování plánovaných opatření;

99. proto, přestože souhlasí s cíli a opatřeními obsaženými ve sdělení, žádá Komisi, aby ke stanovisku přihlížela a podnikla opatření, nezbytná pro další posílení sdělení;

Doporučení

Výbor regionů zejména doporučuje, aby:

100. byl podpořen hlubší a konstruktivnější dialog mezi všemi zúčastněnými stranami v regionu, včetně účastníků na místní a regionální úrovni, a to prostřednictvím vzájemné důvěry a porozumění;

101. byly vytvořeny účinné mechanismy, jež podpoří všechny středomořské státy a umožní jim adekvátní měrou přispívat k účinné správě tohoto jedinečného regionu, a zvláštní pozornost se věnovala ochraně mořského prostředí a biologické rozmanitosti;

102. Komise posoudila doporučení a přijetí opatření ke koordinaci zvláštních přímých akcí mezi členskými státy Evropské unie a středomořskými zeměmi, které nejsou členy EU, s ohledem na boj proti mezinárodnímu organizovanému zločinu ve středomořském regionu, v neposlední řadě s ohledem na fenomén obchodu s lidmi, drogami a zbraněmi;

103. byla věnována větší pozornost a uznání potenciální úloze místního a regionálního rozměru, a to jak v EU, tak ve středomořských státech, které nejsou členy EU, a aby se s ohledem na to dostalo větší pozornosti, koordinaci a podpoře práci Evropsko-středomořského shromáždění zástupců regionů a měst (ARLEM);

104. se Výboru regionů a místním a regionálním úrovním správy, již zastupuje, rozhodně dostalo plné příležitosti k aktivní účasti na práci skupiny kontaktních míst na vysoké úrovni v rámci členských států, již má Komise navrhnout, aby pravidelně projednávala utváření integrované námořní politiky;

105. se Výboru regionů a místním a regionálním úrovním správy, již zastupuje, současně dostalo plné příležitosti k aktivní účasti na jednáních pracovní skupiny integrované námořní politiky ve Středozemním moři;

106. byl proveden hloubkový průzkum zboží a materiálu, který je v současnosti po Středozemním moři dopravován, s ohledem na identifikaci skutečné míry rizik s tím spojených;

107. bylo evropskými finančními nástroji aktivně podporováno více společných iniciativ veřejného a soukromého sektoru, jejichž cílem je vyčistit prostředí a zastavit ztrátu biologické rozmanitosti v oblasti Středomoří, jakož i podpořit výzkum při hledání efektivnějších a méně rizikových způsobů přepravy surovin k průmyslovému zpracování;

108. vyzývá Komisi k podpoře podrobného výzkumu jevů souvisejících se změnou klimatu a znečištěním pobřeží, jež mají vážné ekonomické důsledky pro pobřežní rybolov; zároveň trvá na

tom, že je nutné, aby Komise napomáhala snahám členských států o přijetí okamžitých opatření, jejichž cílem je ulevit profesionálům a pracovníkům odvětví rybolovu;

109. byly v krátkodobém až střednědobém horizontu vypracovány odpovídající politické nástroje a mechanismy, určené k účinnému provádění další integrace námořní politiky a vedoucí ke zvýšení úrovně harmonizace a zjednodušení námořních politik;

110. byla zavedena opatření na povzbuzení všech států Středomoří k ratifikaci a plnému provádění úmluv a protokolů v oblasti ochrany mořského prostředí, biologické rozmanitosti, námořní dopravy a rybolovu v oblasti Středomoří, mimo jiné společným a sdíleným řízením rybích populací a harmonizací povinností vztahujících se na různé systémy rybolovu ve všech středomořských státech;

111. byla věnována zvláštní pozornost zejména jeho opakovaným výzvám k vytvoření jednotného zjednodušeného finančního mechanismu, který by sváděl všechny námořní otázky do rámce evropského pobřežního a ostrovního fondu;

112. Komise prohloubila svůj návrh na zahájení projektu k otestování uplatňování územního plánování námořních prostor na subregionální úrovni s cílem podpořit konkrétní přeshraniční postupy prostřednictvím podrobného návrhu v přijatelně krátké době a Výbor regionů v této souvislosti opakovaně vyzývá k inovační víceúrovňové správě, v níž by měly být zohledněny sociální a environmentální aspekty a stávající regionální úmluvy.

V Bruselu dne 10. června 2010

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů – Místní a regionální spolupráce na ochranu práv dítěte v Evropské unii

(2010/C 267/10)

VÝBOR REGIONŮ

- konstatuje, že Listina základních práv Evropské unie v článku 24 výslovně uznává práva dítěte. Základní práva dítěte navíc představují horizontální průřezové téma, které se dotýká mnoha rozměrů, a musí být proto začleněno jako průřezová priorita do všech důležitých evropských a vnitrostátních politik;
- konstatuje, že cíle skutečného dodržování práv dítěte nelze dosáhnout bez rozsáhlého partnerství mezi všemi zúčastněnými subjekty, zvláště institucemi EU, členskými státy, nevládními organizacemi a dalšími subjekty činnými v této oblasti, včetně dětí samých, ale v první řadě místními a regionálními orgány. Ty stojí při zajišťování práv dítěte v přední linii, zabývají se jimi každý den a mají zásadní pravomoci v této oblasti;
- vyzývá členské státy, aby věnovaly více pozornosti zajišťování práv dětí včetně respektování základních podmínek nutných pro rozvoj dítěte. V tomto ohledu mají místní a regionální orgány jedinečnou příležitost vypracovat své vlastní politiky a jít příkladem jak jednotlivým státům, tak i EU;
- vyzývá všechny relevantní zainteresované strany, aby shromáždily kompletnější zdroje informací a dále zlepšovaly techniky sběru údajů a analýzy ukazatelů práv dítěte. V tomto procesu by měly být místní a regionální orgány konzultovány ve všech stádiích jako poskytovatelé kvantitativních i kvalitativních údajů i jako klíčoví koneční uživatelé tohoto nástroje;
- upozorňuje na pozitivní úlohu národních dětských ombudsmanů a podobných orgánů v oblasti ochrany dětských práv a přínos, který mohou mít místní a regionální orgány a další relevantní zúčastněné strany ze vzájemné komunikace a úzké spolupráce s těmito úřady;
- konstatuje, že chudoba může pro děti a jejich rodiny být rozhodující překážkou všeobecného přístupu k rovným příležitostem.

Zpravodaj: pan Arnoldas Abramavičius (LT/ELS), starosta okresu Zarasai

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

1. konstatuje, že děti představují jednu pětinu obyvatelstva Evropské unie; proto by mělo být vytvoření příznivých podmínek pro jejich růst a rozvoj včetně ochrany a prosazování jejich práv jednou z hlavních priorit EU, jejích institucí a členských států;

2. konstatuje, že Listina základních práv Evropské unie v článku 24 výslovně uznává práva dítěte. Základní práva dítěte navíc představují horizontální průřezové téma, které se dotýká mnoha rozměrů, a musí být proto začleněno jako průřezová priorita do všech důležitých evropských a vnitrostátních politik. Má za to, že Úmluva OSN o právech dítěte by se mohla stát rámcem, který by byl uplatňován nejen v případě porušení práv, ale byl rovněž široce využíván ve prospěch rozvoje a příležitostí všech dětí a mládeže;

3. konstatuje, že institucionální a právní rámec pro dodržování práv dítěte, jenž zahrnuje Úmluvu OSN o právech dítěte a Evropskou úmluvu o lidských právech a rovněž další klíčové institucionální dohody v této oblasti ratifikované všemi členskými státy, je v Evropské unii dostatečně rozvinutý. To však nebrání tomu, aby se v této oblasti objevovaly další výzvy a hrozby, což vyžaduje nová politická opatření, dobře koordinovanou činnost a jejich nepřetržité monitorování;

4. konstatuje, že cíle skutečného dodržování práv dítěte nelze dosáhnout bez rozsáhlého partnerství mezi všemi zúčastněnými subjekty, zvláště institucemi EU, členskými státy, nevládními organizacemi a dalšími subjekty činnými v této oblasti, včetně dětí samých, ale v první řadě místními a regionálními orgány. Ty stojí při zajišťování práv dítěte v přední linii, zabývají se jimi každý den a mají zásadní pravomoci v této oblasti;

5. konstatuje, že provádění práv dětí spadá převážně do oblastí politiky, v nichž mají pravomoci jak EU, tak členské státy (například sociální politika, školství a mládež, zdravotnictví, prostor svobody, bezpečnosti a práva, atd.). Proto zdůrazňuje význam toho, aby opatření přijímaná na úrovni EU respektovala zásady subsidiarity a proporcionality a byla prováděna v duchu víceúrovňové správy; opatření EU by měla mít takovou podobu, aby podnítila diskusi, výměnu osvědčených postupů a rovněž srovnávací výzkum, monitorování a hodnocení;

6. podporuje záměr Evropské komise zaměřit se přednostně na boj proti násilí, ochranu ohrožených skupin dětí, jako jsou nezletilé osoby bez doprovodu a oběti obchodování s lidmi, a děti,

kterým hrozí chudoba a sociální vyloučení. VR však upozorňuje na to, že v žádné z těchto oblastí nebude možné dosáhnout stanovených cílů, pokud nebude uzavřeno partnerství se všemi relevantními subjekty, a zejména s místními a regionálními orgány;

7. upozorňuje, že je rovněž třeba včas zavést opatření na podporu zdraví, aby se předešlo některým z problémů, které mohou vzniknout v souvislosti s tím, že se děti a mladí lidé nacházejí v rizikovém prostředí;

8. vítá cíl Komise vypracovat sdělení o právech dítěte a rovněž zvolenou metodiku pro jeho dosažení – uspořádání veřejné konzultace v této otázce. Navíc se VR těší na spolupráci s Komisí v rámci řídicí skupiny Fóra EU o právech dítěte a v rámci fóra samotného;

9. vítá ustanovení stockholmského programu (víceletého programu pro oblast svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanů) přijatého Evropskou radou v roce 2010, která zahrnují otázku ochrany a prosazování práv dítěte jako prioritu;

10. lituje, že místní a regionální orgány a jejich úloha nebyly ve stockholmském programu výslovně uvedeny, a zároveň zdůrazňuje, že je důležité zohlednit jejich potřeby a znalosti při formulaci akčního plánu pro provádění stockholmského programu;

11. aktivně podporuje Výroční dialog o víceúrovňové ochraně a prosazování základních práv, který spoluorganizují Evropská komise, Agentura EU pro základní práva (FRA) a Výbor regionů, jakožto nástroj pro odstranění nedostatků v provádění evropské strategie o právech dítěte a v zájmu zajištění účinného zapojení místních a regionálních orgánů do evropské spolupráce v oblasti práv dítěte;

12. vítá ukazatele práv dítěte vypracované Agenturou EU pro základní práva jako významný krok k provádění lépe podložených politik vypracovaných na základě faktů. Upozorňuje však na přetrvávající nedostatky těchto ukazatelů, které se jen povrchně dotýkají oblastí působnosti místních a regionálních orgánů, a mohou tudíž být místními a regionálními orgány využívány jen v omezené míře;

13. lituje, že ačkoliv jsou všechny členské státy EU stranami Úmluvy o nejhorsích formách dětské práce Mezinárodní organizace práce (MOP), není známo, kolik dětí je obětmi obchodování s lidmi a pracovního vykořisťování. Proto VR v rámci Evropského roku boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení (2010) vyzdvihuje, že je zapotřebí zajistit lepší koordinaci mezi příslušnými orgány a specializovanými agenturami na všech úrovních, aby tak mohly účinněji řešit vykořisťování dětí;

14. konstatuje, že je nezbytné dále zdůrazňovat klíčovou roli, kterou hrají místní a regionální orgány v oblasti ochrany práv dítěte, zvláště pokud jde o přístup ke vzdělávání, zdravotní péči, sociální ochraně a přístup mladých lidí na trh práce;

15. konstatuje, že místní a regionální orgány by měly být považovány za zásadní partnery v rámci konzultačních postupů EU, zvláště proto, že mají dobrou pozici pro formování veřejného mínění a podporu dialogu s místními komunitami s cílem posílit úroveň ochrany práv dítěte a organizovat informační kampaně o právech dětí na místní a regionální úrovni s finanční podporou ze strany EU, aby tak byly děti lépe informovány o svých právech;

16. upozorňuje na to, že významnou úlohu hrají nevládní organizace působící na evropské a vnitrostátní úrovni v oblasti práv dítěte;

17. vítá politické iniciativy v oblasti značení, jako je koncept *Child Friendly City* (město vstřícné k dětem) organizace UNICEF, který stanoví uplatňování Úmluvy OSN o právech dítěte při činnosti na místní úrovni a zahrnuje jak opatření zaměřená na zaručení práv dítěte, tak na zapojení dětí do relevantních rozhodovacích procesů;

18. doporučuje místním a regionálním orgánům, aby plně využívaly stávajících struktur spolupráce a systémů výměny osvědčených postupů, jako je organizovaná občanská společnost, akademická obec a tvůrci politik činní v oblasti práv dítěte. V tomto ohledu by na evropské úrovni měla být podporována inovační opatření na podporu spolupráce a efektivnějšího partnerství mezi místními a regionálními orgány z různých členských států EU a výměna osvědčených postupů mezi nimi;

19. dále vyzývá Evropskou komisi, aby zahrнула osvědčené postupy ze všech členských států do dokumentů EU v oblasti ochrany práv dětí. Stejně tak ustanovení evropské charty měst vstřícných k dětem a politických pokynů Rady Evropy k národním integrovaným strategiím na ochranu dětí proti násilí by měla být zohledněna ve strategii EU o právech dítěte; zároveň zdůrazňuje nutnost více se zaměřit na to, jak nejlépe převést politické závazky do praxe;

20. upozorňuje na to, že významnou úlohu v oblasti práv dítěte hraje Rada Evropy, a naléhavě vyzývá instituce EU, aby posílily spolupráci s Radou Evropy;

Právní a administrativní rámec

21. s ohledem na komplexnost a vícerozměrnost konceptu práv dětí Výbor zdůrazňuje, že je nutné považovat jej především za nástroj k zajištění bezpečného, komplexního a příznivého prostředí pro rozvoj dětí, aby se z nich stali plnohodnotní, uvědomělí a sociálně zodpovědní členové příslušných místních komunit, členských států i celé multikulturní evropské společnosti;

22. vyzývá členské státy, aby věnovaly více pozornosti zajišťování práv dětí včetně respektování základních podmínek nutných pro rozvoj dítěte. V tomto ohledu mají místní a regionální orgány jedinečnou příležitost vypracovat své vlastní politiky a jít příkladem jak jednotlivým státům, tak i EU;

23. konstatuje, že na některé z neohroženějších skupin dětí nejsou uplatňována opatření, která mají zajišťovat práva dětí. To je mimořádně důležité zejména v případě tzv. „neviditelných dětí“, tedy dětí z rodin bez řádného povolení k pobytu a dětí ulice;

24. konstatuje, že je zásadně důležité zajistit účinnou spolupráci policejních orgánů jednotlivých členských států a plně využít možnosti měkčích opatření společnosti, jako je horká linka pro pohřešované děti 116000. VR vyzývá členské státy, aby zajistily veřejnou dostupnost bezplatných telefonních linek 116 a propagovaly je mezi občany;

25. vyzývá všechny relevantní zainteresované strany, aby shromáždily komplexnější zdroje informací a dále zlepšovaly techniky sběru údajů a analýzy ukazatelů práv dítěte. V tomto procesu by měly být místní a regionální orgány konzultovány ve všech stádiích jako poskytovatelé kvantitativních i kvalitativních údajů i jako klíčoví koneční uživatelé tohoto nástroje;

26. vzhledem k nedostatku komplexních informací o ochraně práv dětí v členských státech vyzývá Komisi, aby vypracovala, zveřejnila a pravidelně aktualizovala přehled výsledků v oblasti práv dítěte, jako nástroj, který by se zabýval zlepšením ukazatelů práv dítěte a poskytoval spolehlivé, srovnatelné a aktualizované informace v členských státech. Tento přehled by mohl vycházet z metodiky již existujícího přehledu výsledků v oblasti vnitřního trhu, který se zabývá převedením směrnic z oblasti vnitřního trhu. Tento nástroj by nebyl pouhým referenčním východiskem pro výzkum, ale vzhledem k tomu, že by upozorňoval na osvědčené postupy, by se také mohl stát významným impulsem pro změnu politik členských států a mohl by pomoci se vypořádat s tím, že povinné *acquis* je nedostatečné, a to tak, že by fungoval formou otevřené metody koordinace, jak prosazuje Bílá kniha o evropské správě věcí veřejných;

27. vyzývá Komisi, aby v rámci vnější politiky EU propagovala koncept práv dětí a rovněž spolupráci mezi místními orgány z EU i mimo EU v této oblasti. Za tímto účelem by měla být podporována spolupráce s Radou Evropy a rovněž další rámce vnější spolupráce EU, včetně (nejen) evropské politiky sousedství, Unie pro Středomoří, dialogu EU-Afrika a spolupráce s africkými, karibskými a tichomořskými zeměmi, což by napomohlo zlepšení kvality života v partnerských zemích EU, s přednostním zaměřením na země sousedící s EU;

Zajištění základních práv a řešení hlavních výzev

28. upozorňuje na pozitivní úlohu národních dětských ombudsmanů a podobných orgánů v oblasti ochrany dětských práv a přínos, který mohou mít místní a regionální orgány a další relevantní zúčastněné strany ze vzájemné komunikace a úzké spolupráce s těmito úřady. Zároveň vyzývá členské státy, aby instituci dětských ombudsmanů s ohledem na doporučení Evropského parlamentu a mezinárodních organizací posílily;

29. konstatuje, že chudoba může být rozhodující překážkou všeobecného přístupu k rovným příležitostem, kterou je třeba řešit pro zaručení účinné ochrany práv dětí. Chudoba může dětem a jejich rodinám sebrat jejich práva a omezit budoucí příležitosti. Opatření se proto musí soustředit v první řadě na děti z nejohroženějších sociálních skupin a zaručit všem právo na kvalitní výuku, aby měly všechny děti šanci na řádný rozvoj;

30. konstatuje, že místní a regionální orgány by mohly pomoci účinně řešit tuto otázku tím, že budou podporovat mnohorozměrné systémy sociální ochrany ohleduplné k dětem, jelikož děti lze lépe chránit, pokud i jejich rodiče mají přístup k důstojným životním podmínkám a zdravotní péči. Nákladově nejefektivnější přístup počítá jak s prevencí, tak se sociální ochranou. Zejména opatření jako zprošťování sirotků a ohrožených dětí od poplatků umožnila zlepšit přístup ke vzdělávacím a zdravotnickým službám. VR proto doporučuje, aby byly evropské instituce, mezinárodní organizace, specializované asociace a vnitrostátní veřejné orgány intenzivně nabádány k podpoře kapacit místních a regionálních orgánů k provádění těchto zásadních činností;

31. vyzývá Komisi, aby připravila a přijala doporučení pro řešení dětské chudoby. To by mohlo být učiněno na základě širokých veřejných konzultací, aby tak bylo zajištěno co nejširší pokrytí a maximální zapojení relevantních zainteresovaných stran a zohledněny nejrůznější možné přístupy;

32. v kontextu zvyšující se mobility pracovních sil EU a migrací za prací v rámci EU VR konstatuje, že je potřeba zaručit práva migrujících dětí, zejména pokud jde o pravomoci místních a regionálních orgánů. Ty zahrnují kromě jiného pomoc s procesem sloučení rodiny migrantů, rodinné poradenství, sociální služby, vzdělávání a služby zdravotní péče pro migrující děti, kterým se tímto způsobem pomáhá s přizpůsobením životu v cílové zemi a s integrací do místní a školní komunity;

33. upozorňuje na možné přínosy úspěšné integrace dětí migrujících v rámci EU do příslušné společenské vrstvy v cílové zemi. Úspěšné působení v této oblasti může vyústit v rozšíření znalostí dětí pocházejících z cílové země i dětí migrujících o členských státech EU, zvýšení sociálního kapitálu a tolerance jak v zemi původu migrantů, tak v zemi cílové. VR proto vyzývá místní a regionální orgány a členské státy, aby této otázce věnovaly více pozornosti a proměnily výzvy vytvořené migrací v rámci EU v příležitosti;

34. upozorňuje na hrozby, které představuje bohužel stále aktuální fenomén obchodování s lidmi, zejména pokud jde o děti. Vyzývá Komisi a členské státy, aby věnovaly co nejvyšší úsilí boji proti tomuto typu zločinného jednání (včetně provedení předpisů přijatých na úrovni EU) a zaručily maximální možnou ochranu jeho obětem, a to v úzké spolupráci s místními a regionálními orgány, které nesou prvořadou odpovědnost za poskytování důležité pomoci, jako je vzdělávání, sociální péče a psychoterapie, i za posílení spolupráce s pořádkovými silami a soudními orgány;

35. upozorňuje, že je nutné poskytnout přiměřenou ochranu nezletilým osobám bez doprovodu;

36. upozorňuje, že je nutné zlepšit soudnictví pro mladistvé, zavést věku přiměřená opatření k prevenci kriminality mládeže, k intervenci a reintegraci, a oddělit mladistvé delikventy z hlediska prostoru a organizace od dospělých vězňů;

Informační a vzdělávací opatření

37. zdůrazňuje, že je důležité poskytovat komplexní vzdělání v otázkách práv dětí všem – jak dětem, tak i dospělým –, a tak přispět k lepšímu pochopení vlastní podstaty práv dětí; zdůrazňuje rovněž význam procesu zvyšování povědomí a informovanosti mladých občanů;

38. s ohledem na nedělitelnost sociálních práv a povinností doporučuje VR věnovat více pozornosti širšímu kontextu, do něhož jsou práva dětí zasazena – konkrétně konceptu lidských práv a sociální odpovědnosti. Navíc doporučuje propagovat koncept odpovědnosti dětí k jejich rodinám, komunitě, zemi, rodičům, starším lidem, mladším dětem, více znevýhodněným lidem, životnímu prostředí a dalším klíčovým strukturám v rámci současné společnosti;

39. upozorňuje na to, že v politice v oblasti práv dítěte by děti měly být považovány za partnery schopné poskytnout hodnotnou zpětnou vazbu. Té by se mělo využívat k aktualizaci vnitrostátních a evropských politik. Místní a regionální orgány mohou hrát v tomto ohledu zásadní roli jakožto zprostředkovatelé a prostředníci a využívat již existující osvědčené postupy, jako například „dětské obecní rady“, a mít tak vhodnou instituci k vyjadřování jejich požadavků;

40. vítá iniciativu Komise zaměřenou na vytvoření šesti platform pro komunikaci, které dětem a mladým lidem umožní vyjádřit své názory, a zdůrazňuje, že tuto iniciativu je nutné rozvinout a zapojit do ní místní a regionální orgány, které nejlépe znají místní podmínky a umějí nejlépe vést takto strukturovanou komunikaci;

41. upozorňuje, že je nutné zaručit právo dětí na přístup ke kvalitnímu vzdělání, na život v bezpečném a příjemném prostředí a na ochranu před všemi druhy fyzického a psychického násilí a že hlavní úloha při zaručování těchto práv patří místním a regionálním orgánům;

42. upozorňuje, že je nezbytné zaručit právo na kvalitní vzdělání také fyzicky nebo mentálně postiženým dětem, a připomíná význam iniciativ zaměřených na podporu jejich nezávislosti a zajištění jejich plné integrace do společenského prostředí, jak stanoví článek 26 Listiny základních práv Evropské unie. V kontextu vzdělávání a sportu existují dvě rozdílné koncepce: jedna navrhuje vypracování zvláštních učebních a školicích programů, ta druhá maximální možnou integraci postižených dětí do obecných tradičních učebních programů. VR vyzývá místní a regionální orgány, vnitrostátní orgány, pedagogickou akademickou obec, nevládní organizace a rovněž všechny relevantní zainteresované strany, aby se zapojily do celoevropské diskuse o možných řešeních a osvědčených postupech v této oblasti a její výsledky daly k dispozici všem, kdo si přejí rozšířit své poznatky o těchto otázkách. V této souvislosti je vhodné zmínit zkušenosti se začleňováním zdravotně postižených dětí, které dávají všem skutečné příležitosti a nezpůsobují žádný druh marginalizace či diskriminace. Tyto iniciativy je třeba podpořit;

43. upozorňuje na význam kvalitního trvalého vzdělávání a odborné přípravy odborníků v sociální a dalších oblastech, kteří s těmito dětmi pracují;

44. upozorňuje na obavy panující v souvislosti s různými formami porušování práv dětí: od šikanování, jež vytváří různé druhy napodobování prostřednictvím kopírování špatného chování, po jiné formy psychického a fyzického násilí, které konají děti na dětech, a všechny ostatní druhy zneužívání, ke kterým dochází zejména ve školách;

45. vidí ohrožení plnohodnotného rozvoje dětí, které jsou nadměrně závislé na virtuálních sociálních sítích a nadměrně je pohlcují počítačové hry a virtuální realita. Virtuální aktivity často omezují možnost těchto dětí rozvíjet vlastní schopnosti a získávat nezbytné vědomosti. Všechny zainteresované instituce by proto měly patřičně dbát na to, aby se v dětech rozvíjelo chápání informačních technologií a virtuální reality především jako nástrojů k dosahování cílů v reálném světě;

46. upozorňuje na možný přínos „pouličního života“ pro komplexní rozvoj dětí, jelikož jim dává možnost poznat a využívat veřejné prostory, kde mohou vyrůstat, navazovat styky s ostatními dětmi a svým společenstvím a vzájemně reagovat, a poukazuje na nebezpečnou odvrácenou stranu takového pouličního života, jenž se v některých oblastech a městech Evropy může zvrhnout v mládežnické gangy;

47. v kontextu dvou výše uvedených odstavců vyzývá VR místní a regionální orgány a členské státy, aby se aktivněji zapojily do výměny osvědčených postupů v oblasti organizování mimoškolních aktivit pro děti jako prostředku pro rozvoj jejich sociálních a odborných dovedností. Příklady osvědčených postupů by měly být dále propagovány na vnitrostátní a evropské úrovni, čímž by se podpořilo příslušné zaměření vnitrostátních a evropských nástrojů;

48. vyzývá Komisi, aby do procesu přípravy přehledu výsledků v oblasti práv dítěte zapojila co nejvíce zainteresovaných stran, včetně příslušných agentur Evropské unie, nevládních organizací, místních a regionálních orgánů a Výboru regionů;

49. je přesvědčen, že vzhledem k rychlému rozvoji informačních technologií (IT) a technických možností, jak těchto technologií využít k různým formám zneužívání dětí, by měla být podpora bezpečnějšího internetu považována za klíčový úkol EU;

50. zdůrazňuje, že pojem bezpečnější internet by měl zahrnovat boj proti zneužívání dětí a dětské pornografii na internetu, jakož i proti dalším široce rozšířeným formám násilí, k nimž dochází ve virtuálním světě, například internetové šikaně;

51. domnívá se, že vzdělávání dětí a dospělých, kteří přicházejí do styku s dětmi a ovlivňují je, může zásadně přispět k prevenci a potírání zneužívání dětí souvisejícího s internetem. Hlavní pozornost musí být věnována odborné přípravě dětí a dospělých – zejména těch, které s dětmi pracují, jako pracovníků ve zdravotnictví, školství a sociálních pracovníků – v oblasti bezpečného používání internetu, rozeznávání internetové kriminality či jiných škodlivých činností a způsobů jejich ohlašování příslušným orgánům;

52. upozorňuje na nutnost chránit děti před škodlivým sociálním prostředím, zejména před takovým, v němž je podporováno užívání psychotropních látek (alkoholu, tabáku, drog a dalších látek se škodlivým vlivem na duševní a tělesné zdraví). Zde připadá místním a regionálním orgánům velmi důležitá úloha: v systému sociálního zabezpečení jsou spojovacím článkem, jenž se snaží o zajištění harmonického a bezpečného rozvoje dítěte. Úkolem místních a regionálních orgánů je upozorňovat na hrozící nebezpečí, identifikovat ho a vyhodnocovat, jakož i využívat všech možných prostředků k jeho odvrácení. Vnitrostátní a evropské instituce, mimo jiné dětské ombudsmeny, nevládní organizace a další sociální a hospodářští partneři, musí v této oblasti všestranně podporovat místní a regionální orgány a napomáhat odmitavému postoji společnosti vůči užívání psychotropních látek;

Finanční a podpůrná opatření

53. podtrhuje, že na místní a regionální orgány je třeba pohlížet jako na zásadní partnery při rozvoji a provádění evropské strategie o právech dítěte i dalších evropských iniciativ v oblasti práv dítěte;

54. je přesvědčen, že všechny programy a nástroje v rámci této strategie musí být k dispozici místním a regionálním orgánům;

55. vítá pozitivní účinek nástrojů evropského financování a podpory, jako například programu Daphne týkajícího se ochrany práv dítěte, lituje však nedostatku prostředků i neadekvátnosti informací o možnostech financování a poskytované podpory. Výsledky tohoto programu by měly být strategicky provázány s prováděním strategie EU o právech dítěte a využity k utváření budoucích politik;

56. upozorňuje na skutečnost, že místní a regionální orgány v celé Evropě již nasbíraly významné zkušenosti s využíváním pomoci EU při ochraně práv dítěte, a to v partnerství s dalšími subjekty. Výsledky této činnosti by měly být strategicky provázány s prováděním strategie EU o právech dítěte, pravidelně zveřejňovány, diskutovány a využívány jako hodnotné vstupní informace při aktualizaci příslušných politik;

57. vyzývá Komisi, aby zlepšila komunikaci a informování v oblasti stávajících programů podpory a financování, jež mají

k dispozici místní a regionální orgány, a stanovila možnosti podpory iniciativ souvisejících s právy dětí, a to jak těch, které jsou specificky orientované, jako program Daphne III, tak těch, kde jsou práva dětí jednou z více priorit, jako jsou programy přeshraniční spolupráce, rozvoje měst (např. URBACT II) atd. Všechny finanční prostředky dostupné v rámci různých kapitol rozpočtu EU a v různých oblastech by měly být jednoznačnější a mělo by se o nich účinněji komunikovat, aby se zamezilo duplikaci, a tak se zvýšila účinnost prováděných opatření.

V Bruselu dne 10. června 2010

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

III

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

85. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ, KTERÉ SE KONALO VE DNECH 9. A 10. ČERVNA 2010

Stanovisko Výboru regionů – Označení „Evropské dědictví“

(2010/C 267/11)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá návrh rozhodnutí Parlamentu a Rady, kterým Evropská unie zavádí označení „evropské dědictví“, jež se odlišuje od označení „světové dědictví“ UNESCO a od označení „evropské kulturní trasy“ Rady Evropy;
- návrh Evropské komise je podle jeho názoru slučitelný se zásadou subsidiarity. Zdůrazňuje však význam respektování pravomocí regionálních a místních orgánů v kontextu výběru kandidatur na úrovni jednotlivých států a konečného výběru na evropské úrovni;
- soudí, že po prvním hodnocení tohoto mechanismu je třeba zvážit jeho zpřístupnění třetím evropským zemím, zejména v rámci politiky rozšíření a sousedství, aby byla vytvořena základna hodnot nezbytných pro budování Evropy přesahující hospodářské a geostrategické zájmy;
- z důvodu značného zapojení místních a regionálních orgánů do správy a zhodnocování dědictví žádá o to, aby se Výbor regionů podílel na konečném výběru na úrovni Unie prostřednictvím jmenování člena evropské komise odborníků, jak je tomu v případě evropských hlavních měst kultury;
- za účelem zachování určitého manévrovacího prostoru pro evropskou komisi odborníků při posuzování navrhuje, aby každý stát mohl předložit pouze tři pamětihodnosti, čímž by mezi členskými státy došlo k soutěžení.

Zpravodajka:	paní Mireille Lacombe (FR/SES), členka regionální rady Puy-de-Dôme
Odkaz:	Návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí opatření Evropské unie pro označení „evropské dědictví“ KOM(2010) 76 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Obecné zásady a připomínky

1. vítá návrh rozhodnutí Parlamentu a Rady, kterým Evropská unie zavádí označení „evropské dědictví“, jež se odlišuje od označení „světové dědictví“ UNESCO a od označení „evropské kulturní trasy“ Rady Evropy;

2. návrh Evropské komise je podle jeho názoru slučitelný se zásadou subsidiarity. Zdůrazňuje však význam respektování pravomocí regionálních a místních orgánů v kontextu výběru kandidatur na úrovni jednotlivých států a konečného výběru na evropské úrovni. Úspěch této iniciativy spočívá v evropské ochotě zapojit místní a regionální orgány jak do výběru pamětihodností, tak do provádění, kontroly a hodnocení činnosti;

3. zdůrazňuje, že cílem tohoto označení je vyzdvihnout společné kulturní dědictví členských států v souladu s rozmanitostí národů a regionů, uznat kulturní mnohotvárnost jednotlivých území za účelem přiblížení Evropy občanům, zviditelnit pamětihodnosti a znalosti na místní a regionální úrovni pro posílení pocitu soudržnosti s Evropskou unií;

4. klade důraz na význam této iniciativy jak pro posílení místní a regionální identity, tak pro podporu evropské integrace;

5. lituje, že tato iniciativa je zaměřená pouze na členské státy Unie, ačkoliv vládní iniciativa, na jejímž základě označení vzniklo, zahrnovala Švýcarsko a evropských hlavních měst kultury se mohly účastnit i kandidátské státy. Evropská integrace ostatně přesahuje hranice Evropské unie a týká se i třetích evropských zemí;

6. připomíná, že označení musí provázet pamětihodnosti s dějinami budování Evropy a zároveň respektovat hodnoty stanovené v Listině základních práv Evropské unie;

7. vítá skutečnost, že toto označení může zvýšit přitažlivost evropských regionů a měst, čímž posílí růst a zaměstnanost na místní a regionální úrovni;

8. klade důraz na nezbytnost šíření osvědčených postupů prostřednictvím zapojení označených pamětihodností do sítě a žádá Evropskou unii, aby se zavázala poskytnout lidské a finanční zdroje, což by vyvolalo zájem na místní a regionální úrovni;

9. uvádí, že toto označení je zvláště dobře uzpůsobené pro přeshraniční pamětihodnosti, které jsou symboly evropské paměti. Správa tohoto druhu pamětihodností by se mohla začlenit do pracovních programů stávajících orgánů, jako jsou evropská seskupení pro územní spolupráci (ESUS);

Význam pro místní a regionální úroveň

10. konstatuje, že ve většině členských států jsou za pamětihodnosti, jichž by se toto označení mohlo týkat, zodpovědné místní a regionální orgány;

11. lituje, že v rámci víceúrovňové správy nejsou místní a regionální orgány více zapojeny do výběrového řízení;

12. považuje zapojení územních orgánů za důležité pro označení nadnárodních pamětihodností;

13. upozorňuje na to, že územní orgány jsou často hlavními správci financujícími pamětihodnosti, jichž se toto označení týká, a budou tedy muset nést dodatečné náklady plynoucí z jeho získání a z fungování těchto pamětihodností;

14. připomíná, že evropská identita, která je založena na univerzálních hodnotách nedotknutelných práv jednotlivců, svobody, demokracie, rovnosti a právního státu, se musí budovat na základě rozmanitosti částí tvořících Evropskou unii a evropské označení by mělo tuto rozmanitost zviditelnit a učinit ji konkrétnější pro všechny občany;

Zlepšení textu

15. soudí, že po prvním hodnocení tohoto mechanismu je třeba zvážit jeho zpřístupnění třetím evropským zemím, zejména v rámci politiky rozšíření a sousedství, aby byla vytvořena základna hodnot nezbytných pro budování Evropy přesahující hospodářské a geostrategické zájmy;

16. z důvodu značného zapojení místních a regionálních orgánů do správy a zhodnocování dědictví žádá o to, aby se Výbor regionů podílel na konečném výběru na úrovni Unie prostřednictvím jmenování člena evropské komise odborníků, jak je tomu v případě evropských hlavních měst kultury;

17. zasazuje se o budoucí vytvoření klasifikace architektonických, archeologických, nadnárodních a nehmotných pamětihodností pro nové označení, a to z důvodu typologické rozmanitosti pamětihodností, kterým toto označení může být uděleno;

18. přeje si, aby Evropská komise již nyní informovala Výbor regionů o pokroku ohledně zavádění označení a kontroly pamětihodností, zejména o hlavních směrech stanovujících výběrové řízení; rovněž si přeje být informován o externím a nezávislém hodnocení činnosti související s označením „evropské dědictví“, které zajistí Evropská komise;

19. za účelem zachování určitého manévrovacího prostoru pro evropskou komisi odborníků při posuzování navrhuje, aby každý stát mohl předložit pouze tři pamětihodnosti, čímž by mezi členskými státy došlo k soutěžení;

20. vítá skutečnost, že evropskou komisi musí tvořit nezávislí odborníci, kteří musí být pravidelně jmenováni a obměňováni evropskými institucemi za účelem vytváření zadávacích podmínek a konečného výběru pamětihodností a laureátů;

21. zdůrazňuje význam obecného povědomí o udržitelném rozvoji v rámci zachování, správy kulturních statků a zpřístupnění pamětihodností, k nimž musí mít přístup všichni občané;

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Článek 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Opatření se mohou účastnit členské státy Evropské unie. Tato účast je dobrovolná.	Opatření se mohou účastnit členské státy Evropské unie. Tato účast je dobrovolná. Při prvním hodnocení označení „evropské dědictví“ bude posouzena možnost rozšířit iniciativu na třetí evropské země.

Odůvodnění

Rozšířit účast na třetí evropské země, a to jak kandidátské, tak potenciální kandidátské země a sousední země EU, by posílilo obecné cíle kulturní činnosti celkově a zachování dědictví na evropské úrovni konkrétně.

Pozměňovací návrh 2

Článek 5

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Komise a členské státy zajistí, aby se opatření Označení „evropské dědictví“ vzájemně doplňovalo s dalšími iniciativami v oblasti kulturního dědictví, jako je seznam světového dědictví UNESCO a „evropské kulturní trasy“ Rady Evropy.	Komise a členské státy zajistí, aby se opatření Označení „evropské dědictví“ vzájemně doplňovalo s dalšími iniciativami v oblasti kulturního dědictví, jako je seznam světového dědictví UNESCO a „evropské kulturní trasy“ Rady Evropy. <u>Za tímto účelem podporují kandidatury pamětihodností, které nejsou zapojeny do jiných iniciativ v oblasti kultury, zvláště do iniciativy UNESCO.</u>

Odůvodnění

Komise a členské státy by měly odrazovat od zdvojování iniciativ, které snižují přidanou hodnotu této iniciativy.

Pozměňovací návrh 3

Čl. 7 první pododstavec první věta

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Kandidátské pamětihodnosti musí mít symbolickou hodnotu pro Evropu a musí platit, že v minulosti hrály klíčovou úlohu v dějinách Evropské unie a při jejím budování.	Kandidátské pamětihodnosti musí mít symbolickou hodnotu pro Evropu a musí platit, že v minulosti hrály klíčovou úlohu v dějinách Evropské unie a při jejím <u>nebo v</u> budování Evropy.

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh je předložen v duchu předchozího pozměňovacího návrhu, zaměřuje text méně na Evropskou unii a více na hodnoty budování Evropy.

Pozměňovací návrh 4

Čl. 8 druhý pododstavec

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Komise odborníků má 12 členů. Čtyři z těchto členů jmenuje Evropský parlament, čtyři Rada a čtyři Komise. Komise odborníků určí svého předsedu.	Komise odborníků má 123 členů. Čtyři z těchto členů jmenuje Evropský parlament, čtyři Rada, a čtyři Komise a <u>jednoho Výbor regionů</u> . Komise odborníků určí svého předsedu.

Odůvodnění

Složení komise odborníků by stejně jako pro komisi aktivity „evropská hlavní města kultury“ mělo odrážet to, že Smlouvy uznávají místní a regionální rozměr kulturní politiky obecně a zachování dědictví. Další výhodou zapojení VR do komise by bylo, že by ji tvořil lichý počet odborníků.

Pozměňovací návrh 5

Čl. 8 čtvrtý pododstavec

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členové komise odborníků jsou jmenováni na tři roky. Odchylně od tohoto ustanovení budou v prvním roce platnosti tohoto rozhodnutí Komisí jmenováni čtyři odborníci na jeden rok, Evropským parlamentem čtyři odborníci na dva roky a Radou čtyři odborníci na tři roky.	Členové komise odborníků jsou jmenováni na tři roky. Odchylně od tohoto ustanovení budou v prvním roce platnosti tohoto rozhodnutí Komisí jmenováni čtyři odborníci na jeden rok, Evropským parlamentem čtyři odborníci a <u>Výborem regionů jeden odborník</u> na dva roky a Radou čtyři odborníci na tři roky.

Odůvodnění

Navazuje na pozměňovací návrh 4.

Pozměňovací návrh 6

Čl. 10 druhý pododstavec

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Každý členský stát dostane možnost provést předběžný výběr nejvýše dvou pamětihodností za rok v souladu s časovým rozvrhem v příloze. V letech vyhrazených pro monitorování se výběr neuskuteční.	Každý členský stát dostane možnost provést předběžný výběr <u>nejvýše tří</u> pamětihodností za rok v souladu s časovým rozvrhem v příloze. V letech vyhrazených pro monitorování se výběr neuskuteční.

Odůvodnění

Zvýšení počtu pamětihodností, které může členský stát předběžně vybrat, naprosto odpovídá duchu „soutěžení“, který se snaží Evropská komise vzbudit mezi pamětihodnostmi v Unii, který je však narušen stanoveným způsobem výběru.

Pozměňovací návrh 7

Čl. 11 druhý pododstavec

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Komise odborníků vyhodnotí žádosti předběžně vybraných pamětihodností a vybere nejvýše jednu pamětihodnost z každého členského státu. V případě potřeby si může vyžádat další informace a také může zorganizovat návštěvy příslušných pamětihodností.	Komise odborníků vyhodnotí žádosti předběžně vybraných pamětihodností a vybere nejvýše <u>jednu</u> dvě pamětihodnosti z každého členského státu. V případě potřeby si může vyžádat další informace a také může zorganizovat návštěvy příslušných pamětihodností.

Odůvodnění

Navazuje na pozměňovací návrh 6.

*Pozměňovací návrh 8***Čl. 13 první pododstavec**

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Komise oficiálně určí pamětihodnosti, kterým se uděluje označení „evropské dědictví“, v průběhu roku následujícího po konání výběrového řízení, a to na základě doporučení komise odborníků. Komise uvědomí Evropský parlament a Radu.	Komise oficiálně určí pamětihodnosti, kterým se uděluje označení „evropské dědictví“, v průběhu roku následujícího po konání výběrového řízení, a to na základě doporučení komise odborníků. Komise uvědomí Evropský parlament, a Radu a <u>Výbor regionů</u> .

Odůvodnění

Povinnost uvědomit VR má jasnou přidanou hodnotu pro podporu označení a orgány územní správy Unie.

*Pozměňovací návrh 9***Čl. 17 druhý pododstavec**

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Komise předloží zprávu o tomto hodnocení Evropskému parlamentu a Radě do šesti měsíců od jeho dokončení.	Komise předloží zprávu o tomto hodnocení Evropskému parlamentu, a Radě a <u>Výboru regionů</u> do šesti měsíců od jeho dokončení.

Odůvodnění

Totéž odůvodnění jako pro předchozí pozměňovací návrh.

V Bruselu dne 9. června 2010

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

Stanovisko Výboru regionů – Evropská občanská iniciativa

(2010/C 267/12)

VÝBOR REGIONŮ

- zdůrazňuje, že přijetí tohoto nařízení, které občanům umožní uplatňovat právo se přímo podílet na demokratickém životě Unie, by bylo milníkem v procesu upevňování demokratických zásad v Unii;
- upozorňuje na zájem, který institut občanské iniciativy vzbuzuje u místních a regionálních orgánů, jež by se mohly rozhodnout, že budou iniciativy organizovat a/nebo podporovat samy, a to i kvůli své blízkosti občanům Unie;
- v tomto ohledu zdůrazňuje klíčovou úlohu, kterou by i v souvislosti s nástroji připravenými v rámci decentralizované komunikace mohl mít nejen Výbor regionů, ale i místní a regionální orgány, neboť ty mohou komunikaci přímo a detailně občanům zprostředkovávat;
- v zásadě s návrhem Komise souhlasí, nicméně se domnívá, že by v některých aspektech bylo možné provést zlepšení;
- považuje za vhodnější stanovit minimální hranici jedné čtvrtiny členských států, která je ostatně v souladu s dalšími ustanoveními smluv, například článkem 76 SFEU;
- vyzývá rovněž instituce, aby zvážily možnost stanovit formy pomoci při překladu hlavních bodů iniciativy, která byla prohlášena za přípustnou, do všech úředních jazyků Evropské unie, aby všichni občané Unie měli možnost se s ní obeznámit;
- navrhuje, aby Komise přezkoumala přípustnost navrhované občanské iniciativy již při registraci, čímž by se zamezilo tomu, že pořadatelé vynaloží značné množství času a peněz na občanskou iniciativu, která poté nebude přípustná.

Zpravodajka: paní Sonia Masini (IT/SES), nejvyšší představitelka provincie Reggio Emilia

Odkaz: Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o občanské iniciativě

KOM(2010) 119 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

1. připomíná, že podle čl. 11 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii změnéné Lisabonskou smlouvou „nejméně jeden milion občanů Unie pocházejících z podstatného počtu členských států se může ujmout iniciativy a vyzvat Komisi, aby v rámci svých pravomocí předložila vhodný návrh k otázkám, k nimž je podle mínění těchto občanů nezbytné přijetí právního aktu Unie pro účely provedení Smluv“;

2. připomíná také, že v čl. 24 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie změnéné Lisabonskou smlouvou je dále upřesněno, že Evropský parlament a Rada přijímají řádným legislativním postupem a formou nařízení ustanovení o postupech a o konkrétním fungování „Evropské občanské iniciativy“;

3. bere na vědomí, že Komise svou zelenou knihou o Evropské občanské iniciativě ze dne 11. listopadu 2009 ⁽¹⁾ zahájila rozsáhlou veřejnou konzultaci zaměřenou na shromáždění názorů všech zainteresovaných stran na hlavní otázky, které je v nařízení o občanské iniciativě třeba vyřešit, a zdůrazňuje významný přínos místních a regionálních orgánů do této diskuse;

4. je potěšen, že Komise předložila návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o uplatňování občanské iniciativy ⁽²⁾;

5. zdůrazňuje, že přijetí tohoto nařízení, které občanům umožní uplatňovat právo se přímo podílet na demokratickém životě Unie, by bylo milníkem v procesu upevňování demokratických zásad v Unii;

6. doufá, že Parlament a Rada nařízení o občanské iniciativě rychle přijmou, aby byl mechanismus funkční již od počátku roku 2011, jak předpokládá zelená kniha z roku 2009;

7. připomíná, že již upozornil na skutečnost, jak je důležité, že Lisabonská smlouva stanoví právo zákonodárné iniciativy s cílem posílit práva občanů ⁽³⁾;

8. znovu zdůrazňuje, že upevnění jeho institucionální úlohy předpokládá prioritní uplatňování ustanovení Lisabonské smlouvy týkajících se místních a regionálních orgánů, jako je stanovení občanské iniciativy ⁽⁴⁾;

9. upozorňuje na zájem, který institut občanské iniciativy vzbuzuje u místních a regionálních orgánů, jež by se mohly rozhodnout, že budou iniciativy organizovat a/nebo podporovat samy, a to i kvůli své blízkosti občanům Unie;

10. sdílí názor Komise na potřebu nabídnout občanům snadno použitelný nástroj, jednoduché a bezprostředně uplatnitelné postupy, poskytnout jim jasné a jednoznačné pokyny k jeho využívání a zároveň zajistit, že se bude předcházet možnému zneužití systému;

11. domnívá se, že na úrovni institucionální komunikace je třeba podpořit iniciativy zásadního významu, aby bylo mezi občany Unie šířeno co největší povědomí o novém právu a – obecněji – aby byli občané přímo zapojeni do politické diskuse o otázkách obecného zájmu, které jsou předmětem probíhajících iniciativ;

12. v tomto ohledu zdůrazňuje klíčovou úlohu, kterou by i v souvislosti s nástroji připravenými v rámci decentralizované komunikace mohl mít nejen Výbor regionů, ale i místní a regionální orgány, neboť ty mohou komunikaci přímo a detailně občanům zprostředkovávat;

13. nabízí svoji spolupráci na vytvoření interinstitucionálního informačního místa, jehož by se měl stát nedílnou součástí;

⁽¹⁾ KOM(2009) 622 v konečném znění.

⁽²⁾ KOM(2010) 119 v konečném znění.

⁽³⁾ Stanovisko z vlastní iniciativy Výboru regionů ze dne 9. října 2008 Práva občanů: podpora základních práv a práv vyplývajících z evropského občanství, odstavec 58.

⁽⁴⁾ R/CdR 79/2010, příloha I.

14. zdůrazňuje, že jakožto partner ostatních institucí Evropské unie a rovněž místních a regionálních orgánů by Výbor měl být přinejmenším informován a případně konzultován současně s Evropským parlamentem o rozhodnutích Evropské komise týkajících se přípustnosti nebo monitorování Evropské občanské iniciativy, jakož i o jakýchkoli navrhovaných změnách podmínek a pravidel upravujících tento nástroj;

15. opakuje, že je ochoten prozkoumat možnost podporovat ty Evropské občanské iniciativy, které jsou pro VR a v něm zastoupené místní a regionální orgány nejvíce relevantní, např.:

- pořádat slyšení pro probíhající nebo úspěšné občanské iniciativy s účastí institucí EU, místních a regionálních orgánů a jejich sdružení a rovněž se zástupci občanské společnosti,
- připravovat stanoviska o úspěšných občanských iniciativách, jež jsou z hlediska politických priorit zvláště důležité pro VR a místní a regionální orgány, nebo o rozhodnutích Komise týkajících se výsledků takových Evropských občanských iniciativ;

16. připomíná, že v rámci nařízení a jeho provádění musí být zaručeny zejména zásady rovnosti, transparentnosti, řádné správy a přístupu ke spravedlnosti;

17. v zásadě s návrhem Komise souhlasí, nicméně se domnívá, že by v některých aspektech bylo možné provést zlepšení;

18. bez ohledu na Evropskou občanskou iniciativu VR zdůrazňuje, jaký význam má v rámci zásady participativní demokracie podpora všech iniciativ na regionální a místní úrovni, které umožňují transparentci, spolupráci a spoluúčasť občanů na veřejných záležitostech;

Minimální počet členských států

19. připomíná, že na základě smluv musí iniciativa pocházet z „podstatného počtu členských států“ (čl. 11 odst. 4 Smlouvy o EU) a že toto ustanovení vychází z nutnosti zaručit, že iniciativa bude vyjádřením společného evropského zájmu;

20. domnívá se, že vzhledem k nutnosti podpořit výkon práva občanů se přímo podílet na demokratickém životě Unie je minimální hranice jedné třetiny členských států příliš vysoká;

21. považuje za vhodnější stanovit minimální hranici jedné čtvrtiny členských států, která je ostatně v souladu s dalšími ustanoveními smluv, například článkem 76 SFEU;

Minimální věk podepsaných osob

22. souhlasí se stanovením minimální věkové hranice pro podporu iniciativy, přičemž tato hranice odpovídá minimální věkové hranici vyžadované pro právo volit ve volbách do Evropského parlamentu;

Registrace navrhovaných iniciativ a sběr prohlášení o podpoře

23. souhlasí se stanovením systému registrace navrhovaných iniciativ v příslušném elektronickém registru;

24. souhlasí nicméně s Evropským parlamentem, že žádná rozhodnutí o přípustnosti občanské iniciativy nesmí být ovlivněno politickými zájmy⁽⁵⁾;

25. zastává proto názor, že by Komise měla registraci odmítnout pouze v případech, kdy se návrh zdá být „zjevně urážlivý“ nebo „zjevně odporuje hodnotám Unie“, neboť pojem „nevhodný“ v návrhu nařízení se může jevit nepatřičný;

26. vítá myšlenku společného souboru procesních požadavků pro sběr a ověřování prohlášení o podpoře;

27. je potěšen možností využití elektronického systému sběru prohlášení o podpoře iniciativy;

Zásada transparentnosti a administrativní spolupráce

28. sdílí názor Komise, že je třeba, aby organizátoři zaručili transparentnost zdrojů financování a podpory iniciativy;

29. zdůrazňuje, že předložení iniciativy by mělo být umožněno všem občanům a organizacím, nejen velkým organizacím;

30. doufá proto, že budou stanoveny mechanismy praktické a technické podpory subjektům zainteresovaným na organizování iniciativy;

⁽⁵⁾ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 7. května 2009 obsahující výzvu Komisi k předložení návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o uplatňování občanské iniciativy (A6-0043/2009), bod odůvodnění Y.

31. konkrétně se domnívá, že by bylo vhodné zřídit informační místo pro zákonodárné občanské iniciativy, jehož by se Výbor měl stát nedílnou součástí;

32. vyzývá rovněž instituce, aby zvážily možnost stanovit formy pomoci při překladu hlavních bodů iniciativy, která byla prohlášena za přípustnou, do všech úředních jazyků Evropské unie, aby všichni občané Unie měli možnost se s ní obeznámit;

Přípustnost návrhu

33. navrhuje, aby Komise přezkoumala přípustnost navrhované občanské iniciativy již při registraci, čímž by se zamezilo tomu, že pořadatelé vynaloží značné množství času a peněz na občanskou iniciativu, která poté nebude přípustná;

34. zdůrazňuje, že je třeba, aby kritéria pro přípustnost byla určena obecně, jasně a transparentně a aby se jim dostalo náležité publicity, a bylo tak možné omezit předkládání návrhů, které by byly prohlášeny za nepřípustné;

35. souhlasí s určením kritérií, aby se návrh a) musel týkat věci, v níž lze přijmout právní akt Unie za účelem provádění smluv a b) spadal do rámce pravomocí Komise v oblasti předkládání návrhů;

36. zdůrazňuje nicméně, že i skutečnost, že Unie přijme právní akt v oblasti, která nespadá do její výlučné pravomoci, musí být v souladu se zásadou subsidiarity, jak je stanoveno v čl. 5 odst. 3 Smlouvy o EU;

37. dále upozorňuje, že všechny právní akty Unie musí respektovat základní práva a svobody stvrzené Listinou základních práv Evropské unie, Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a obecnými zásadami Unie;

38. domnívá se tedy, že by bylo vhodné výslovně poukázat na další dvě kritéria pro přípustnost, zejména na to, aby návrh c) respektoval základní práva a svobody stvrzené Listinou základních práv Evropské unie a d) byl v souladu se zásadou subsidiarity;

39. připomíná své zkušenosti získané v souvislosti s hodnocením subsidiarity a nabízí Komisi svoji spolupráci na přezkoumání souladu návrhu s touto zásadou;

40. zdůrazňuje nutnost, aby rozhodnutí o přípustnosti bylo oznámeno organizátorovi iniciativy a vyhlášeno v Úředním věstníku Evropské unie;

41. upozorňuje na to, že rozhodnutí o přípustnosti navrhované iniciativy podléhá soudnímu přezkoumání ze strany Soudního dvora ve smyslu článků 263 a 265 SFEU, a doufá, že toto právo na soudní přezkoumání bude zakotveno v nařízení;

42. sdílí obavy Komise, zda administrativní a finanční zátěž související s ověřováním a prokazováním pravosti prohlášení o podpoře pro iniciativu, která byla prohlášena za přípustnou, bude omezena na minimum, a v této souvislosti zdůrazňuje, že v mnoha členských státech tento postup předpokládá zapojení místních a regionálních orgánů;

Posouzení iniciativy Komisí

43. souhlasí s návrhem, aby Komise musela iniciativu formálně předloženou v souladu s tímto nařízením do čtyř měsíců posoudit a vydat sdělení obsahující závěry o této iniciativě, opatření, která případně hodlá podniknout, a jejich odůvodnění;

44. v tomto ohledu upozorňuje na skutečnost, že v případě, že Komise rozhodnutí ve stanovené lhůtě nepřijme, by bylo možné se v souladu s článkem 265 SFEU obrátit na Soudní dvůr, a doufá, že toto právo na soudní přezkoumání bude zakotveno v nařízení;

45. zdůrazňuje, že Komise musí náležitě zvážit všechny iniciativy podepsané přinejmenším jedním milionem občanů;

46. domnívá se, že sdělení o iniciativě, které Komise přijala, by mělo být nejen oznámeno organizátorům, Evropskému parlamentu a Radě, ale také vyhlášeno v Úředním věstníku Evropské unie a předáno Výboru regionů, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a vnitrostátním parlamentům.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Čl. 4 odst. 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Registrace navrhované občanské iniciativy 1. Před zahájením sběru prohlášení o podpoře navrhované občanské iniciativy od podepsaných osob musí organizátor zaregistrovat iniciativu u Komise a poskytnout informace uvedené v příloze II, zejména o předmětu, cílech a finančních zdrojích navrhované občanské iniciativy a podpoře, která jí byla poskytnuta. Tyto informace se uvádějí v jednom z úředních jazyků Unie v elektronickém registru, který Komise pro tento účel zpřístupní na internetu (dále jen „registr“). 2. Kromě případů uvedených v odstavcích 3 a 4 Komise neprodleně zaregistruje navrhovanou iniciativu pod jedinečným registračním číslem a pošle organizátorovi potvrzení. 3. Zaregistrovány nebudou navrhované občanské iniciativy, které lze důvodně považovat za nevhodné, jelikož jsou urážlivé nebo neseriózní. 4. Komise odmítne zaregistrovat navrhované občanské iniciativy, které zjevně odporují hodnotám Unie. 5. Navrhovaná občanská iniciativa, která byla zaregistrována, bude zveřejněna v registru.	Registrace a rozhodnutí o přípustnosti navrhované občanské iniciativy 1. Před zahájením sběru prohlášení o podpoře navrhované občanské iniciativy od podepsaných osob musí organizátor zaregistrovat iniciativu u Komise a poskytnout informace uvedené v příloze II, zejména o předmětu, cílech a finančních zdrojích navrhované občanské iniciativy a podpoře, která jí byla poskytnuta. Tyto informace se uvádějí v jednom z úředních jazyků Unie v elektronickém registru, který Komise pro tento účel zpřístupní na internetu (dále jen „registr“). 2. Kromě případů uvedených v odstavcích 3 a 4 Komise neprodleně zaregistruje navrhovanou iniciativu pod jedinečným registračním číslem a pošle organizátorovi potvrzení. <u>2. Komise rozhodne o přípustnosti iniciativy do dvou měsíců od přijetí žádosti o registraci uvedené v odstavci 1. Navrhovaná občanská iniciativa se považuje za přípustnou, pokud splňuje tyto podmínky:</u> a) <u>týká se věci, v níž lze přijmout právní akt Unie za účelem provádění Smluv,</u> b) <u>spadá do rámce pravomocí Komise v oblasti předkládání návrhů,</u> c) <u>respektuje základní hodnoty a zásady Evropské unie a sadu základních práv EU tak, jak jsou stanoveny v Listině základních práv Evropské unie, a</u> d) <u>je v souladu se zásadou subsidiarity.</u> 3. Zaregistrovány nebudou nNavrhované občanské iniciativy, které jsou zjevně důvodně považovat za nevhodné, jelikož jsou urážlivé nebo neseriózní nebo odporují hodnotám Unie, jsou nepřípustné. 4. Komise odmítne zaregistrovat navrhované občanské iniciativy, které zjevně odporují hodnotám Unie. <u>4. Rozhodnutí uvedené v odstavci 2 se oznámí organizátorovi navrhované občanské iniciativy a zveřejní.</u> <u>5. Navrhovaná občanská iniciativa, která byla prohlášena za přípustnou zaregistrována, bude zveřejněna v registru.</u> <u>6. Útvary Evropské komise přeloží hlavní prvky přípustné občanské iniciativy do všech úředních jazyků EU.</u>

Odůvodnění

Rozhodnutí o přezkoumání přípustnosti lze stejně dobře provést již při registraci iniciativy v souladu s článkem 4. Nezdá se logické zaregistrovat iniciativu a poté po předložení 300 000 podpisů, které musí pocházet od občanů z nejméně 3 členských států, přípustnost zamítnout, protože se např. zjistí, že EU nemá v určité oblasti politiky žádné zákonodárné pravomoci. Proto byly na základě tohoto pozměňovacího návrhu sloučeny články 4 a 8 návrhu nařízení.

Pozměňovací návrh 2

Čl. 7 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Minimální počet podepsaných osob na členský stát	Minimální počet podepsaných osob na členský stát
1. Osoby, které podepsaly občanskou iniciativu, pocházejí nejméně z jedné třetiny členských států.	1. Osoby, které podepsaly občanskou iniciativu, pocházejí nejméně z jedné čtvrtiny <u>třetiny</u> členských států.

Odůvodnění

Občanská iniciativa by měla být nástrojem, k němuž budou mít občané přístup, a proto by hranice neměla být stanovena příliš vysoko. Požadavek jedné čtvrtiny členských států (tj. 7 za stávajícího počtu 27 členských států EU) je v souladu s návrhem Evropského parlamentu.

Pozměňovací návrh 3

Čl. 7 odst. 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh
V jedné třetině členských států dosáhne počet podepsaných osob alespoň minimálního počtu občanů stanoveného v příloze I.	V jedné třetině čtvrtině členských států dosáhne počet podepsaných osob alespoň minimálního počtu občanů stanoveného v příloze I.

Odůvodnění

Evropská občanská iniciativa má být nástrojem, který je přístupný všem občanům, a proto by minimální hranice neměla být tak vysoká. Požadavek, aby podpisy pocházely ze čtvrtiny členských států (tzn. sedm ze stávajících 27 členských států EU) je v souladu s návrhem Evropského parlamentu. Z důvodů soudržnosti musí být totéž uplatňováno také v čl. 7 odst. 2.

Pozměňovací návrh 4

Článek 8

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Rozhodnutí o přípustnosti navrhované občanské iniciativy	Rozhodnutí o přípustnosti navrhované občanské iniciativy
1. Poté, co bylo sebráno 300 000 prohlášení o podpoře podle článku 5 od podepsaných osob pocházejících nejméně ze tří členských států, předloží organizátor Komisi žádost o rozhodnutí o přípustnosti navrhované občanské iniciativy. Pro tento účel použije organizátor formulář uvedený v příloze V.	1. Poté, co bylo sebráno 300 000 prohlášení o podpoře podle článku 5 od podepsaných osob pocházejících nejméně ze tří členských států, předloží organizátor Komisi žádost o rozhodnutí o přípustnosti navrhované občanské iniciativy. Pro tento účel použije organizátor formulář uvedený v příloze V.
2. Komise rozhodne o přípustnosti iniciativy do dvou měsíců od přijetí žádosti uvedené v odstavci 1. Navrhovaná občanská iniciativa se považuje za přípustnou, pokud splňuje tyto podmínky:	2. Komise rozhodne o přípustnosti iniciativy do dvou měsíců od přijetí žádosti uvedené v odstavci 1. Navrhovaná občanská iniciativa se považuje za přípustnou, pokud splňuje tyto podmínky:
a) týká se věci, v níž lze přijmout právní akt Unie za účelem provádění Smluv a	a) týká se věci, v níž lze přijmout právní akt Unie za účelem provádění Smluv a,
b) spadá do rámce pravomocí Komise v oblasti předkládání návrhů.	b) spadá do rámce pravomocí Komise v oblasti předkládání návrhů.
3. Rozhodnutí uvedené v odstavci 2 se oznámí organizátorovi navrhované občanské iniciativy a zveřejní.	3. Rozhodnutí uvedené v odstavci 2 se oznámí organizátorovi navrhované občanské iniciativy a zveřejní.

Odůvodnění

Důsledek pozměňovacího návrhu k doporučení 1.

Pozměňovací návrh 5

Článek 9

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh
Ustanovení pro ověřování a potvrzování prohlášení o podpoře členskými státy 1. Po shromáždění potřebného počtu prohlášení o podpoře od podepsaných osob v souladu s článkem 5 a 7, a pokud Komise v souladu s článkem 8 rozhodla, že navrhovaná občanská iniciativa je přípustná, předloží organizátor prohlášení o podpoře v listinné nebo elektronické podobě příslušným odpovědným orgánům uvedeným v článku 14 k ověření a potvrzení. Pro tento účel použije organizátor formulář uvedený v příloze VI. Organizátor předloží prohlášení o podpoře tomu členskému státu, který vydal doklad totožnosti uvedený v daném prohlášení. 2. Příslušné orgány ověří ve lhůtě maximálně tří měsíců prohlášení o podpoře pomocí odpovídajících kontrol a vystaví organizátorovi potvrzení podle vzoru uvedeného v příloze VII, v němž potvrdí počet platných prohlášení o podpoře pro daný členský stát. 3. Potvrzení uvedené v odstavci 2 se vydává zdarma.	Ustanovení pro ověřování a potvrzování prohlášení o podpoře členskými státy 1. Po shromáždění potřebného počtu prohlášení o podpoře od podepsaných osob v souladu s článkem 5 a 7, a pokud Komise v souladu s článkem 8 rozhodla, že navrhovaná občanská iniciativa je přípustná, předloží organizátor prohlášení o podpoře v listinné nebo elektronické podobě příslušným odpovědným orgánům uvedeným v článku 14 k ověření a potvrzení. Pro tento účel použije organizátor formulář uvedený v příloze VI a <u>přiloží výkaz provedených nákladů a prohlášení o použitých zdrojích financování.</u> Organizátor předloží prohlášení o podpoře tomu členskému státu, který vydal doklad totožnosti uvedený v daném prohlášení. 2. Příslušné orgány ověří ve lhůtě maximálně tří měsíců prohlášení o podpoře pomocí odpovídajících kontrol a vystaví organizátorovi potvrzení podle vzoru uvedeného v příloze VII, v němž potvrdí počet platných prohlášení o podpoře pro daný členský stát. 3. Potvrzení uvedené v odstavci 2 se vydává zdarma.

Odůvodnění

Článek 4 ukládá organizátorovi povinnost uvést zdroje financování občanské iniciativy. Je možné, že v době podání žádosti nejsou známy finanční zdroje, jak se uvádí v pozměňovacím návrhu, proto je třeba z důvodu dodržení zásady o informování a transparentnosti nutné na konci procesu předložit zprávu o skutečných výdajích a o původu vynaložených prostředků. Z důvodu snadného splnění této povinnosti by bylo vhodné přiložit jednoduchý formulář jako přílohu nařízení.

V Bruselu dne 10. června 2010

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydáván v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

